



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících ing. Elišky Vránové a ing. Dobromily Hronové v hlavním líčení konaném dne 13. listopadu 2019

takto:

Obžalované

1. M.S.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

2. A.V.,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu **zprošťují obžaloby** státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočky v Brně sp. zn. 3 VZV 4/2012, ze dne 19. 9. 2013, pro skutek spočívající v tom, že:

A.V. jako předsedkyně Energetického regulačního úřadu, ačkoli věděla o předchozích četných kontaktech v roce 2011 mezi M.S., tehdy zastupující společnost XXXXX, s.r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, jehož byla A.V. jednatelkou a jediným společníkem, a Z.Z., nar. XXXXX, který mj. zastupoval na základě plné moci společnost Saša-Sun s.r.o. a společnost Zdeněk-Sun s.r.o. při úkonech ve správním řízení před Energetickým regulačním úřadem a který byl zároveň otcem A.Z., jednatele společnosti Saša-Sun s.r.o. a Z.Z., jednatele společnosti Zdeněk-Sun s.r.o., a který

byl také předsedou představenstva společnosti FERROMET AKCIOVÁ SPOLEČNOST, což byl jediný společník společnosti Saša-Sun s.r.o. i společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. a ačkoli věděla, že na Energetickém regulačním úřadu byla vedena správní řízení týkající se obou fotovoltaických elektráren ve vlastnictví společností fakticky ovládaných Z.Z. a bylo připraveno rozhodnutí o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti Saša-Sun s.r.o. o udělení licence na výrobu elektřiny pro provozovnu fotovoltaické elektrárny společnosti Saša-Sun s.r.o. v Chomutově o výkonu 6MW, neboť důkazy, na základě kterých byla vydána licence, se ukázaly jako nepravdivé, přesto v době do 12. 2. 2012 v sídle Energetického regulačního úřadu v Jihlavě ani jinde o důvodných pochybnostech o nepodjatosti M.S. neinformovala A.P., nar. XXXXX, tehdejšího místopředsedu Energetického regulačního úřadu a ředitele sekce Legislativněsprávní, který byl přímým nadřízeným M.S., tehdejší ředitelky odboru licencí Energetického regulačního úřadu, aby mohl v souladu s ustanovením § 14 odst. 4 správního řádu bezodkladně určit jinou úřední osobu k rozhodnutí v dané věci,

a poté, co dne 4. 2. 2012 v 18:34h. obdržela e-mail od M.S., který obsahoval v příloze návrh zcela opačného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádosti společnosti Saša-Sun s.r.o. o vydání licence na výrobu elektřiny, ačkoli věděla, že navrhované rozhodnutí je v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť obsahem e-mailu byla i citace původní adekvátní argumentace úřadu, v době od 4. 2. 2012 do 13. 2. 2012 blíže nezjištěnou formou udělila M.S. souhlas s vydáním tohoto rozhodnutí a dále i souhlas s vydáním obdobného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádosti společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. o vydání licence na výrobu elektřiny, čímž umožnila, aby následně

M.S. jako ředitelka odboru licencí Energetického regulačního úřadu a jako oprávněná úřední osoba dne 13. 2. 2012 v dopoledních hodinách na Energetickém regulačním úřadu v Jihlavě

a) v rozporu s pokynem A.P., místopředsedy Energetického regulačního úřadu a ředitele Legislativněsprávní sekce Energetického regulačního úřadu, a bez jeho vědomí, dále v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí pod č.j. 03104-43/2011-ERÚ o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti Saša-Sun s.r.o. o udělení licence na výrobu elektřiny, které odůvodnila tím, že Zpráva o revizi elektrické instalace z 5. 12. 2010, Ev. č. – REA 158/2010, vyhotovená V.Č. na fotovoltaickou elektrárnu Saša-Sun s.r.o. je řádným doložením splněných technických předpokladů pro udělení licence ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, což však bylo zcela v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť ve správním spise č.j. 13917/2010-ERÚ ohledně žádosti společnosti Saša-Sun s.r.o. o vydání licence na výrobu elektřiny byl založen Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité č.j. 13917-13/2010-ERÚ na fotovoltaické elektrárně Saša-Sun s.r.o. z 20. 12. 2010, ze kterého vyplývaly závažné nedostatky fotovoltaické elektrárny a celková nedokončenost elektrárny se závěrem, že fotovoltaická elektrárna jako celek nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a revizní zpráva neodpovídá skutečnému stavu, když ve správním spise byl založen i Protokol o ústním jednání z 21. 12. 2010 v 13:00h. na Energetickém regulačním úřadu, ve kterém zástupci společností Saša-Sun s.r.o. a Zdeněk-Sun s.r.o. uvedli, že skutečně nebyla dokončena propojení na uvedených fotovoltaických elektrárnách v důsledku klimatických podmínek, přičemž tento protokol byl podepsán mj. jak A.Z., tak i Z.Z., přičemž nevzala v úvahu ani skutečnost, že ze stejných důvodů při rozhodování o udělení licence nebylo možno akceptovat ani zjevně nepravdivý Předávací protokol k elektrárně z 29. 11. 2010 jako doklad předání dokončené elektrárny vlastníku, když následná Zpráva o revizi elektrické instalace ohledně dané fotovoltaické elektrárny z 27. 12. 2010, Ev. č. - REA 158/2010, byla zjevně padělaná,

b) v rozporu s pokynem A.P., místopředsedy Energetického regulačního úřadu a ředitele Legislativněsprávní sekce Energetického regulačního úřadu, a bez jeho vědomí, dále v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu úmyslně vydala jménem Energetického regulačního úřadu Rozhodnutí pod č.j. 03103-43/2011-ERÚ o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení o žádosti společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. o udělení licence na výrobu elektřiny, které odůvodnila tím, že Zpráva o revizi elektrické instalace z 6. 12. 2010, Ev. č. – REA 159/2010, vyhotovená V.Č. na fotovoltaickou elektrárnu Zdeněk-Sun s.r.o. je řádným doložením splněných technických předpokladů pro udělení licence ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, což však bylo zcela v rozporu s tím, co v řízení vyšlo najevo, neboť ve správním spise č.j. 13916/2010-ERÚ ohledně žádosti společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. o vydání licence na výrobu elektřiny byl založen Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci nemovité č.j. 13916-13/2010-ERÚ na fotovoltaickou elektrárnu Zdeněk-Sun s.r.o. z 20. 12. 2010, ze kterého vyplývaly závažné nedostatky fotovoltaické elektrárny společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. a celková nedokončenost elektrárny se závěrem, že fotovoltaická elektrárna jako celek nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny a revizní zpráva neodpovídá

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

skutečnému stavu, když ve správním spise byl založen i Protokol o ústním jednání z 21. 12. 2010 v 13:00h. na Energetickém regulačním úřadu, ve kterém zástupci společností Saša-Sun s.r.o. a Zdeněk-Sun s.r.o. uvedli, že skutečně nebyla dokončena propojení na uvedených fotovoltaických elektrárnách v důsledku klimatických podmínek, přičemž tento protokol byl podepsán mj. jak A.Z., tak i Z.Z., přičemž nevzala v úvahu ani skutečnost, že ze stejných důvodů při rozhodování o udělení licence nebylo možno akceptovat ani zjevně nepravdivý Předávací protokol k elektrárně z 29. 11. 2010 jako doklad předání dokončené elektrárny vlastníku, když následná Zpráva o revizi elektrické instalace ohledně dané fotovoltaické elektrárny z 28. 12. 2010, Ev. č. - REA 159/2010, byla zjevně padělaná,

následně obě citovaná rozhodnutí převzal dne 13. 2. 2012 kolem 14:00h. na Energetickém regulačním úřadu G., právní zástupce společností Saša-Sun s.r.o. a Zdeněk-Sun s.r.o. a zároveň se na místě vzdal práva rozkladu proti těmto rozhodnutím;

tímto způsobem A.V. podpořila M.S.v jednání směřujícím k ponechání v platnosti nezákonných rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o udělení licencí společnosti Saša-Sun s.r.o. a společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. na výrobu elektřiny za současné nemožnosti vymožení neoprávněného obohacení obou společností za celou dobu výroby elektřiny za garantovanou výkupní cenu, když na základě pravomocných licencí na výrobu elektřiny společností Saša-Sun s.r.o. a Zdeněk-Sun s.r.o. z 31. 12. 2010 a provedeného tzv. prvního paralelního připojení ještě v roce 2010 vznikl společnosti Saša-Sun s.r.o. a společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost Saša-Sun s.r.o. neoprávněně obohatila o částku nejméně 868,5 mil. Kč a společnost Zdeněk-Sun s.r.o. by se neoprávněně obohatila o částku nejméně 1013,2 mil. Kč zejména na úkor společnosti ACTHERM, s.r.o., která by následně vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve vztahu ke společnosti Saša-Sun s.r.o. byla způsobena primárně společností ACTHERM, s.r.o. škoda ve výši 83.651.335,06 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Saša-Sun s.r.o. o částku nejméně 44.568.027,06 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

podporovaných zdrojích energie, od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: 29203481, se sídlem Duhová 1/425, Praha, a v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2013 ve vztahu ke společnosti Saša-Sun s.r.o. byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 4.430.979,04 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Saša-Sun s.r.o. o částku nejméně 2.360.650,37 Kč; jen za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve vztahu ke společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. byla způsobena primárně společností ACTHERM, s.r.o. škoda ve výši 90.415.702,70 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Zdeněk-Sun s.r.o. o částku nejméně 48.172.032,70 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o. a v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2013 ve vztahu ke společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, s.r.o. škoda ve výši 5.438.512,54 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Zdeněk-Sun s.r.o. o částku nejméně 2.897.424,36 Kč; společnost ACTHERM, s.r.o. následně refinancovala uhrazené prostředky jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností ČEPS, a.s. a PREdistribuce, a.s. a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky a společnost ČEZ Prodej, s.r.o. refinancovala uhrazené prostředky od společnosti OTE, a.s.

tedy

M.S.

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu a dopustila se jako úřední osoba jednání, které bezprostředně směřovalo k vykonání své pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch a způsobení takovým činem škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustila v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

A.V.

úmyslně usnadnila jinému jako úřední osobě v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu a dopustit se jako úřední osoba jednání, které bezprostředně směřovalo k vykonání pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustit v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čím měly spáchat

M.S.

zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku zčásti dokonáný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

A.V.

zvláště závažný zločin účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, zčásti dokonánému a zčásti ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Vzhledem ke skutečnosti, že v této věci se jedná o druhý rozsudek soudu I. stupně, považuje soud nalézací za nutné, úvodem uvést pár slov ke genezi této trestní věci.
2. Dne 23. 9. 2013 podal státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci pobočka v Brně obžalobu sp. zn. 3 VZV 4/2012 na skupinu obviněných stíhaných v souvislosti s výstavbou fotovoltaických elektráren (dále jen FVE) a v jejím rámci i na výše uvedené obžalované, v jejich případě pro navazující skutek související s řízením (řízení o povolení obnovy řízení) probíhajícím na Energetickém regulačním úřadu (dále jen ERÚ), podrobně popsany ve výroku tohoto rozsudku.
3. Po obsáhlém dokazování byl ve věci dne 22. 2. 2016 vyhlášen soudem I. stupně odsuzující rozsudek, kterým byli všichni tehdy obžalovaní (V.Č., I.F., J.H., J.K., K.Š., A.Z., Z.Z., M.S. a A.V.) uznáni vinnými a odsouzeni zejména k nepodmíněným trestům odnětí svobody (s výhradou obžalované F.). V případě obžalované M.S. byla tato odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi roků a šesti měsíců a dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání či funkce, v němž rozhoduje jako úřední osoba ve správním řízení na dobu desíti let. Obžalovaná A.V. pak byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let a šesti měsíců. Tento rozsudek nenabyl právní moci, protože si vůči němu prakticky všichni obžalovaní (s výhradou F.) podali odvolání.
4. Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 1. 2018 sp. zn. 5 To 56/2016 pak došlo k drobným změnám ve výrokové části ve vztahu k jednotlivým obžalovaným (s výhradou obžalované V.), kdy ovšem tito byli v konečném důsledku opětovně potrestáni nepodmíněnými tresty odnětí svobody. V případě obžalované M.S. došlo ke změně výměry trestu, kdy tato byla takto pravomocně odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků a navíc jí byl uložen peněžitý trest ve výměře 250 celých denních sazeb po 1 000 Kč. Pro případ, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl uložen i náhradní trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců. V případě obžalované A.V. bylo naopak rozhodnuto o jejím zproštění obžaloby, a to podle § 226 písm. a) trestního řádu, když nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byla stíhána.

5. V rámci řízení před Vrchním soudem v Olomouci, kdy byly (ve vztahu k nyní projednávané věci) opakovaně vyslechnuty obě obžalované, tedy jak M.S., tak A.V. a opakovaně provedena část důkazů, zejména po analýze e-mailové komunikace, dospěl odvolací soud k závěru, že skutkové závěry soudu I. stupně, ve vztahu k obžalované A.V., nemohou obstát. Dle něj je důkazní situace ve vztahu k této obžalované nejednoznačná, kdy vina je dovozována pouze z kontextu e-mailové komunikace, nikoliv z konkrétního důkazu (případná e-mailová odpověď, doznání spoluobžalované, apod.). Za této situace, podle soudu II. stupně, nelze hovořit o uzavřeném okruhu důkazů, nýbrž o několika důkazech nepřímých, které však netvoří ucelený řetězec ve smyslu spolehlivého závěru bez důvodných pochybností o vině této obžalované. Za usvědčující důkazy nelze považovat ani souhrn a interpretaci jednotlivých navazujících událostí, byť logice takovýchto úvah nelze upřít relevanci a nad postupy obžalované A.V. lze vyjádřit minimálně podiv. Přestože tedy je u této obžalované dáno důvodné reálné podezření, že se na trestné činnosti účastnila, respektive mohla účastnit, nejedná se dle názoru odvolacího soudu o závěr, který lze učinit spolehlivě. Za této situace ve skutkových pochybnostech, za užití procesní zásady „in dubio pro reo“, rozhodl sám o jejím zproštění, kdy dospěl k závěru, že nepřipadá do úvahy ani případná kárná či přestupková odpovědnost obžalované A.V.. V rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí pak prezentoval i tu úvahu, že případné doplnění dokazování před nalézacím soudem nepřipadá v úvahu, když již byla provedena vyčerpávající suma relevantních důkazů. V případě obžalované M.S. pak odvolací soud dospěl k závěru, že hodnocení důkazů nalézacím soudem, jakož i právní hodnocení jejího jednání, je nutno považovat za vyčerpávající. I odvolací soud poukázal na důvody, na základě kterých měla být obnova řízení povolena, tedy poukaz na rozsáhlé nedostatky, zjištěné dne 20. 12. 2010, které v podstatě vylučují, že by revizní zpráva z 5. 12. 2010 mohla odpovídat zjištěnému reálnému skutkovému stavu. Tyto skutečnosti přitom obžalovaná M.S. při svém rozhodování fakticky pominula. Při svém rozhodnutí o zastavení tohoto řízení přitom argumentovala hrozícími hmotně právními důsledky, když ovšem tyto úvahy jsou mimo vlastní nesprávnosti, mimo mantinely příslušného řízení. V podstatě dané rozhodnutí je jistou formou obhajoby, ať již vlastníků, provozovatelů fotovoltaické elektrárny, případně dalších osob. Logickou chybou je i úvaha o řádném doložení technických předpokladů původní revizní zprávou spoluobžalovaného Č., kdy z tohoto důvodu se fakticky odmítla zabývat otázkou falzifikace následných revizních zpráv. Její argumentace pak přejímá následnou argumentaci spoluobžalovaných o tom, že výrobní elektriny byly v provozuschopném stavu apod. Fakticky zcela ignorovala všechna závažná zjištění ohledně revizních zpráv a jedná se tak zcela zjevně o účelové rozhodnutí s cílem zachovat za každou cenu projekt (licenci) s argumentací, která se zcela vymyká věcně správným a relevantním argumentům, které přitom měla k dispozici. Soud II. stupně pak v rámci odůvodnění zmínil i relativně krátkou působnost této obžalované na ERÚ do vydání tohoto rozhodnutí (cca 2 měsíce), kdy nikdy předtím neměla žádnou zkušenost s vedením správního řízení.
6. Toto rozhodnutí (a stejně tak i původní rozhodnutí zdejšího soudu) pak bylo zrušeno usnesením Nejvyššího soudu ze dne 11. 12. 2018 sp. zn. 3 Tdo 990/2018 v rámci dovolání většiny obžalovaných (zde mimo obžalované F. i A.V.) a nejvyššího státního zástupce. V rámci tohoto rozhodnutí, kterým byla většina dovolání odmítnuta, bylo, kromě zrušujícího výroku týkajícího se M.S. (bod II. citovaného usnesení), rozhodnuto i o zrušení předchozích rozhodnutí v části týkající se obžalované A.V. (bod III. citovaného usnesení) a Krajskému soudu v Brně bylo příkázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl (bod V. citovaného usnesení). Důvody vedoucí k danému závěru jsou pak podrobně popsány na straně 102-113

citovaného usnesení. Ve vztahu k obžalované M.S. tak Nejvyšší soud primárně poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 7 Tdo 753/2018 (jinak spis Krajského soudu v Brně sp. zn. 43 T 4/2017), které dle jeho závěrů lze plně vztáhnout i na tuto věc. Dle závěru Nejvyššího soudu si soudy náležitě neujasnily samotnou povahu obnovy řízení podle správního řádu a při posuzování zákonnosti či nezákonnosti rozhodnutí obžalované M.S. se neřídily zásadami, jimiž je tento institut ovládán. Dle výše popsaných závěrů důvody pro obnovení řízení mohou vést k povolení pouze v případě, že mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v původním řízení, tedy správní orgán se již v tomto stadiu řízení musí předběžně zabývat relevancí skutečností, důkazů v tom směru, zda jsou schopny odůvodnit odlišné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, tedy zda se nejedná o skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí, které sice formálně odpovídají důvodům pro obnovu řízení uvedených v § 100 odst. 1 písm. a), b) správního řádu, ovšem zjevně nemohou odůvodnit odlišné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování a bylo by tak nadbytečné vést obnovené řízení. Sama obnova řízení umožňuje z důvodů skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout. Jde tedy o nápravu vad, které vzešly z toho, že v původním řízení nebyly správnímu orgánu známy všechny rozhodné okolnosti. Zde poukázal na stávající judikaturu s tím, že skutečnost, kterou úřad, jenž rozhodnutí vydával, mohl a s úřední povinností měl zjistit, nelze pokládat za novou skutečnost. Pokud správní orgán v původním řízení nepostupoval při zjišťování skutkového stavu tak, jak mu ukládá zákon, nemůže toto vlastní pochybení uplatňovat jako důvod nového řízení ve věci. V konkrétním případě bylo řízení zahájeno z důvodu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, kdy se důkazy provedené v původním řízení měly ukázat nepravdivými. V odsuzujícím rozsudku, dle Nejvyššího soudu, nejsou popsány žádné skutečnosti, na jejichž základě se měly správnímu orgánu provedené důkazy ukázat nepravdivými, je zde pouze konstatování, že správa o revizi elektrické instalace z 27. a 28. 12. 2010 byla zjevně padělaná. Pokud jsou v popisu skutku označeny důkazy ze správních spisů, jež měly vést obžalovanou ke kladnému posouzení podmínek nařízení obnovy řízení, jedná se výhradně o důkazy, které měl úřad k dispozici již před vydáním původních rozhodnutí, a které obžalovaná nemohla v souladu s výše popsanými zásadami ovládajícími obnovu řízení bez dalšího přehodnocovat. Jedinou listinou, kterou lze považovat za novou, je podnět Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV ze dne 20. 6. 2011. Zde pak nastává první hodnotící část hodnocení důkazu, kdy Nejvyšší soud uvádí, že přestože tento podnět lze hodnotit jako relevantní informaci, nelze jeho význam pro dané správní řízení přeceňovat. Je nutné je zasadit do kontextu informací dostupných v dané době správnímu úřadu. Sdělení policejního orgánu, že V.Č. nevypracoval prvotní zprávy o revizi (z 5. a 6. 12. 2010) řádně, a že následné revizní zprávy (ze dnů 27. a 28. 12. 2010) jsou zjevnými padělkami, nebyly nijak konkrétně doloženy. Naopak ve správních spisech je vyjádření V. Č., a případné další revizní zprávy a znalecké posudky, ze kterých má vyplývat řádnost daných revizních zpráv. Samotná výpověď V.Č. před správním orgánem dne 15. 9. 2011 nemohla mít pro věc zvláštní význam, a to ani ta její část, v níž potvrdil, že revizní zprávy s daty 27. a 28. 12. 2010 nevypracoval, a to proto, že známky na zprávách svědčící o jejich padělání byly natolik zjevné, že tuto skutečnost měl správní orgán zjistit již v původním řízení. A v rámci tohoto hodnocení důkazů pak Nejvyšší soud učinil právní závěr, že se nepochybně jedná o skutečnost, kterou bez větších obtíží správní orgán zjistit mohl, přičemž toto vlastní pochybení nemohl uplatňovat jako důvod obnovy řízení. Tato argumentace pak pokračuje v odůvodnění v tom smyslu, že soudy si neujasnily, zda toto (fakticky přechodí chyby ERÚ) nemohl být důvod bránící povolení obnovy. Proto i kdyby bylo zjištěno o padělání revizních zpráv možno považovat za důvod k nařízení obnovy řízení, musela by být splněna rovněž podmínka předpokladu jiného vyústění původního řízení. S otázkou padělání těchto zpráv se přitom obžalovaná vypořádala tak, že za řádné doložení splnění technických předpokladů považovala již revizní zprávy z 5. či 6. 12. 2010. Přestože nelze s obžalovanou dle Nejvyššího soudu v tomto ohledu souhlasit, nelze jejím úvahám jistou logiku nepřiznat. Jako zásadní v této rovině argumentace přitom Nejvyšší soud považuje tu skutečnost, že ERÚ po

zrušení obou rozhodnutí vydaných obžalovanou v následném obnoveném licenčním řízení opětovně rozhodl o udělení licence, a to s účinky ke stejnému datu 31. 12. 2010. I v těchto rozhodnutích úřad považoval revizní zprávy vyhotovené obžalovaným Č. dne 5. a 6. 12. 2010 za dostatečný důkaz k prokázání bezpečnosti a provozuschopnosti elektráren. Zde poukázal i na argumentaci z těchto rozhodnutí, kdy z žádných právních předpisů podle ERÚ neplyne, že by bezpečnost zařízení ověřená revizní zprávou musela být podmiňována dokončením elektrárny. Na významu těchto rozhodnutí dle Nejvyššího soudu nic nemění ani fakt, že byla soudy k žalobě nejvyššího státního zástupce zrušena. Nejvyšší soud zde v odůvodnění na jednu stranu akceptuje, že daná soudní rozhodnutí přesvědčivě a mimořádně výstižně vysvětlují, proč licence nikdy být uděleny neměly. Na druhou stranu, přestože tedy není pochyb o věcné nesprávnosti těchto rozhodnutí ERÚ, dovozuje z nich význam pro nyní posuzovanou věc, a to v tom směru, že názor obžalované M.S. o správnosti zastavení řízení o nařízení obnovy řízení měl racionální jádro, když k tomuto (sice naprosto chybnému) závěru dospěly i jiné osoby jednající za ERÚ. Dle, a nyní opět formálně skutkového, ale fakticky právního závěru Nejvyššího soudu, jsou ona napadená rozhodnutí obžalované M.S. v souladu s právním předpisem do té míry, že pro nařízení obnovy řízení v tu dobu nebyly splněny zákonem požadované podmínky (strana 107, první odstavec, citovaného rozhodnutí). Další závěry, byť nesprávné, nejsou zjevně jejím excesem, nýbrž vyjádřením názoru, který na ERÚ následně převládl. Dále Nejvyšší soud namítl, že ve vztahu k subjektivní stránce trestného činu není ve skutkové větě nijak vyjádřena pohnutka, kdy takto hodnotil z rozsudku soudu obou stupňů údaje o jednání směřující k ponechání v platnosti nezákonných rozhodnutí ERÚ. Dle něj tyto soudy viděly jako motiv jednání obžalované M.S. snahu vyjít vstříc ekonomickým zájmům spoluobžalovaných A. a Z.. Z., potažmo jejich otci Z.Z.. Toto lze abstrahovat dle Nejvyššího soudu z rozhodnutí soudů, které popisují právě možné předchozí vztahy k osobě Z.Z.. Z hlediska subjektivní stránky je pak poukázáno na závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2014, sp. zn. 7 Tdo 1053/2014 o pojetí trestní odpovědnosti úředníka při totožné situaci aplikace mimořádného opravného prostředku, které však bylo rozhodnutím ústavního soudu ze dne 19. 7. 2016 sp. zn. III. US 1073/15 zrušeno s tím, že nedošlo k naplnění subjektivní stránky trestného činu. I zde pak Nejvyšší soud zaujal právní názor, že ani v této věci nyní projednávané, nelze mít subjektivní stránku ve znaku pohnutky za naplněnou. Samotná skutečnost zastavení řízení o nařízení obnovy řízení konkrétním rozhodnutím obžalované M.S. není postupem v rozporu s právním předpisem. Naopak takový rozpor by při tehdejšímu stavu správního řízení způsobovalo rozhodnutí o nařízení obnovy (!) (strana 108, druhý odstavec citovaného usnesení). Z hlediska dalších aspektů rozhodnutí nespovídají provedené důkazy pro závěr o vědomě nesprávném postupu obžalované M.S.. Přestože i Nejvyšší soud uvedl, že se lze pozastavit nad argumenty, na něž bylo toto rozhodnutí založeno, nevidí však důvod proč taková pochybení nepřisoudit nedostatečné orientaci obžalované M.S. v dané problematice, způsobené mimo jiné krátkou dobou působení na ERÚ a absencí jakýchkoliv zkušeností se správním řízením, jak to ostatně již odvolací soud připustil v případě obžalované A.V.. K, pro soud prvního stupně, zásadnímu důkazu, a to e-mailové komunikaci pak Nejvyšší soud odkázal na úvahy odvolacího soudu, se kterými se ztotožňuje, kdy tento v souvislosti s e-mailem obžalované M.S. adresovaným obžalované A.V. uvedl, že v tomto ohledu lze však navzdory formulaci v e-mailu částečně přisvědčit obhajobě obžalované M.S. o tom, že ve skutečnosti žádala stanovisko P., zda ve věci rozhodovat, přičemž z důvodu názorového střetu toto stanovisko požadovala prostřednictvím obžalované A.V.. Součástí spisového materiálu je totiž e-mail ze dne 2. 2. 2012 (č. l. 6483) opět adresovaný R.M. o J.B., v němž M.S. sděluje, že do doby, než obdrží stanovisko P. k dotazu na pravomocné rozhodnutí soudu, se nebude rozhodnutí o obnově řízení odesílat. Jde tedy o autentický e-mail svědčící pro názorovou pozici obžalované M.S. o tom, že ve věci je třeba vyčkat pravomocného rozhodnutí soudu v trestní věci, a pokud nikoliv, vyžaduje striktní stanovisko právně znalejšího P.. V tomto ohledu tedy ani obsah e-mailových komunikací M.S. nevyznívá zcela jednoznačně. Fakticky jediným, co má podporovat závěr, že obžalovaná M.S. jednala ve snaze vyjít vstříc zájmům rodiny vlastníků předmětných

elektráren, byla její vazba na osobu svědka Z.Z. v souvislosti s činností Klubu plynárenských podnikatelů ČR. Fakticky se tak jednalo o možný předpoklad, což podle Nejvyššího soudu není dostatečné, kdy by bylo nutno prokázat faktické ovlivnění řízení. Motivace tak byla dovozována výlučně z jejího rozhodnutí a z komunikace se spoluobžalovanou, z níž však dle Nejvyššího soudu závěry (jednoznačné) v neprospěch obžalované činit nelze. Ve vztahu k této obžalované pak Nejvyšší soud své úvahy shrnul v tom smyslu, že u ní nelze, vzhledem ke skutkovým zjištěním popsáním v obou napadených rozhodnutích, dovozovat výkon pravomoci vědomě v rozporu s právním předpisem, navíc v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch. Skutkové závěry nelze podřadit pod skutkovou podstatu trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku nejméně pro absenci znaku jednání, úmyslu a pohnutky.

7. Ve vztahu k obžalované A.V. shledal pak částečně důvodným odvolání nejvyššího státního zástupce podané v její neprospěch. V argumentaci pak uvedl, že postup odvolacího soudu, kdy své závěry vedoucí ke zprošťujícímu výroku dle § 226 písm. a) trestního řádu, učinil na základě závěru, podle kterého nelze považovat za prokázané, že by tato obžalovaná četla e-mail od spoluobžalované ze dne 4. 2. 2012. S ostatními skutkovými zjištěními, která byla tvrzena obžalobou, případně učinila nalézacím soudem, se v tomto směru nevypořádal. Tato zjištění přitom tvoří podstatnou část vytýkaného jednání. Nejvyšší státní zástupce ve vztahu k takto prokázané části jednání při zachování následku spatřoval přečin maření úkonu úřední osoby z nedbalosti dle § 330 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, kdy obžalovaná M.S. porušila svoji povinnost plynoucí z § 14 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 17 odst. 3 a § 17b odst. 1 energetického zákona, když při znalosti předchozích vztahů spoluobžalované M.S. s Z. při vědomí, že tato hodlá vydat rozhodnutí ve věci, která je s touto osobou výrazně personálně propojena, a to za situace „teoretického sporu“ o charakter daného rozhodnutí mezi obžalovanou M.S. a P.. Nejvyšší státní zástupce při těchto úvahách pak poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2015 sp. zn. 7 AS 261/2014, kdy dovozoval, že mezi obžalovanou M.S. a Z. existoval takový vztah, který ji vylučoval z vykonávání úkonu správního řízení. Zde Nejvyšší soud opět v rámci hodnocení důkazu zaujal právní názor, že s takovýmto názorem nelze souhlasit. Sama skutečnost, že se úřední osoba zná se zástupcem účastníka řízení apod, a to případně i v té rovině, že si s nimi tyká, neznamená, že lze důvodně pochybovat o její nepodjatosti. Ke vzniku pochybností musí přistoupit další skutečnost, která tento vztah posune do roviny vztahu nadstandardního, a to ať již v pozitivním či negativním smyslu. Zde pak i Nejvyšší soud argumentuje tvrzením, které bere za skutkově prokázané, že obžalovaná M.S. sice měla předchozí pracovní vztah s Z., který ve správním řízení vystupoval jako zástupce vlastníků FVE, ale ve skutečnosti se jednalo o několik málo pracovních setkání, při nichž si oba vykali. Takovýto vztah nelze považovat za nadstandardní. Nelze proto přijmout závěr, že by podjatost M.S. posuzovaná z objektivního hlediska měla u obžalované A.V. vzbuzovat důvodné pochybnosti o její nepodjatosti. Tyto závěry se vztahují k té části skutkových zjištění, učiněných soudy, které se týkají předchozích vzájemných vztahů spoluobžalované M.S. s Z.Z. a vědomosti obžalované A.V. o nich, když toto je ta část skutkových zjištění, která může být brána za základ trestněprávní odpovědnosti. Nejvyšší soud jinak odkázal, respektive konstatoval ztotožnění, s argumentací odvolacího soudu ohledně nemožnosti činit závěr o vině této obžalované na základě otázky přečtení e-mailu, ani otázky interpretace jejího obsahu. Nad rámec uvedeného pak Nejvyšší soud zdůraznil, že obžalované A.V. z její pozice nevyplývala povinnost podle § 14 odst. 4 správního řádu přijmout opatření proti případné podjatosti spoluobžalované M.S.. Zde poukázal na ustanovení § 14 odst. 7 správního řádu, podle kterého se ustanovení přechodných odstavců nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů (tedy ani na předsedkyni ERÚ). V dalších hodnotících úvahách (právním názoru na skutkový děj) pak uvedl, že tu část jednání obžalované, kterou lze mít ve vymezeném rozsahu za prokázanou, nelze považovat za žádný trestný čin, k čemuž již dospěl nalézací soud. Postup odvolacího soudu, který poté, co dospěl k závěru, že nebylo spolehlivě prokázano jednání, které soud prvního stupně považoval za trestné,

pak nebyl v souladu se zákonem, když za situace, že soud prvního stupně část jednání pouze vypustil ze skutkové věty, tak se v rámci zprošťujícího výroku měl zabývat i onou výše uvedenou částí, která prokázána byla a měl pak obžalovanou zprostit obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu. Vzhledem k tomu, že daný postup je obecně pro obžalovanou méně příznivý než důvod zproštění, který použil soud odvolací, bylo pouze v tomto ohledu vyhověno dovolání nejvyššího státního zástupce.

8. Z hlediska pokynů, které Nejvyšší soud v rámci svého rozhodnutí učinil, lze ve vztahu k obžalované M.S. uzavřít, že soudu nalézacímu uložil, aby si ujasnil právní podstatu obnovy řízení ve správním řízení a podmínky pro její nařízení, a to včetně odlišností od charakteru přezkumu správních rozhodnutí ve správním soudnictví na základě žaloby nejvyššího státního zástupce podle § 66 odst. 2 soudního řádu správního a poté přistoupil k hodnocení stávajícího skutkového podkladu. Měl by zvážit doplnění dokazování o nová rozhodnutí ERÚ o novém udělení licencí oběma elektrárnám z roku 2014, dále by se měl zabývat skutečností, že V. koncem roku 2011 přestože v této věci vypracoval koncept směřující k povolení obnovy řízení, tak vydal v obdobné věci rozhodnutí zcela opačné. V případě obžalované A.V. pak má posoudit celou podstatu rozsahu jednání vytýkaného obžalobou a v prokázané části o něm rozhodnout v souladu s podmínkami trestního řádu, když ovšem již výše uvedl, že mělo dojít ke zproštění dle § 226 písm. b) trestního řádu.
9. Pro úplnost (mimo rozsah dokazování v této věci) je nutno konstatovat, že ve věci původně spoluobžalovaných A.Z., Z.Z., V.Č., J.K., K.Š. a J.H. pak rozhodoval dne 30. 9. 2019 i Ústavní soud, který usnesením sp. zn. II. US 1394/19 jejich ústavní stížnost odmítl.
10. V souladu s ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu soud proto opětovně zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí v limitech daných dosud probíhajícím řízením. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a to při vázanosti právními názory vyslovenými v rozhodnutích soudu odvolacího a zejména dovolacího.
11. Takto je nutno konstatovat, že důkazní situace zůstala prakticky nezměněna, když nalézací soud má k dispozici obdobný soubor důkazů jako v rámci svého prvotního rozhodnutí (mimo nově provedených listinných důkazů), a proto je bude fakticky většinou opakovat a to za situace, kdy k vlastnímu jednání obžalovaných má vypovídací hodnotu pouze část provedených důkazů, ovšem i ty, které dokumentují zejména vlastní podvodné vylákání licence ERÚ, případně situaci s tím spojenou, nelze zcela pominout.
12. Takto obžalovaná M.S. v přípravném řízení dne 24. 10. 2012 (č. l. 343-345) ve spontánní části své výpovědi nejprve zkonstatovala původní průběh řízení a poté uvedla, že přibližně v červnu 2011 přišla zpráva z policie, reagující na trestní oznámení ERÚ s tím, že druhá revizní zpráva je padělek. Mezitím došlo k novému výsledku obžalovaného Č., který uvedl, že mezi 16. a 20. 12. 2010 byla výrobní rozkradena a s ohledem na nahlášení policii není nutné vyhotovit druhou revizní zprávu. To byly základní relevantní podklady, které dostala k 1. 2. 2012 ve spise a dále měla k dispozici vyjádření G.. Ke své osobě uvedla, že dne 1. 12. 2011 byla ustanovena do funkce ředitelky odboru licencí ERÚ. Na výjezdním zasedání jí sdělil P., že ji čekají dvě obnovy řízení. Ona měla názor, že tyto kauzy by si měl dokončit V., který ty kauzy zná, tento však nesouhlasil. Dále opakovaně uvedla, že nebyla také spokojena s prací M.. Dne 1. 2. 2012 dostala od P. vypracované rozhodnutí o nařízení obnovy. Protože se na úřadě vykládalo, že tato rozhodnutí nechce nikdo podepsat, tak pečlivě prostudovala spis a soustředila se zejména na vyjádření G.. V něm bylo napsáno, že pokud správní orgán podá podnět pro trestní řízení, nemůže si sám

udělat úsudek podle § 57 odst. 3 správního řádu. Proto si nechala podat informaci, zda již bylo pravomocně rozhodnuto o spáchání trestného činu. Na základě toho pak začala připravovat nové rozhodnutí. Revizní zprávy ze začátku prosince jí, s ohledem na následné rozkradení provozoven a tvrzení obžalovaného Č., přišly dostačující. Dne 13. 2. 2012 po nástupu do práce jí bylo ze strany předsedkyně úřadu sděleno, že musí okamžitě vydat rozhodnutí, ale nebylo jí řečeno, o jaké rozhodnutí se má jednat. Obě rozhodnutí vydala i s pomocí M.. O existenci jiného důvodu obnovy řízení jí nikdo neposkytnul vysvětlení. Také právní kancelář J., Š. a K., která se k jejím rozhodnutím následně vyjadřovala, shledala, že jsou v pořádku, obdobně také právní poradce V.P.. Dále odmítla vypovídat, fakticky odpovídat na dotazy vyšetřovatele. Stejně postupovala, tedy využila svého práva nevypovídat, i dne 19. 2. 2013 (č. l. 346) i dne 24. 4. 2013 (č. l. 347).

13. Dne 11. 1. 2013 pak doložila kopii protokolu o výsledku svědka (v rámci správního řízení) Č. ze dne 15. 9. 2011 a stanoviska J.C. ze dne 19. 12. 2010 2012 (č. l. 387-393). Svědek Č. v rámci svých údajů uvedl, že kontroly dělal cca 1 měsíc a to fyzicky, kdy kontroloval (počítal) i FV panely, kdy byly osazeny všechny konstrukce, a výsledný počet byl matematickým úkonem. Dílo nebylo dokončeno z hlediska kabelů, kdy některé (ležící na betonových plochách) neměly chráničky, výkopy nebyly zahrnuty, ale toto nemělo vliv na bezpečnost. Dále na dotaz uvedl, že mezi 16. - 20. 12. 2010 došlo k vyloupení provozoven v hodnotě cca 4.000.000 Kč. Shodně se stanoviskem C.pak uvedl, že na následné opravy nebyla nutná další revize.
14. V hlavním líčení dne 3. 6. 2014 (č. l. 7406-7420) uvedla, že na ERÚ nastoupila dne 2. 10. 2011 jako poradkyně předsedkyně, kdy s ní bylo počítané do sekce kontroly. Hned první týden byla představena M., který byl ředitelem této sekce, a po vzájemné dohodě, že po otevření dislokovaného pracoviště v Ostravě bude vedoucím oddělení na kontroly, přešla od druhého týdne do Jihlavy, kde se jí věnovali dva ředitelé, a to Š., která byla ředitelkou odboru tepla, a S., který byl ředitel odboru kontroly elektro-plyn. V té době jako poradkyně jezdila na porady vedení, kdy 10. 10. 2011 na poradě zaznělo, že bude proveden audit procesu udělování licencí v roce 2010 a 2011. Tohoto auditu se účastnila pouze jako přísedící. Byla u všech výpovědí pracovníků odboru licencí. Jediného, u koho nebyla u výsledku, byl pan P., N.a V.. Nevěnovala tomu žádnou pozornost, protože oni většinou byli v Praze, auditní společnost také sídlila v Praze, takže to neřešila. Výsledky tohoto auditu byly shodné s jejími závěry, kdy se zjistilo, že tam docházelo k velmi hrubému manažerskému pochybení. Odbor licencí od prvopočátku neměl jedinou poradku. Bylo tam nedostatek kvalifikovaných pracovníků. V době, kdy byl boom, tak licence vydávali i pracovníci hospodářské správy. Lidí neměli potřebné věci, když jezdili na místní šetření a používali vlastní fotoaparáty atd. Na základě tohoto a svých zkušeností nabídla V., že tento odbor napraví, pokud bude mít zájem. Dohodli se a na poradě vedení někdy v listopadu zaznělo, že tedy od 1. 12. 2011 bude jmenovaná do funkce. Uvedla, že neví, jestli o tom pan P. věděl dopředu. P. ji představil na odboru licencí, ovšem byla překvapena, protože ještě nebylo 1. 12. 2011, byla polovina měsíce, ale bylo to jeho rozhodnutí. Zde řekl, že jejich podmínkou je, aby ji zastupoval M.. Začala první poradou vést odbor, kdy všem pracovníkům sdělila, že audit, který byl proveden, nebyl zaměřen na jejich odbornost, ale pouze na proces jako takový. Probrali jednotlivá zjištění, s každým bodem se ujistila, že všichni ti pracovníci souhlasí s tím, co tam bylo napsané, rozdali si úkoly a začali dávat vše dohromady. S M. se posadila sama do kanceláře, kde jí sdělil, že studuje třetím rokem právní fakultu, že letos bude končit, že by byl rád, kdyby byl na odboru veden jako právník a že řeší všechny složité kauzy. Vyslovila mu důvěru, neměla s tím problém, neboť pracovníky v té době vůbec neznala. Ještě se domluvili, že první měsíc, což byl prosinec 2011, všechny dokumenty, které ona opraví, které projdou její kontrolou, bude on podepisovat. Byla velmi překvapena, když každý dokument, který konfrontovala jak s energetickým zákonem, tak se správním řádem, tak s vyhláškou č. 426 o podrobnosti vydávání licencí, tak tam byly obrovské chyby, nejen chyby pravopisné, byly tam chybné IČ, parcely, chybné názvy pozemků v šablonách, které se dávaly, kdy se žádalo o odstranění nedostatků

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

v usneseních, případně přerušovali správní řízení, tak těchto šablon bylo mnoho, každý si je bral podle toho, jak se mu zrovna zlíbilo, byly tam neexistující paragrafy, odstavce, které do sebe nezapadaly. Toto sdělila i panu P., že se svým zástupcem není spokojena, načež jí řekl, že tam nikdo lepší není a nechtěl to dále řešit. Dne 13. 12. 2011 z porad jejich odboru vznikl úkol pro pana M., kdy měl zpracovat seznam problémových kauz. Ten seznam jí přinesl do kanceláře, jednalo se zhruba o pět až šest kauz. Řekl jí zběžně, o co se jedná, co se týkalo FVE, tak řekl, že problém je v tom, že když přišli na místní šetření, tak ty FVE tam nestály, ale že ty kauzy řeší, takže se domluvili, že když se bude nějaká obnova řešit, tak jí k tomu dá veškeré informace. Někdy v průběhu poloviny prosince 2011 měli dvoudenní manažerské školení, na kterém hovořila se svým nadřízeným s panem P., který ji upozornil na to, že v lednu se budou vydávat obnovy řízení. Na to mu sdělila, že se jedná o staré kauzy, které nezná a že by byla ráda, aby tyto kauzy dořešil V., který tyto kauzy od počátku vede, případně i s M., on jí na to odpověděl, že když vzala funkci ředitele odboru licencí, tak je povinna tyto rozhodnutí vydávat sama. Ještě v prosinci přišla první obnova řízení, kterou řešili přibližně tři týdny s panem M., a důležitou informací bylo to, že někdy v březnu 2011 přišel svědek, který přišel s fotkami a tvrdil, že daná FVE tam nestála. Ptala se, jaký rozdíl je mezi „Sunama“ a touto společností, když u „Sunu“ pracovníci ERÚ byli 31. 12. 2010 na místě a na základě místního šetření vydali licenci. M. jí odpověděl, že kdyby ti blbci nedodali falešnou revizi, tak jim licenci nikdo nevezme, a to, že je Z. kamarád V., mu nepomůže. Byla velmi překvapená, že P. vykládá, že pan Z. a paní V. jsou přátelé, proto šla do jeho kanceláře studovat tyto dva spisy, nakopírovala si spis Saša-Sun, odnesla si ho domů a konfrontovala s tou obnovou řízení, která se vydávala v rámci té první obnovy, která se začala v prosinci. Toto rozhodnutí vydali 19. 1. 2012. Dne 1. 2. až 3. 2. přišlo školení správního řádu a od 4. 2. měla dovolenou. V odpoledních hodinách dne 1. 2. jí přišel návrh rozhodnutí o obnově řízení licencí. Přišla do práce a tento návrh si vytiskla, jela domů a konfrontovala co je napsané v tom návrhu s podklady, které byly ve spise. Nesouhlasila s tím, jak to bylo připraveno, a začala připravovat opačné rozhodnutí. Doptávala se pana G. a M. na různé věci a věc, které ji tehdy zarážela, byla, že když podali podnět na policii, tak měli být povinni počkat do pravomocného rozhodnutí vydání rozsudku o spáchaném trestném činu. Pan M. jí na nic neodpovídal, tak napsala e-mail P., kde mu řekla, že nebude rozhodovat do té doby, než obdrží pravomocné rozhodnutí o spáchaném trestném činu, protože se mluvilo o nepravdivé revizní zprávě. Na toto jí pan P. písemně neodpověděl, ale našel si jí, a řekl jí, že tomu nerozumí, že to nemá řešit a má rozhodnutí podepsat. S tím nesouhlasila a zavolala paní předsedkyni s tím, že mezi ní a P. je problém, že nesouhlasí s rozhodnutím, které jí připravil, že je přesvědčená o tom, že se musí počkat na rozhodnutí o spáchaném trestném činu, načež paní předsedkyně řekla, že není právník, spis nezná, že jí nemůže poradit. Připravené rozhodnutí odeslala paní předsedkyni dne 4. 2. 2012 na e-mail s přesvědčením, že takto můžou obnovu zastavit, protože ve spise jsou důkazy o tom, že dne 31. 12. 2010 FVE stála, a byly by obrovské problémy a že když svolí, že toto rozhodnutí po dovolené vydá. Dne 12. 2. 2011 odjela do Jihlavy, volala paní předsedkyni, že se s ní potřebuje sejit, protože ještě řešila stavbu dislokovaného pracoviště v Ostravě. Mezitím jí řekla, že mluvili s P., že se musí vydat rozhodnutí. V té době zvažovala jeden z podkladů, což bylo stanovisko společnosti ENA, která je velmi důležitým partnerem ERÚ, kdy zpracovává různé analýzy pro regulaci, pro cenová rozhodnutí, a toto poslouchala celou dobu na poradách vedení: „Máme stanovisko ENA, odsouhlasili jste si to s těmi odborníky“. Na druhé straně měla stanovisko ENA v obnově řízení, kdy je v tom stanovisku napsáno, že byli partnerem financující banky, že byli jejím technickým dozorem, že po celou dobu docházeli na stavbu, že i 31. 12. 2010 se tento zástupce této společnosti účastnil místního šetření a nevidí důvod, proč by se měla licence odebírat. Po tomto zvážení přijela dne 13. 2. ráno do práce, měla zběžně připravené rozhodnutí pro Saša-Sun, takže požádala M., aby to s ní dokončil. Nechala ho vypracovat i rozhodnutí pro Zdeněk-Sun, protože to bylo stejné, stačilo vyměnit data revizních zpráv a čísla pozemků. Rozhodnutí podepsala, nechala ho odeslat do datové schránky a tak, jak byla domluvena s paní předsedkyní, odjela na tři hodiny do Prahy.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

V Praze se posadila do kanceláře pana S., do kanceláře vstoupila paní V., byla velmi zlá, obořila se na ni, že vydala špatné rozhodnutí. Poté to řešili i s panem P., který tvrdil, že je špatně, a byla velmi ráda, když paní předsedkyně řekla, že nechá udělat právní stanovisko. V rámci obnovy řízení, která začala na základě toho, že se zjistilo někdy v lednu 2011, že je ve spise nepravdivá revizní zpráva, tak teprve v březnu podává ERÚ podnět policii, podnět se vrací zpět od policie na konci června a 1. 7. 2011 zahajuje ERÚ správní řízení o zahájení o nařízení obnovy. Snaží se kontaktovat revizního technika, kdy teprve 31. 8. 2011 revizní technik posílá dopis, ve kterém píše, že vydal za celou svoji profesi nejméně 1500 revizních zpráv, že revizní zprávu vykonával po celou dobu od počátku, že tam byl celý měsíc listopad, že tam docházel a že revizní zprávy vykonal dle svých předpisů. Nezapomněl tam uvést, že se v té době hodně kradlo, že se tam opravovaly veškeré věci, které už byly postavené. Dne 15. 9. 2011 sám revizní technik na ERÚ říká, že docházelo ke krádežím, že se prováděly opravy, že v době, kdy vypracovával revizní zprávy k 5., a 6., že bylo vše v pořádku a že v případě, že se dělají opravy, tak se nová revizní zpráva nemusí provádět. Dne 20. 9. 2011 ještě účastníci řízení doplňují čtyři důležité dokumenty. Jedno je to stanovisko ENA, pak je tam znalecký posudek na revizní zprávy ze dne 5. a 6. 12. 2010, potom je tam dobrozdání znalce, který říká, že za účasti dalšího znalce a právní kanceláře White and Case, investora a dalšího technického dozoru byl na místě 31. 12. 2010 a na základě tohoto byla vydána licence a on tam nevidí žádný rozpor, včetně toho, že se dívali i na revizní zprávy ze dne 5. a 6. 12. 2010. Neměla jediný důvod pochybovat o tom, že revizní zpráva ze dne 5. a 6. 12. 2010 by nemohla být v pořádku, když účastníci řízení celou dobu tvrdili, že docházelo ke krádežím, a když měla potvrzeno normou ČSN 331500 v článku 27, že v případě, že se dělají opravy, že se nová revizní zpráva dělat nemusí. Jediné možné rozhodnutí, které mohla vydat, bylo v té době zastavit tuto obnovu a počkat případně na rozhodnutí o trestném činu. V případě, když jí psal pan P., že spis si žádá státní zástupce, tak její rozhodnutí mohl revidovat státní zástupce, věděla, že její rozhodnutí nemusí být konečné. Co se týče toho, že jednala v rozporu s pokynem nadřízeného, tak ona se neřídí pokynem nadřízeného, neboť jako ředitel odboru licencí se řídí správním řádem, kdy paragraf 2 odstavec jedna říká, že se drží zákona atd. Přisvědčil jí i státní zástupce, že i kdyby pan P. byl toho dne na místě, nemohl zasahovat do jejího rozhodování, nebyla povinna akceptovat bezmyšlenkovitě návrh rozhodnutí, které jí připravila jiná osoba, ale měl možnost si celou věc atrahovat. Jestli někdo tvrdí, že jednala v rozporu s § 50 odst. 4, kdy neposoudila všechny doklady, tak ona tvrdí, že posoudila, a navíc v kontextu každý ten doklad i tu prohlídku ze dne 20. 12. 2010, i ten „výslech“ dne 21. 12. 2010 na úřadě posoudila v kontextu s těmi podklady, které byly dodány do spisu o obnově řízení. Uvedla, že má pocit, že jedině, co se řeší, jsou pouze doklady dodané do 31. 12. 2010, ale to by museli řešit přezkumné řízení a ne obnovu řízení, kdy právě v obnově řízení je nejdůležitější to, že se řeší podklady, které účastník řízení nemohl dodat v době, kdy bylo pravomocné rozhodnutí. V mimořádné zprávě ze dne 30. 12. 2010 je uvedeno, „předáno 3. 1. 2011, již nepotřebné, licence vydaná“, není tedy důvod pochybovat o tom, že dne 30. 12. 2010 ta revizní zpráva byla hotová. Jako úředník mohla porovnávat pouze podklady. Co se týká její podjatosti k osobě Z.Z., tak pracovala v Klubu plynárenských podnikatelů na základě dohody, kdy tam začala pracovat v listopadu 2010. Její prací bylo zpracovávání auditů spotřeby plynu, realizace zasedání klubu, a také začala pracovat v prosinci 2010 na projektu „Azerbajdžán“, kdy seskupovali veškeré možné společnosti zabývající se plynárenstvím, a bylo to od projektantů, majitelů komodit, až po samotnou realizaci, kdy mezi oslovenými byla společnost Z-Group. O této společnosti se dozvěděla z odborných kruhů, našla si na tuto společnost kontakt, domluvila si tam schůzku, o které informovala paní V.. Domluvila si schůzku na 18. 2. 2011, kdy komunikovala s nějakou asistentkou, co všechno může přivést, protože nepracovala pouze pro Klub plynárenských podnikatelů. Na schůzce dne 18. 2. 2011 byla do večera, ale s panem Z. se nesetkala. Veškeré své nabídky předala asistentce, a upozornila ji na to, že tam je i pozvánka na Klub plynárenských podnikatelů a že bude potřebovat vědět, zda se pan Z. tohoto klubu zúčastní. Dne 24. 3. 2011 přišel pan Z. na klub, po hlavním programu se omluvil a řekl, že musí jít, a to bylo naposledy, co ho viděla. Měla zájem spolupracovat

s uskupením Z-Group, takže stále ještě komunikovala s dalšími lidmi. Jela i 2. 5. 2011 na nějaké jednání a mluvila tam s pánem, jehož jméno si nepamatuje a řešili spolu nějaké věci týkající se plynárenství. Na vše jí odpověděl, že on není schopen na všechno odpovědět, pouze si převezme informace, že o všem rozhoduje Z. Dne 6. 6. 2011 tam jela s konkrétní nabídkou, přímo jednala s nějakým pánem, který jí opět sdělil, že není schopen se k ničemu vyjádřit, požádala ho o soukromý e-mail a téhož dne 6. 6. 2011 odeslala Z. jediný e-mail, kdy ho chtěla informovat, neboť si nebyla jistá, že ví, že tam byla a na čem se dohodli. I dnes shledává své rozhodnutí jako správné, protože jak právní stanovisko právní kanceláře K., Š., tak právní stanovisko poradkyně paní předsedkyně P., tak nakonec dlouhé přezkumné řízení, které bylo vedeno více jak rok, za účasti externí právní kanceláře Vysoké školy báňské, dospělo ke stejnému závěru a licence jsou znovu vydány a potvrzeny. Ke svému vzdělání uvedla, že je inženýrkou ekonomie se zaměřením na environmentální politiku EU a hospodářskou politiku EU. Asi deset let pracovala v plynárenství v Severomoravské plynárenské, pak RWE Net tak, jak se to postupně měnilo, poté byla dva roky vedoucí na Bytovém družstvu na městském obvodu, pak pracovala jako soukromník mj. i pro Klub plynárenských podnikatelů a následně přišla na ERÚ. Na ERÚ měla být vedoucí oddělení na kontrole elektro-plyn, v plynárenství řešila věčná břemena. Správní řízení do té doby nevykonávala. Zhruba po měsíci a půl došla k závěru, že tam probíhá špatná práce, kde jediným problémem bylo manažerské selhání. Po jmenování do funkce začali zpracovávat metodický pokyn, aby všichni „licenčníci“ vydávali stejně, aby požadovali po žadatelích stejné podklady. V první řadě řešila, že nebudou požadovat pouze kopie revizních zpráv, žádné kopie dokladů, ale budou vyžadovat originály. Zajistila potřebné věci pro místní šetření. Na poradách, které do té doby nebyly, tak každý týden řešili všechny problémy, které vyvstávaly, řešili je jednotně, začal tam platit jednotný režim. Kontrola probíhala tak, že „licenčník“, který to zpracoval, to předal dalšíma dvěma a poté jí. K jednotlivým řízením jí M. a P. kromě návrhu neposkytli nic, spisy měla k dispozici u pana M. v kanceláři, kde si je okopírovala. K rozhodnutí byly oba spisy, jak žádost o licenci, tak o obnovu řízení. Jediná informace, kterou dostala k odůvodnění, proč je tak postupováno, byla informace, že kdyby nebyla dodána falešná revizní zpráva, tak jim licenci nikdo nevezme. Návrh obnovy měla, ale s popisem toho, proč má být konkrétní rozhodnutí, nesouhlasila, jelikož to bylo v rozporu s tím, co bylo ve spise. Dále uvedla, že v kontextu s výsledkem spoluobžalovaného Č. dne 15. 9. 2011, kdy řekl, že provozovny dne 5. a 6. 12. 2010 byly v pořádku, ale docházelo tam ke krádežím, to znamená, že výroby byly poškozeny a souhlasí s tím, co je napsané v protokolu, ovšem nezpochybňuje revizní zprávu. Revizní zpráva jako výchozí byla na to, aby byla bezpečnost provozu, vyplývá to i ze stanoviska ENA. Měli právo po revizní zprávě ve zkušebním provozu panely předělávat. To, že tam chyběly střídače a měniče, pro ni nemělo význam. Konstatovala, že revizní zpráva je pro ni správná do té doby, než dojde k jejímu zpochybnění. Nemohla se držet jediného protokolu. Uvedla, že byl nějaký protokol oproti výsledku, oproti dopisu revizního technika, který měl kulaté razítko, a to mělo pro ni vyšší správní sílu. V původní revizní zprávě bylo uvedeno, že nebyly zahrnuty výkopy z důvodu mrazivého počasí, v nové revizní zprávě pak bylo napsáno, že probíhají výkopové práce. Skutečnost, zda probíhaly výkopové práce, pro ni význam neměla, ani se tím nezabývala. Dále uvedla, že se opřela o dokumenty doložené do obnovy řízení, mezi které patří znalecké posudky, dobrozdání, stanovisko ENA, neměla o co jiného se opřít, považovala tedy původní revizní zprávu za řádnou. Ke svým závěrům došla tak, že v kontextu se znaleckými posudky posoudila protokol. Nebyla si jista, zda někde bylo hovořeno o výkopech, možná že ve stanovisku ENA. Co se týče revizní zprávy, se nelze bavit o dokončenosti díla. A to, že se účastník nevyjádřil, že se dělají opravy, neznamená, že bylo nedokončeno. Výkopové práce nemusely znamenat, že se teprve něco dělalo, ale mohlo jít o opravu. Do funkce ředitelky odboru licencí byla ustanovena, jelikož na základě auditu společnosti BDO byla společností shledána pochybení v řízení odboru, v té době byl pověřen řízením V. a poté byla pověřena řízením ona. Toto zvolení iniciovala, když nabídla V., že by mohla napravit předchozí pochybení odboru licencí. Analýzu týkající se rozsahu rozkradení nedělala, protože měla pouze dva dny na

rozhodnutí. Poté rozhodla jinak, než po ní chtěli, řekla, že rozhodnutí, které jí bylo podstrčeno, nepodepíše, a zavolala paní předsedkyni, které řekla, že by bylo zapotřebí počkat do pravomocného rozhodnutí o spáchaném trestném činu. Do pozice oprávněné úřední osoby se dostala tak, že jí 1. 2. 2012 poslal pan P. rozhodnutí, aby ho vydala. Formální postavení oprávněné úřední osoby měla z pozice ředitelky odboru a k rozhodnutí neurčila pana M., neboť měl zcela odlišný názor, a když by rozhodnutí podepsal, tak by přišlo paní předsedkyni a pak by se jí musela zpovídat. Dne 4. 2. 2012 poslala paní předsedkyni e-mail s konceptem jejího rozhodnutí, poté dne 12. 2. 2012 s ní hovořila telefonicky, kdy jí předsedkyně sdělila, že má rozhodnout podle sebe. Neptala se jí, zda e-mail četla, jelikož odpovědnost za rozhodnutí nesla ona. Po vydání rozhodnutí čekala, že přijde konfrontace ze strany pana P.. Dne 4. 2. 2012 odeslala tentýž e-mail co poslala paní předsedkyni i M. a paní B. s tím, že rozhodnutí o obnově ohledně elektráren Zdeněk-Sun a Saša-Sun nebudou odesílat do doby, než o tom rozhodne paní předsedkyně, protože chtěla po paní předsedkyni čas a čekala od ní rozhodnutí, zda musí rozhodnutí vydat, nebo čas má. Uvedla, že rozhodnutí viděla jako podstrčené, proto kontaktovala přímo předsedkyni. Dále uvedla, že nebyla povinna svým podřízeným sdělovat její názor, ale že stejně pan M. její názor znal a věděl, že měla jiný názor. Jelikož měla zcela odlišný názor na rozhodnutí, které se mělo vydat, tak nechtěla, aby se žádné další jiné pouštělo, proto to také udělala tak, že 13. 2. 2012 vydala obě dvě najednou. Souhlas, který v e-mailu psala, byl alibistický, protože věděla, že rozhodnutí musí stejně podepsat sama. Přeskočila tak pana P. a poté když na ni 13. 2. 2012 naběhla, mohla říct, že jí psala e-mail. Formulaci, že nebude problém řízení zastavit již na úrovni ředitele licencí, napsala v e-mailu nejspíše proto, že pan M. jí na všechny věci, které se dávaly na druhou instanci, a s kterými nesouhlasila nebo byli v rozporu, řekl, že to nevádí, protože jim to „rozkladovka“ vrátí, a rozhodnou tak, jak rozhodla „rozkladovka“. Byla prvoinstanční a za svým rozhodnutím si stála, proto napsala, že nebude problém to zastavit. V e-mailu zmínila i informaci, že ve spisu je protokol o nahlížení z policejního spisu P. a nemůže se tedy zúčastnit rozkladové komise z důvodu, že ji nechtěl nic vysvětlit a tvrdil jí, že je druhá instance. Po tom, co paní předsedkyni na to upozornila, měl tedy možnost vše vysvětlit a mohli rozhodnutí připravit společně. Dále uvedl, že u pana Z. byla dne 2. 5. i dne 6. 6., ovšem osobně se s ním setkala jen jednou na Klubu plynárenských podnikatelů v Galerii Husa. Podotkla, že domlouvání schůzky s Z. bylo velmi složité. Dále uvedla, že výkopové práce se dělají hned na začátku, i při opravách plynárenského potrubí. Setkávala se s tím, když zřizovala věcná břemena v rámci toho, že dělala veškeré sítě v plynárenství, po celé republice. Na základě záznamu z obhlídky, že ještě probíhaly výkopové práce po vzniku revizní zprávy, bylo možno zpochybnit hodnověrnost revizní zprávy, ale jak uvedla, tak výkopové práce mohly být i v rámci oprav, takže to rozhodnout nemohla. Z revizní zprávy nevyplývá, v jakém rozsahu výkopové práce probíhaly. Paní V. po ní nikdy nepožadovala, jak má rozhodnout, dostala pouze návrh rozhodnutí zaslaný P., který byl v této věci jejím nadřízeným. Pan P. si věc mohl na základě správního řádu aťhovat. Její rozhodnutí nebylo konečné, do úvahy připadalo přezkumné řízení, které provedla paní předsedkyně a poté Nejvyšší správní soud. Kromě návrhu rozhodnutí měla všechny podklady v papírové podobě. O obrazových záznamech ke kontrole dne 20. 12. 2010 a 30. 12. 2010 se dozvěděla až později, ve spise nebyly, ptala se na ně M., který jí řekl, že nejsou.

15. V rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům, kdy obsahově setrvala na své obhajobě, pak dále v hlavním líčení dne 19. 1. 2015 uvedla ke svému rozhodnutí, že návrh, který byl vytvořen V., byl vytvořen až 19. 1. 2012, což je v rozporu s výpovědí P., který uváděl (v přípravném řízení), že návrhy rozhodnutí mu byly poslány koncem prosince 2011 nebo začátkem ledna 2012 a od té doby měl spisy u sebe. Dle ní však obsahoval závažné pochybení, když se odmítl zabývat nově předloženými důkazy žadatele (revizní zpráva z 30. 12. 2010, povolení zkušebního provozu či první paralelní připojení), tyto dle ní ani nečetli P. či M., kteří se vyjadřovali k jejímu rozhodnutí. Dále pak poukázala na skutečnost, že ve vnitřní databázi ERÚ nebyla (foto a video) dokumentace, když tato byla vymazaná dne 29. 7. 2011, tedy den před

nástupem V. do funkce, Videozáznam byl dodán na ERÚ až někdy v listopadu 2014. Návrh V. nebyl pro ni jediným vzorem, když své rozhodnutí zpracovávala. Bylo to také obnova licence FVE 28 a v neposlední řadě také zastavení obnovy řízení u společnosti ČEZ obnovitelné zdroje. K „Memorandu“ pak dne 20. 1. 2015 uvedla, že na pokyn V. dát dohromady podklady, tedy správní spis, který by právní kancelář měla k dispozici, P. řekl, že spisy již nemáme. Protože měla okopírovanou větší část správních spisů, tak tyto právní kanceláři předala. Dále pak vysvětlila rozsah kontaktů s Z.(bod 145 obžaloby), s tím, že prezentované časy zahrnují i jiné úkony.

16. V rámci nového rozhodování, s ohledem na nutný rozsah dokazování, soud nepovažoval za nutné tuto obžalovanou opětovně vyslyšet, když i z její výpovědi v rámci odvolacího řízení je zřejmé, že tato setrvala na své obhajobě. Případné nové skutečnosti, které zazněly v rámci odvolacího řízení (dne 9. 1. 2018), se týkaly zejména snahy podrobněji vysvětlit důvod zaslání e-mailu spoluobžalované A.V. (a to i za situace, kdy jí tato měla již dříve upozornit, že se jedná o její pravomoc) a jeho obsah, případně podrobnějšího popisu následného jednání, kdy všechny tyto údaje, které ale jinak jsou v kontextu jejich předchozích údajů, by sice mohly upřesnit skutkový děj, ale s ohledem na závazné právní závěry Nejvyššího soudu by toto dokazování bylo zjevně neúčelné.
17. Její obhajobu lze tak i nadále shrnout tak, že postupovala v souladu se svými tehdejšími znalostmi (podmínek povolení obnovy řízení) a s běžnou praxí ERÚ (obdobné rozhodnutí v jiné věci), kdy se domnívá, že její rozhodnutí bylo oprávněné.
18. Obžalovaná A.V. v přípravném řízení dne 3. 4. 2013 (č. l. 355-356) odkázala na argumenty v podané stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, poukázala na vykonstruovanost a účelovost jejího trestního stíhání a k věci odmítla vypovídat. Obdobně postupovala i dne 23. 4. 2013 (č. l. 357), kdy své obvinění označila za účelový útok s cílem destabilizovat ERÚ a manipulace s jejím obviněním pak za ohrožení ekonomických zájmů České republiky, které lze označit za vlastizrada. Dne 20. 5. 2013 (č. l. 369) pak odmítla vypovídat z důvodů nepřítomnosti jednoho ze svých obhájců. Při dalším výslechu dne 4. 6. 2013 (č. l. 379-380) pak ve vztahu možné podjatosti uvedla, že jí není známo, do jaké míry se M.S. znala s Z.Z. a nebyla seznámena ani s jedním ze spisů. Neznala tudíž ani plné moci zástupců v řízení. Protože Z.Z. je toliko otcem majitelů elektráren, nemůže být naplněna podjatost, navíc nebyla dána její právní povinnost o této údajné podjatosti informovat nadřízeného M.S.(tedy svého podřízeného). K otázce zastavení obnovy řízení uvedla, že nebyla oprávněna zasahovat do rozhodování prvoinstančního orgánu a ani tak nečinila a rozhodnutí ponechala na P. a M.S.. Sama neznala spis a tak jej ani nemohla hodnotit, když toto navíc nepatří do její kompetence. M.S. byla kompetentní a jednalo se o její rozhodnutí jako úředně pověřené osoby, když měla hodnotit důkazy podle své úvahy a přihlídnout ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Jestliže tomu bylo jinak, měl P., který měl na její práci jako místopředseda ERÚ zodpovědný za legislativně správní oblast dohlížet, zasáhnout a sjednat nápravu. Ten však po vydání rozhodnutí neučinil žádný krok, přestože byl za tuto oblast zodpovědný. Další krok k řešení případu proto udělala sama po svém vysvětlení na policii dne 9. 8. 2012. Dne 17. 10. 2012 pak ve zkráceném přezkumném řízení vydala rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o nařízení obnovy řízení o udělení licence zrušeno. Ze strany I. pak byly činěny manipulace k oddálení vydání a doručení tohoto rozhodnutí. P. také neposkytl M.S. všechny podklady a spis zadržoval u sebe ve skříni. Rozhodně popřela, že by četla e-mail ze dne 4. 2. 2012. či jakkoli ovlivňovala rozhodnutí M.S.. Proč M.S. vyhodnotila veškeré skutečnosti daným způsobem je dáno výlučně do její pravomoci. Následně opětovně namítala podjatost policejního orgánu a státního zástupce a na případné otázky policejního orgánu či státního zástupce odmítla vypovídat.

19. V hlavním líčení dne 4. 6. 2014 (č. l. 7457-7478) k věci uvedla, že se necítí být vinna ani v jednom bodě obžaloby, kdy opětovně napadla činnost a znalosti orgánů činných v trestním řízení („v obžalobě jsou uvedeny státním zástupcem nepravdy, anebo nerozuměl nebo nezná správní řád a příslušné zákony“). Dále podotkla, že část žaloby je založena na nezákonně získaných důkazech postupem podle ustanovení § 88a odst. 1 trestního řádu. Následně obsáhle popsala fungování ERÚ jak z hlediska obsahu tak i formy jednotlivých řízení, včetně formy komunikace, kdy založila do spisu formulář, který slouží k tomu, aby její podřízení na jakékoliv úrovni získali její stanovisko, pokud to není dáno přímo vnitřními předpisy. Podotkla, že tento případ nebyl nikdy předložen poradě vedení, nikdy nebyl předložen jí jako předsedkyni a z toho rovněž vyplývá to, že skutečně nemohla vydat žádný pokyn ani příkaz. Následně podrobně popsala svoji činnost v čele ERÚ. Do funkce byla jmenována dne 1. 8. 2011, více než půl roku poté, co byly vydány obě licence, kvůli kterým je před soudem. Její nástup byl vnímán regulovanými subjekty (zejména těmi, kteří měli zájem na dalších dotacích z veřejných prostředků) velmi negativně. Útoky byly na ni od prvního dne, co nastoupila, a to bohužel i zevnitř úřadu. Do úřadu nastupovala s tím, že jí bylo řečeno premiérem P.N., že má vynikající manažerské schopnosti, které pro stát prokázala právě ve jmenovaném řízení plynárenství, že nechce, aby někdo z vedení tohoto úřadu úřad dál řídil pro další jmenované období, protože hodnotil, že boom, který ve fotovoltaice byl způsoben, nás bude stát po další léta miliardy korun a bude to mít dopad jak na průmysl, tak na českého spotřebitele, a obával se, že by úřad, když tam nedá někoho úplně mimo, který se nezúčastnil tady těchto boomů, tak že by úřad jel ve stejných kolejích. Upozornil ji, že má informace, že se připravuje další boom v bioplynu. Nastupovala do úřadu, aniž by věděla, do jak nepřátelského území vstupuje. Nastupovala s vírou, že vedení úřadu, které tam zůstalo, protože pan F. jako předseda skončil tím, že mu skončilo volební období, že se připojí a budou spolupracovat na tom, aby úřad v plném rozsahu plnil své povinnosti dané zákonem. Hrubě se mylila u nejvyššího vedení a klíčových zaměstnanců. Ostatní řadoví zaměstnanci vyloženě přivítali, že na úřad nastoupila. Útoky byly takového rozsahu, že se očekávalo, že skončí na úřadu 2 měsíce poté, co nastoupila. Tlaky na její odchod vyvrcholily policejní ochranou, která jí byla přidělena, a kterou měla rok, 24 hodin denně. S tím, co se odehrávalo před jejím příchodem, to znamená do 1. 8. 2011, samozřejmě nemá nic společného a neví, jak to na úřadě chodilo.
20. K jednotlivým bodům obžaloby pak odmítla tvrzení, že umožnila vydat nezákonné rozhodnutí, které vydala M.S. dne 13. 2. 2012 v obou záležitostech licencí Saša-Sun, Zdeněk-Sun. Toto tvrzení není podloženo, že by jakkoliv podpořila, chtěla, naznačila, požadovala, navrhovala, aby takovéto rozhodnutí vydala. Stejně tak nedala své rozhodnutí panu P., který jí o to žádal, ačkoliv věděl, že je v úřadu půl roku, že jí tato problematika vůbec nepřísluší a že tuto záležitost nemůže znát. I P. sdělila, že neví, jak se má rozhodnout, že není právník, není seznámena se spisem, a on je jako právník plně zodpovědný jako místopředseda a ředitel správního odboru za tuto oblast. Jediné, co jí k tomu sdělil, že se rozhodnutí musí urychleně vydat. Jelikož nevěděla, jaké jsou lhůty, v jaké lhůtě se nacházejí, tak samozřejmě podpořila, ať se rozhodnutí vydá, ale nikdy neřekla jaké, nevěděla, jak M.S. rozhodla, anebo chtěla rozhodnout, což je jí přisuzováno, protože obdržela e-maily od M.S. na její soukromou e-mailovou schránku, kde toto rozhodnutí jí v návrhu zaslala. Toto nikdy neotevřela a nečetla. Žádný pokyn k tomu, že toto rozhodnutí má vydat, nevydala. Rovněž takovéto rozhodnutí vydat nemohla, protože neznala spis, nevěděla, co je zákonné a co není zákonné. V této oblasti jí to vůbec nepříslušelo, a nikdy nezasahovala do rozhodování prvního stupně. Krátce po nástupu když zjistila, jaké problémy zdědila v oblasti fotovoltaik, tak právě jmenovaného pana P. žádala, aby jí zbavil kompetence související s druhým stupněm rozhodování v rozkladu, aby toto bylo předáno prvnímu místopředsedovi panu N., že oni oba dva přesně znají celý proběh kolem těchto elektráren, které se do rozkladu dostanou a že budou moci rozhodovat v kontextu znalosti celé věci. Uvedla, že k tomu existuje písemná dokumentace, kterou pak doloží do spisu dodatečně přes advokáty. Neměla zájem vůbec na tom, jak se rozhodnout má nebo jak by rozhodovat M.S. měla. Snaha, aby rozhodla, ze strany pana P.,

byla pro ni udivující, ale ani jemu neřekla žádné stanovisko. Dále sdělila, co nastalo, když M.S. stanovisko vydala v rozporu s tím, co požadoval pan P.. Měli poradu vedení, kde se řešila celá škála problémů. V tomto období se dokonce řešil velmi závažný problém, který už v úvodu sdělila, a to rozpad celé sekce regulace, kdy zaměstnanci odcházeli a nastala tak stresující situace. Poté, co se dozvěděla, že došlo k takovému rozhodnutí, tak jednala s oběma, jak s M.S., tak panem P., a oba si pevně stáli za svým, že M.S. dle pana P. rozhodla nezákonně a paní inženýrka zase tvrdila, že takto rozhodnout musela, protože musí postupovat podle toho, co má ve spise. Rozhodla ze své pozice předsedkyně, udělat první analýzu rozhodnutí M.S., a to advokátní kanceláři mimo úřad, aby mohla vyhodnotit, jestli její rozhodnutí je zákonné či nezákonné a mohla udělat další kroky. Advokátní kancelář J., Š., K. toto na základě dokumentů, které jí byly předány, vyhodnotila s tím, že rozhodnutí M.S. je v pořádku, ale právně kostrbaté. Považovala tuto záležitost za vyřízenou do té doby, než byla předvolána k podání vysvětlení na Policii ČR do Hradce, kdy ji policista při podání vysvětlení pak už mimo záznam informoval, co vlastně ve spise je, že se přiznali, že elektrárna vůbec nestála, o revizních zprávách, o tom, že jsou nějaké záznamy, které dokazují, že elektrárna nestála. Ihned požádala právního zástupce, ať jí udělá záznam z jednání na policii. Tento záznam pak založila do správního spisu, kdy písemně žádala M.S., ať toto založí do spisu, a okamžitě zahájila kroky, které budou moci udělat nápravu, tzn. že zadala úkol, v té době byla ředitelkou odboru legislativně právního paní I., která nahradila pana P., a měla se skupinou pracovníků, kteří se na této záležitosti podíleli, vypracovat zprávu pro vedení úřadu s tím, kde měli popsat, v jakém stádiu se nachází tato záležitost obou vydaných licencí, a měli navrhnout opatření, co se dá v této věci dělat, protože dodala do spisu informaci, že jsou materiály, které hovoří o tom, že elektrárny nestály. V tom nastal problém, protože pracovníci v týmu nepracovali tak svižně, jak si představovala, odkládali stále termín pro předání této zprávy až někdy do začátku října. V tom návrhu sdělili 4 varianty, co se dá dělat, a jedna z těch variant byl přezkum z moci úřední a ty ostatní varianty tam nejvíc prosazovaly, ať nedělají nic a počkají, až jak dopadne soud. V té době měla externí právní poradce, tak se rozhodla o vydání přezkumu z moci úřední, což bylo do jisté míry zodpovědnými pracovníky sabotováno, a to tím, že ji nejdřív přesvědčovali, že to musí jít přes rozkladovou komisi, což bylo zdržení zase spousta týdnů. Ověřila si to a zjistila, že to přes rozkladovou komisi nemusí jít, takže je nutila, aby okamžitě připravili toto rozhodnutí k přezkumu. Rozhodnutí bylo vydáno 17. 10. 2012 a bylo proti vůli vedení úřadu, které chtělo čekat, až co se stane. Rozhodnutí bylo ředitelkou odboru právního, paní I., zasláno do špatných datových schránek, a poté se jí snažila tato pracovnice, která měla její plnou podporu a důvěru, předložit rozhodnutí s tím, že mělo jiné číslo jednací a datum 30. 10. 2012. Bylo to pak už v době, kdy byli obviněni další pracovníci a byla kontrola na jejich úřadě, která byla 23. 10. 2012. V té chvíli jako neprávnick jí věřila, že takto má podepsat nové rozhodnutí, že bylo špatně zasláno do datových schránek, že je nové číslo jednací a jiné datum, protože stále nevěřila tomu, do jaké míry to může být zájem někoho to takto provést. Měla externí právníky, o kterých kolegové nevěděli, a s těma se radila, jestli může podepsat takovéto rozhodnutí s jiným datem a číslem jednacím. Díky nim toto rozhodnutí nepodepsala, takže zůstalo v platnosti to, které vydala 17. 10. 2012. Kdyby ten tým pracoval R.lejí, tak ho vydala určitě dřív. Je pravda, že toto rozhodnutí bylo vydáno po zahájení žaloby pana nejvyššího státního zástupce Z.. Pana nejvyššího státního zástupce písemně informovala, že z moci úřední zahájili přezkum. Přezkum pak vyústil v obnovu řízení a samozřejmě, že každý její krok byl pak dáván do rozkladu ke kasačnímu soudu. Mezitím už běžely v těch lhůtách další kroky. Dostalo se to k soudu, městský správní soud potvrdil správnost jejího rozhodnutí a dostalo se to ke kasačnímu soudu, tj. krajský soud, a ten toto rozhodnutí vrátil, že takové rozhodnutí nemělo být, protože uvedli investora v nejistotu, a vrátil to městskému soudu. Nicméně celý proces proběhl. V období, kdy se řešila tato kauza, se nahlédnout do spisu podařilo pouze P., který nebyl ani oprávněnou úřední osobou a který neměl vůbec důvod, protože neměl tyto případy na starosti. Později se dozvěděla, že do spisu mohl nahlédnout, a to dokonce v době, kdy se dělalo přípravné řízení, což pravděpodobně není úplně v souladu se zákonem. Požadovali pak jako úřad, jako

úředně oprávněné osoby dvakrát o nahlédnutí do spisu, protože tento proces skutečně zahájili a chtěli se na některé věci v celé šíři podívat, a bylo jim to dvakrát zamítnuto. Dále je jí vytykáno, že nepotrestala paní M.S., že vydala nezákonné rozhodnutí. Neměla jediný důvod, protože měla právní rozbor, že její rozhodnutí bylo v souladu se zákonem. M.S. jí telefonicky informovala z nějakého semináře, kde měli školení o správním řádu, že to, co chce P., je v rozporu s tím, co umožňuje právní řád. Odpověděla M.S. na to, že to nezná a že to nemíní hodnotit, ať se poradí s právníky. V této záležitosti je divné, že licence, které byly vydány, byly vydány na Silvestra před půlnocí, přestože pan bývalý předseda byl údajně proti vydání těchto licencí. Proto nechápe, že 2. ledna vedení úřadu nekonalo. Až později se dozvěděla, že bylo podáno trestní oznámení, které podal pan P., a obsahovalo pouze tu jednu revizní zprávu, kterou on vyhodnotil, že je padělaná, a ani se nezmínil vůbec o tom, že by měla být tato fotovoltaická elektrárna nedostavěná, což si myslím, že v té době, kdy napadal, že se licence neměly vydat právě proto, že není dle jeho vyjádření dokončena elektrárna, tak ji udivilo, že to nedal do toho trestního oznámení. Úřad pod vedením pana P. v této věci a pana V., který byl do té doby stále ředitelem odboru licencí, začal konat až v závěru roku. Neví, co se za ty 4 měsíce dělo a pak de facto ji pan P. informoval, že nemají čas, že musí do pár dnů vydat rozhodnutí. Lhůty skutečně neznala, tak mu potvrdila, že když je to nutné, ať zařídí, ať se rozhodnutí vydá. Uvedla, že e-mail od M.S. opravdu nečetla. Dokonce i pracovní e-maily čte zřídka. To jí připravuje asistentka a ředitel kanceláře, kteří to třídí a dávají z její e-mailové adresy jen to, co musí bezpodmínečně rozhodnout. Neví, proč jí M.S. posílala na soukromý e-mail věci, jelikož po ní nikdy nic nechtěla. Bohužel na úřadě i jiní pracovníci se snaží ji informovat, co se děje na úřadě. Dále jí je vytykáno, že jmenovala M.S. jako ředitelku odboru licencí. Ihned po nástupu byla informovaná, že odbor licencí byl napraven, že došlo ke změně systému řízení, že se rok 2010 nemůže opakovat. Nechala zpracovat audit na systém řízení odboru licencí. Z toho auditu vyplynula velmi závažná zjištění. Vyplynulo, že odbor licencí není téměř rok řízen, že pan V., který tam byl, tak byl de facto pověřen řízením a byl ředitelem odboru sporných a správních řízení, což je velmi důležitý odbor ve vztahu Net4Gasu a ČEPSu a ke sporům mezi subjekty je velmi důležitý pro podklady do EU. Proto byla jmenovaná M.S., která nastoupila jako mnozí zaměstnanci, kteří nastupovali, tedy někteří, kteří nastoupili vždy jako poradci a de facto pak do třech měsíců, jestli se uplatnili nebo neuplatnili, tak byli implementováni do úřadu na různé pozice. M.S. měla odborné znalosti, manažersky dokázala řídit tento odbor, a proto byla jmenovaná. V té chvíli pan P., který rok tento odbor neobsadil, neměl proti tomu námitky a nesdělil k tomu žádné namítavé stanovisko. P., nadřízený M.S., a M.S. dostali za úkol vyhodnotit závěry tohoto auditu, připravit nápravná opatření, které předložili poradě vedení, a z těchto náprav opatření vyplynuly pak následující kroky, které se na odboru licencí implementovaly. Z tohoto titulu M.S. zaváděla skutečně všechno to, co úřad potřeboval, tedy napravit odbor licencí, zavést kontrolní systémy a připravit se na boom bioplynových stanic tak, aby nenastal problém, který už úřad zažil v roce 2010. Dále je obviněná z křivé výpovědi, ovšem v žádné výpovědi na Policii ČR křivě nevyprávěla. I při výslechu sdělila, že neví, do jaké míry se znají, a neví to dodnes. Věděla, že se s ním setkala společensky, protože u toho byla, ale to neznámá, že se znali. Uvedla, že neví o tom, že by M.S. byla podjatá. Ani ona se s panem Z. nezná do té míry, že by si s ním tykala, ani tak, že by mohla jen milimetrem způsobit nějakou podjatost. Dále uvedla, že Fotovoltaika 28 měla problémy již v roce 2010 a byly pravděpodobně velkého rozsahu. V obžalobě je jí vytykáno, že neodebrala licenci této elektrárně, že dostatečně nebojuje proti fotovoltaikům a že to je jen proklamace. To, že měli licenci na vyšší výkon, než byla elektrárna, že se pak snažili ještě dostat další rozšíření licence, přestože ta elektrárna nestála, tak to jsou záležitosti, které se odehrály v roce 2010, a samozřejmě, že nemůže posoudit, co je a není pravda, ale je tu opravdu údiv, že tato elektrárna byla zahrnuta do nějakého seznamu, který na úřadě našli, do seznamu, kde byly k elektrárnám různé poznámky, kam se půjde na kontrolu a kam se nepůjde. Neví, proč to takto probíhalo. Jedná se o elektrárnu, kam se nemělo jít na kontrolu. Seznam i s poznámkami předala na ÚOOZ. Na dotazy uvedla, že na úřad se dostala díky jejím manažerským schopnostem a jmenovaná byla de facto vládou ČR. Neproběhlo

výběrové řízení, byla vybrána, protože od ukončení práce na Transgasu byla v portfoliu vlády jako osoba, která je připravena do vysokých manažerských pozic. Hodnotili ji jako manažera, který má dlouhodobé zkušenosti v oblasti plynárenství, energetiky a má vynikající výsledky. Oslovil ji premiér N.. K dotazu ohledně vstupu na ERÚ spoluobžalované Schneidrové pak uvedla, že kdyby byla paní N. proti tomu, tak by (ona sama) na úřadě asi nebyla. Následně ve vztahu ke své osobě uvedla, že pokud byla paní N. (t.č. N.) proti, tak by to měla asi těžší. Paní N. posílala pro pana premiéra curriculum vitae. Poté doplnila, že M.S. se na úřad dostala tak, že ji oslovila, prošla kvalifikačními předpoklady a v době, kdy úřad těžce získával zaměstnance, protože se všichni báli tam nastoupit s tím, že ona je tam na měsíc, na dva, maximálně na tři měsíce a končí, tak bylo těžké, aby někdo kvalifikovaný na úřad nastoupil, tak v té době byla ráda, že M.S. do toho rizika šla. O vztazích mezi panem Z. a M.S. neví, do jaké hloubky jsou, neví, zda se skutečně setkali, kontakty mezi nimi byly předtím, než obě nastoupily do úřadu v rámci soukromého podnikání. V únoru 2012 o elektrárnách Saša-Sun a Zdeněk-Sun věděla to, že patří mezi problémové, nevěděla ovšem, že jsou Z., to se dozvěděla až později. Tyto dvě elektrárny nazývali „Z. elektrárny“, později Saša-Sun a Zdeněk-Sun, jelikož až od pana N. se dozvěděla, že pan Z. má více elektráren. Pracovní setkání či společenské setkání pana Z. a M.S. nevnímala jako důvod pro podjatost. Nevzpomněla si, zda učinila na M.S. dotaz, zda tam sama necítí nějaký problém. Uvedla, že e-mail od M.S., ve kterém bylo rozhodnutí, nečetla. V té době M.S. pouze telefonicky sdělila, že se musí vydat rozhodnutí, protože běží lhůty. Ze strany M.S. jí bylo sděleno, že to, co připravil pan P., je v rozporu se správním řádem. Sdělila jí, že se musí radit s právníky, že skutečně neví, co je a co není v rozporu se správním řádem. Zda jí bylo řečeno, že rozhodnutí bude zcela opačné, si neuvědomuje. S nikým dalším o těchto elektrárnách nekomunikovala. Když M.S. nastoupila na úřad, tak se stejně jako všichni poradci účastnila porad vedení, znala všechny materiály jako poradci, které projednáváme, a znala také problematiku jednotlivých sekcí a odborů. M.S. byla určena pro sekci pana P., protože tam patřila kontrola v té době. Na odbor licencí se dostala tak, že z auditu procesů odboru licencí se zjistilo, že funkce ředitele není téměř rok obsazena a pan P. ji nadále neobsazoval, přestože k tomu měl všechny možnosti. A protože odbod vydávání licencí neměl téměř rok ředitele, tak bylo pro ni personálně nemožné, aby to dále takto nechala. Dostala se tam právě M.S., jelikož byla v týmu poradců, kteří se připravovali na určité funkce, a nikdo jiný nebyl po ruce. Zda to bylo výlučně její rozhodnutí, si nepamatuje. O rozhodnutí z února 2012 se s M.S. bavily, řekla jí, že postupovala v souladu se správním řádem a jiné rozhodnutí vydat nemohla. S trestním spisem se seznámila částečně a částečně jí pomáhali právníci. S konkrétními spisy těch FVE se dopodrobna neseznamovala. Schůzka s panem Z. po jejím nastoupení úřadu dne 25. 8. 2011 se uskutečnila za přítomnosti pana P. a možná i pana N., protože chtěla, aby téměř na všechny schůzky její první místopředseda chodil. Schůzka proběhla u ní v kanceláři a zapamatovala si z ní, že se bavily o těch těžkých podmínkách toho konce roku, kolik tisíc zaměstnanců dělalo a o nezaměstnanosti. Pak tam něco projednávali s panem P. kolem nějakých řízení. Co se týká její schůzky s panem Z., tak jak se ve spise dověděla, tak asi stejnou schůzku měl pan F. den před vydáním licence. Zda se pan Z. zmínil na schůzce o tom, že u obou elektráren má být úřadem posuzována obnova neví, protože tuto záležitost tak v krátké době po jejím nástupu nevnímala. Smysl schůzky chápala tak, že to byla její povinnost jako státního úředníka a chtěla se dozvědět o tom, co se tam skutečně odehrávalo na konci roku 2010. Chodili za ní i jiní majitelé FVE. Uvedla, že M.S. přestože neměla žádné zkušenosti s vedením správního řízení, tak si znalosti ze správního řízení osvojila velmi R.le a pokud měl pan P. pochybnosti, mohl složitější případy vyjmout z její pravomoci, jako u Fotovoltaiky 28, kde to předal panu M.. Pan P. ji neustále ujišťoval, že se musí rozhodnout urychleně a ptal se jí, jak chce rozhodnout. Na jednání dne 13. 2. 2012 na pana P. i M.S. křičela, protože jí rozčílilo, že nebyli schopni se dohodnout na stanovisku a každý tvrdil své. Pan P. tvrdil, že vydala nezákonné rozhodnutí, a ona tvrdila, že nic jiného nemohla dělat, protože rozhodla tak, jak měla rozhodnout podle správního řádu. Pak se ptala pouze pana P., co se s tím dá dělat, a on jí sdělil, že nic. V tu chvíli nevěděla, že existuje přezkum, a on přezkum nenavrhl,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

nedal jí ani jiný písemný podklad, ze kterého by dokladoval, že se jedná o nezákonné rozhodnutí, a v neposlední řadě pak řekl, že ten spis neznal, že dělal jen nějaké korekce nebo úpravy rozhodnutí pana V.. Na této schůzce později požadoval pan P. personální řešení celého rozhodnutí toho sporu vůči M.S.. Sdělil jí, že buď on, nebo M.S., že s ní nechce pracovat. Poprosila ho, ať vydrží, udělala kompromis a dle přání pana P.M.S.přeradila s celým odborem pod kompetenci W., který byl prvním místopředsedou a měl na starosti sekci kontroly. Uvedla, že v období od 4. 2. do 13. 2. 2012 e-mail s konceptem rozhodnutí sice nečetla, ale je možné, že ze soukromé e-mailové schránky pár e-mailů odeslala. Na dotazy ohledně znaleckých posudků, zejména z hlediska rozporů a použitelnosti uvedla, že ČVUT byl zpracován obecný znalecký posudek, který nezahrnoval všechny detaily z toho konkrétního případu. Tento posudek ČVUT nezadával první stupeň, který byl obeznámen se vším, ale byl to posudek jejího odboru jako předsedkyně a byl podán jako všeobecné stanovisko. S tímto posudkem by mohla nadále pracovat pouze ona, nemohla tedy nařídít prvnímu stupni, ať rozhoduje podle jí zajištěných dokladů, a proto si první stupeň zajišťoval znalecký posudek sám. Nebránila prvnímu stupni, aby si vypracovali svůj vlastní posudek, kde oni sami si zadají. K odbornému vyjádření Technické inspekce ČR, zpracovanému přímo ředitelem ze dne 11. 7. 2013, které si vyžádal opět ERÚ, uvedla, že si tento znalecký posudek od Technické inspekce vyžádali, jelikož Technická inspekce ČR může dělat znalecké posudky v jiné oblasti než ČVUT. Tyto dva posudky byly zadávány všeobecně, posudek Báňské univerzity si zadával první stupeň. Dne 26. 12. 2010 nechala dělat snímky ze satelitu NASA, kdy se tyto elektrárny fotily a měly všechny panely. K jednání rozkladové komise z roku 2013 uvedla, že se jednalo se o rozhodnutí pana V., který byl zodpovědný za sporná řízení, kde v té chvíli ty složité případy byly, a navíc měl mít kontinuitu toho, co vlastně v řízeních vyšlo najevo, protože připravoval s V. (pravděpodobně M.) to první rozhodnutí, které rozhodla M.S. jinak. Připravoval to rozhodnutí a mimo jiné bylo zatíženo procesními vadami a za další tam dal odkladný účinek. K tomuto po obsáhlém vysvětlení důsledků uvedla, že neudělala nikdy krok, že by sama v rozhodnutí upravila některé věci, aniž by první stupeň neměl možnost to napravit. Co se týká pana V., pana M., tak v řadě případů udělali závažné pochybení, a to takového rázu, že některé licence vydali jen na základě žádosti a některá správní řízení skutečně tito odborníci za pomoci pana P., to byla Fotovoltaika 28, tak tito dva připravili tu první fázi rozhodnutí chybně, že to soud vlastně z procesních důvodů odmítl a prohráli. V dubnu a květnu roku 2013 rozšířila rozkladovou komisi o odborníky a nejspíš někoho i vyhodila. Dále uvedla, že v době, kdy M.S. byla ředitelkou odboru licencí, tak P. převedl rozhodování panu M.který byl také oprávněnou úřední osobou na odboru licencí a nechal ho rozhodovat ve Fotovoltaice 28, kdy pak toto řízení bylo napadeno soudem jako procesně špatné. P. tuto možnost měl, ona ze své pravomoci v žádném případě nemohla vzít případ M.S. a předat ho někomu jinému. Personální složení týmu, který vydal licence u těchto dvou elektráren, zná jen ze spisu, protože u toho nebyla. Zнала paní F., neznala pana P., věděla, že se tam vyskytoval pan K., který byl propuštěn za podvod, další konkrétně neznala.

21. V rámci vyjádření k výpovědi svědka P. dne 10. 6. 2014 uvedla, že neexistuje důkaz, že byla a do jaké hloubky informována o těchto kauzách. V době, kdy nastoupila, žádala jak prvního místopředsedu N., tak P., ať věci s problematikou, kterou neznala, řeší její první místopředseda. K obsazení místa ředitele odboru licencí M.S.uvedla, že toto bylo dlouhodobě neobsazeno a tím i nebylo řádně řízeno, což se dozvěděla až z auditu a proto ji tam obsadila. Kdyby přišel P. po jmenování M.S. s tím, že ji tam nechce, tak tam stoprocentně nebyla. Dne 11. 6. 2014 v rámci vyjádření k výpovědi svědka V. uvedla, že tento nebyl odvolán v listopadu 2011 z funkce ředitele odboru licencí, když v té době nebyl ředitelem, byl pouze pověřen vedením. V té době mu nebyly vyčítány žádné pochybení, jediným důvodem, proč V. odešel z funkce, bylo, že úřad nebyl řádně řízen, a on byl jmenován ředitelem odboru sporných řízení. Navíc se v roce 2012 chystal nový boom, který znamenal, že vydávali kolem 12.000 licencí ročně, kdy v jiných letech se vydávalo kolem 2.000. Poté co byla v říjnu roku 2012 M.S. obviněna a dána do vazby, požádala V., zda by

v tomto složitém období od října do prosince, kdy skutečně vydali asi 8.000 licencí, tento odbor řídil. Vyšel jí vstříc s tím, že do funkce ředitele odboru licencí, byl jmenován s datem 26. 10. 2012 a zároveň byl odvolán z funkce ředitele sporných a správních řízení. Měla s ním dohodu, že do doby než najdou nového ředitele, zůstane ve funkci, a pak se vrátí zpět na sporná řízení. Z toho titulu také funkci na odboru licencí vykonával do doby, než nastoupil pan C. jako ředitel odboru licencí, který tuto funkci dělá dodnes. V. se vrátil na odbor sporných řízení a byl znovu jmenován ředitelem tohoto odboru. Vzhledem k problémům z let 2009 a 2010, byla převedena část kompetence odboru licencí právě v těchto složitých věcech na odbor sporných řízení, včetně FVE Zdeněk-Sun a Saša-Sun. V roce 2013 (květen - červen) byl z funkce odvolán, protože v té době již probíhala kontrola asi 180 elektráren a on vydal dvě rozhodnutí, kde chtěl legalizovat (minimálně) část licence a v jedné věci bylo podáno trestní oznámení. Bylo mu nabídnuto místo právníka, ale nechtěli, aby nadále rozhodoval o věcech, aby se neopakovala tato situace.

22. V rámci nového rozhodování, s ohledem na nutný rozsah dokazování a závazné právní závěry Nejvyššího soudu, soud nepovažoval za nutné tuto obžalovanou opětovně vyslýchat, když i z její výpovědi v rámci odvolacího řízení je zřejmé, že tato setrvala na své obhajobě. Případné nové skutečnosti, které zazněly v rámci odvolacího řízení (dne 9. 1. 2018), se týkaly zejména snahy podrobněji popsat formu komunikace se spoluobžalovanou M.S., kdy všechny tyto jsou v kontextu jejích předchozích údajů.
23. Její obhajobu lze i nadále shrnout tak, že o postupu M.S. nevěděla (nečetla její e-mail), a stejně by do jejího rozhodování nezasahovala. Její znalost kontaktů této spoluobžalované a Z.Z. jí neumožňovala toto vnímat jako podjatost při rozhodování. Mimo této roviny procesní obhajoby, se pak ve svých vyjádřeních prezentovala jako jistá oběť konfliktu se "solárníky" v důsledku svých aktivit. Tato část obhajoby, která je pro soud nepřezkoumatelná a představuje jistou formu přenášení skutkové roviny jednání a následného dokazování do roviny zejména mediální, zůstala bez významu pro rozhodnutí, když je zcela mimo zažalovaného skutku.
24. Ze svého trestného jednání měly být obě obžalované usvědčovány výpověďmi svědků, listinnými a dalšími důkazy, které ve svém souhrnu měly vyvracet naznačenou obhajobu obžalovaných.
25. První skupina svědků jsou vedoucí představitelé ERÚ, kteří se mimo obecné roviny řízení vyjádřili i k průběhu jednotlivých řízení a vlastním poznatkům z těchto.
26. Svědek F., v období let 2004 – 2011 předseda ERÚ a tedy přímý předchůdce obžalované A.V., v přípravném řízení dne 15. 1. 2013 (č. l. 396-400) uvedl, že odbor licencí podléhal původně přímo jemu a později P.. Vydávání licencí do jeho kompetence nespadlo, ale projednávalo se na poradách vedení. Správní řízení byla prováděna první instancí a předseda ERÚ byl odvolací orgán. Vydání licencí mohli na ERÚ učinit pouze dva lidé, a to oprávněné úřední osoby P. a F., další úřední osoby vedly správní řízení a odpovídaly za to, že jsou podklady v pořádku. O žádostech společností Zdeněk – Sun s.r.o. a Saša – Sun s.r.o. se dozvěděl až po neúspěšných проверkách provedených pracovníky ERÚ. U zmíněných elektráren z kontroly vyplynulo, že nesplňují podmínky pro vydání licencí. Mezi Vánocemi a Silvestrem jej pak navštívil Z.Z. a požadoval provedení nové vizuální kontroly. Odmítl to, neboť předchozí prohlídka byla provedena teprve před Vánocemi a jednotlivé skupiny měly nabitý harmonogram a nebyly schopny kontrolu provést. Mezi svátky na poradě vedení s N., P. a P. zhodnotili průběh prováděných kontrol a domluvili další postup tak, aby byly do konce roku 2010 ukončeny žádosti, které byly podány včas. Asi druhý den po návštěvě Z.Z. mu volal P., že se dostavil zástupce investora obou předmětných elektráren a přinesl nové žádosti o vydání licence a přinesl notářské osvědčení o dokončení těchto výroben. Uvedl, že P. odpověděl, že nelze podle platné legislativy možné nahradit některou z podmínek notářským osvědčením a připomněl mu jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

jednání, podle kterého není prostor k opakování prohlídky. Poté mu P. poslal e-mail, kde opakovaně obhajoval provedení nových prohlídek. V e-mailu mu odpověděl, že za udělování licencí je odpovědný P. a do jeho rozhodování mu nechtěl zasahovat. Nevzpomíná si, že by mu obdobný e-mail psal P. i v případě jiných elektráren. Dne 31. 12. 2010 pak byla prohlídka provedena s tím, že názor nebyl mezi účastníky jednotný. Začátkem ledna roku 2011 uložil provedení kontrol licencí udělených ke konci roku 2010, u některých výroben byly shledány neshody a byla podána trestní oznámení na neznámého pachatele, a to i v případě těchto elektráren. Byla přijata i personální opatření a P. byl odvolán z funkce ředitele odboru. Popřel tvrzení původně spoluobžalovaného P. podle kterého měl sám dát pokyn k opětovnému ohledání elektráren nebo k přípravě usnesení v tomto směru. Postup L.P. byl v rozporu s postupem dohodnutým na poradě vedení a neměl oporu ve správním řádu. Bránil se však zasahovat do kompetencí prvoinstančního orgánu a špatný postup by znamenalo i odvolání pracovníka. K tomu proto přistoupil později po provedení analýzy. Dne 31. 12. 2010 mu I.F. okolo 19:00 hod volala a uvedla, že obdržela zprávu kontrolní skupiny a výsledek není jednoznačný. Uvedl jí, že tyto okolnosti nechce prověřovat a odkázal ji na P. Ke konzultaci tedy nedošlo. Pana T. nezná a P. se mu nesvěřil, že by se scházel s účastníky řízení ani, že by se v daném období scházel s Z.Z.. Odbor licencí v předcházejících letech pracoval podle jeho názoru dobře. K oprávnění jednotlivých oprávněných úředních osob uvedl, že ta, která spis vedla, mohla ukončit řízení a připravit licenci až po překontrolování splnění všech podmínek. Osoba, která licenci podepisovala, měla vše zkontrolovat a následně, pokud vše bylo v pořádku, licenci vydat, tedy podepsat.

27. V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7554-7564) potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Dodal, že v tomto období v roce 2010 byla velká snaha získat licenci za každou cenu. Vyjádřil se k opatřením, které ERÚ udělal. První prohlídkou bylo zjištěno, že zdroje nejsou dokončeny, a před Vánoci 2010 následovalo ohledání na místě. Závěr roku 2010 byl hektický, a proto v období mezi Vánocemi a Silvestrem se uskutečnilo setkání a porada v Jihlavě, kde požádal kolegy, aby prověřili zbývající žádosti, které byly podány a které byly včas uplatněny, aby mohly být prohlídky provedeny a licence vydány nejpozději do 30 dnů. Byla to otázka prvoinstančního řízení. Zajímalo ho, aby jako ERÚ splnili zákonné povinnosti. Po poradě v Jihlavě na něj čekal Z.a žádal ho, aby byla provedena prohlídka těchto zdrojů ještě jednou, že jsou hotové. Po konzultaci se svými pracovníky Z. uvedl, že prohlídka byla provedena před Vánocemi, že není důvod, aby tam mezi svátky, za ty tři dny, znovu někdo jezdil, a že do konce roku mají spoustu práce. Vůči jiným žadatelům by to bylo diskriminační. Poté Z. odjel a 29. nebo 30. 12. 2010 ho kontaktoval pan ředitel P., který byl šéfem licencí s tím, že se dostavil do Jihlavy pracovník od těchto firem s tím, že má notářsky ověřeno, že FVE jsou dokončeny. Měli rozhovor s panem P., že podmínka notářského ověření v zákoně není, že tam jsou jiné podmínky, neviděl důvod, aby prohlídky opakovali. Poté mu pan P. zaslal e-mail, že by prohlídku chtěl uskutečnit. Uvedl, že pan P. byl svědomitý, nechtěl, aby vůči ERÚ byly vzneseny námitky. Souhlasil, jelikož to bylo řízení prvoinstanční, zodpovídal za něj pan P.. Jedním z pracovníků dne 31. 12. 2010 byl pan P., kterého ovšem musel z důvodu jiné kauzy vyměnit za jiného pracovníka z Prahy. Mezi 19:00-20:00 hod měl telefon od paní F., která čekala na výsledek kontroly. Následně mu volal ještě pan K. z prohlídky, že je určitý problém, že se tato skupina neshodne na tom, že jsou FVE dokončeny, protože podle názoru pana K. tam podstatné věci chyběly a chtěl, aby se vydalo negativní stanovisko. Neví, co se odehrálo potom. Po Novém roce se dozvěděl, že licence byla vydána. Dále uvedl, že přestože byly listinné materiály u fotovoltaických elektráren v pořádku, tak byly signály, že některé zdroje nejsou dokončeny. Proto rozhodl a hned po Novém roce jmenoval komisi ve složení pan N., pan K. a pan P., kteří měli za úkol tyto na přelomu vydané licence ještě zkontrolovat. Na základě těchto podkladů ERÚ podal v únoru nebo březnu několik trestních oznámení. S panem P. se domluvili, že u některých bude zahájeno obnovené řízení o odebrání případné licence. Od policie dostali oznámení, že u těchto zdrojů došlo k podvodnému vydání

licence a vzhledem k falešné revizní zprávě dostali požadavek na zahájení řízení. Do žádného řízení nezasahoval, na poradách pravidelně vyhodnocoval situaci, i to jak vypadá jednotlivý výkon elektráren. Pozitivní stanovisko, ani doporučení nedával, pouze když mu paní F. volala, tak jí řekl, že je to záležitost prvoinstanční, ať se domluví s panem P., dál se o to nezajímal. Dne 31. 12. 2010 ho překvapilo, že paní F. je stále na ERÚ, ale bylo mu řečeno, že čeká na výsledek kontroly. Na setkání mezi Vánoce a Silvestrem dohodli harmonogram, aby vše zvládli. Překvapilo ho, že se tam objevil prostor, aby se vytvořila rezerva na další prohlídku. Na přelomu roku 2009 a 2010, když došlo k prvnímu snížení výkupní ceny, byl tam první náznak poměrně velkého zájmu, aby investoři stihli tento termín, a byly i první signály o tom, že nejsou úplně dobré informace z IT technologie a výstupy. Požádal pracovníky IT a pana P., aby připravili jak finanční prostředky, tak i vlastní úpravy k tomu, aby byl přehled, jak ty procesy probíhají od počátku podání žádosti až do konce, kolik toho je a kolik toho není. Přestože se tento prostor využil, finance také na to nějaké byly, tak dostávali v průběhu hlavně toho čtvrtého kvartálu mylné informace, což potom bylo kritizováno z hlediska médií i z hlediska konzultací s fotovoltaickými asociacemi a nezvládnutí tohoto procesu ve vazbě na ty situace, které nastaly, včetně toho řízení. Výsledek byl, že po Novém roce pana ředitele P. odvolal z funkce. Kvůli signálům možné korupce zavedli v závěru roku řadu protikorupčních opatření, kterými chtěli zabránit možným vlivům. Aby zvládli dodržet 30 denní lhůty k vydávání licencí, museli využít vedle zaměstnanců i některých externistů, nebyl žádný pokyn, aby se lhůty zkracovaly nebo aby byla snaha extrémně vyjít vstříc. Vůči tomuto stanovisku se pan P. nevymezil, pouze chtěl zamezit případným sankcím vůči ERÚ. Uvedl, že když mu pan P. uvedl odlišné stanovisko, tak tomu byl pan N. přítomen. V hovoru s panem P. se rozčílil, a když mu pan P. poslal e-mail, tak nadiktoval paní Růžkové odpověď, že s tím plně souhlasí, že za vydávání licencí odpovídá pan P., a nebudou-li splněny závěry z jednání ze dne 28. 12. 2010, tedy pokud se neprovedou prohlídky u všech ostatních a naopak tady se provedou, tak z toho vyvodí důsledky. Dále popsal, že správní řízení vedla osoba oprávněná podle správního řádu, která připravila veškeré materiály potřebné k vydání licence, kterou pak podepisoval nadřízený pracovník. Mezi útvary regulace a licence probíhala komunikace tak, aby bylo docíleno objektivního názoru na vydání licence. Ovšem nebylo možné, aby někdo z jeho náměstků udělal pokyn k řediteli odboru licencí, jak má rozhodnout, které rozhodnutí má podepsat. Schůzka s panem Z., které se účastnili jen oni dva, se odehrála v Praze u něj v kanceláři. Vyšetřovací skupina, kterou jmenoval, se skládala z vedoucích pracovníků jednotlivých útvarů, z hlediska personálního tam byl pan K., regulačního pan N. a z licenčního pan P.. Správní spisy měli k dispozici. Kdo zpracovával případy Zdeněk-Sun a Saša-Sun, neví, ale byly podepsány vždy dvěma nebo třemi pracovníky. Pana P. mohl odvolat jako předseda, jedině on sám. K odvolání mohlo dojít už i 31. 12. 2010, ale ze závažných důvodů tak neučinil, a následně vyhodnotil činnost pana P., který po pohovoru souhlasil s tím, že přejde na jinou práci. Uvedl, že na ERÚ nepracovali žádní revizní technici. O propojení mezi M.K. z Prezidia ČR, který je bratrem R. K.nic neví, dozvěděl se o tom až v závěru procesu. Dne 31. 12. 2010 byl M.K. na ERÚ a pod režii policie byl prováděn paralelní proces s panem P., který byl vybaven odposlouchávacím zařízením a vyslán do terénu k zjištění jiného případu. Na jméno M.F. si nevzpomněl, nevybavil si ani jeho podobu. (ačkoliv z knihy návštěv na ERÚ vyplynulo, že se osobně jako policista ČR s ním setkával). Dodal, že nějaký pan F. pracoval u RWE, byl na ERÚ asi dvakrát, ale může jít o shodu jmen. Uvedl, že seznam, podle kterého se plánovaly jednotlivé objížďky na kontroly, existoval. Zhodnotil, že písmo v seznamu s ručně psanými poznámkami, který mu byl předložen, není jeho. I když byla dne 31. 12. 2010 připravena jet na ohledání elektráren skupina, která elektrárnu znala, tak nakonec jel v jiném složení, jelikož pan P. jel na jinou prohlídku. S panem Ž. ukončil v lednu pracovní poměr dohodou, ovšem jednalo se o výjimečný případ, kdy ukončil pracovní poměr dohodou, když byl nespokojen s prací. Odmítl fakt, že by jeho syn J.F. nějak spolupracoval při vydávání licencí nebo připojení do distribuce, za kterou pracoval v ČEZU, a dodal, že jeho syn od nich nedostal ani jednu zakázku, nebyl přizván k žádné konzultaci. To, že nezasahoval do prvostupňového řízení, bylo v souladu se správním

řádem. Na poradách vedení se pouze obecně bavili o principech, metodách a postupech. Uvedl, že neprojednávali na poradách vedení, kdo kam pojedje, jmenovali se pracovníci, kteří byli schopni jezdit, a šéfové jednotlivých útvarů nastavili pracovní skupiny a jezdili.

28. Jeho údaje tak popisují situaci předcházející jednání obou obžalovaných a k tomuto nemají přímou vypovídací hodnotu, fakticky tak dokumentují okolnosti související s vydáním licencí, ingerenci Z.Z. a počátek navazující snahy řešit „problematické FVE“.
29. Svědek B.N. v přípravném řízení dne 6. 12. 2012 (č. l. 438-443), uvedl, že koncem roku 2010 byl místopředsedou ERÚ a ředitelem sekce regulace. Vydávání licencí se jej týkalo jen v případě konzultací předsedy ERÚ nebo ředitele legislativně správního odboru. Co se týče problematiky licencí, tak aby ERÚ ochránili před korupčním jednáním, přijali na podzim 2010 řadu opatření, kdy žadatel nesměl vstupovat do chráněné zóny ERÚ, jednal jen ve vestibulu před bezpečnostními kamerami a za přítomnosti ještě dalšího zaměstnance ERÚ. V případě elektráren Zdeněk-Sun a Saša-Sun bylo prvotní obhlídkou (nutnou vzhledem k výkonu nad 1 MW) zjištěno, že nebyly dokončeny. Dne 28. 12. 2010 se konala porada za účasti jeho, F., P., P.. a možná i F., kdy závěr této porady byl, že žádosti budou vyřizovány v pořadí, v jakém přišly a tam, kde byla provedena prohlídka, a zjistilo se, že neodpovídá předloženým dokumentům, tak se tím ERÚ do konce roku nebude zabývat, což byl případ i těchto elektráren. Dozvěděl se, že do spisů týkajících se těchto elektráren byly doloženy nové revizní zprávy a byl přítomen hodně emotivnímu rozhovoru předsedy ERÚ F. s L.P. dne 30. 12. 2010. Předseda ERÚ se mu (N.) zmínil, že předtím měl rozhovor s Z.Z., který na něj vyvíjel nátlak za účelem opakovaného provedení prohlídky obou elektráren. Předseda mu nevyhověl z kapacitních důvodů. Během jejich sezení volal předsedovi L.P. a informoval ho, že byl kontaktován právě Z.s žádostí, aby byla provedena opakovaná kontrola. P. mu uvedl, že je ochoten vyhovět a dotazoval se, zda tedy předseda ERÚ dá souhlas s provedením kontroly. Předseda ERÚ se hodně rozčílil, neboť se jednalo o porušení dohody. Chvilí po telefonním hovoru přišel e-mail od P. který situaci vyhrotil. Předseda ERÚ jako druhoinstanční orgán ve správním řízení mu nemohl v postupu bránit, když tento e-mail by proti němu mohl být využit, že zasahoval do rozhodovací činnosti v prvním stupni. Následně se řešilo, kdo by na obhlídky jel. V průběhu ledna 2011 dal předseda ERÚ interně vyšetřit dění na odboru licencí v prosinci 2010 a vše vyvrcholilo podáním několika trestních oznámení. Na ERÚ skončil ke dni 31. 12. 2011, důvody nezná, ale paní předsedkyně si přála ukončení jeho činnosti na ERÚ. Jedním z prvních lidí, které si paní předsedkyně přivedla do ERÚ, byla právě M.S.. L.P. měl evidentní zájem na udělení licencí oběma elektrárnám, přitom bylo možno postupovat dle zákona a pouze využít příslušných lhůt. Na takové jednání u něj nebyl zvyklý, byl to pro něj šok a zklamání. O návštěvách Z.Z. u L.P. nebyl informován. Opakované ohledání elektráren s odstupem několika dní se v jiných případech nestalo.
30. V hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. l. 7938-7953) k věci uvedl, že s elektrárnami Saša-Sun a Zdeněk-Sun přišel do styku z titulu funkce ředitele sekce regulace tím, že jeho podřízení, konkrétně z odboru energetiky, poskytovali odboru licencí na konci roku 2010 jakousi asistenci při fyzické kontrole elektráren s výkonem nad 1 MW, zda jsou skutečně dokončeny a zda fyzický stav odpovídá tomu, co bylo deklarováno v papírové dokumentaci. V případě, že bylo zjištěno pochybení, tak nedocházelo k zastavení, ale v doběhu roku se v kauze nepokračovalo. Dále potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Nad rámec uvedl, že opakovaná kontrola byla dne 31. 12. 2010. Dostal z této kontroly zprávu od pana K., že tam byly opět zjištěny stále nějaké nedodělky, i když ve výrazně menším rozsahu, než to bylo při té původní kontrole, a s tímto negativním protokolem odjeli kolegové z Jihlavy zpět do ERÚ, kde paní F. v pozdních hodinách licencí vydala. Ke kauze se znovu dostal s kolegou P., když je předseda ERÚ pověřil tím, aby zkontrolovali některé pochybné kauzy, přesněji všechny licence, které byly vydány v posledních dnech roku 2010, zda se tam neopakoval nějaký nestandardní postup, jako v této kauze.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Standardní pracovní doba ke konci roku 2010 byla od 7.45 do 16.15 hod s tím, že řada klíčových pracovníků tam zůstávala déle z důvodu pracovního vytížení. Dne 31. 12. 2010 byl dán pokyn, že licenční agenda bude zakončena v 17 hodin a po 17. hodině nebude nikdo vpuštěn do ERÚ. Neví, proč F. setrvala do pozdních hodin. Byl svědkem toho, kdy byl F.. vystaven do situace, že mu nezbývalo nic jiného, než ohledání svolit, protože situace byla vyhrocena tak, že pan P. poslal e-mailem, že buď to on, jako člověk odpovědný za rozhodování v prvním stupni, za to nese plnou odpovědnost, a pokud nenese, tak ať je zbaven funkce, ale že druhý stupeň by neměl ingerovat do toho, jak rozhoduje první stupeň. Pan P. usoudil, že jde o tak velké peníze a že jde o tak zásadní věc, že by se ta kontrola opakovat měla. Za technickou část tam jel R. K. z odboru elektrotechniky, z jeho sekce z právního útvaru tam jel L., který tam měl pomoci poskytnout právní ochranu, a z licenčního ERÚ tam jel pan Ž.. Pracovníci byli obecně instruováni, že pochybení musí být uvedena v protokolu, že má být zajištěna obrazová dokumentace, od pracovníků z první kontroly věděli, kde byly hlavní problémy, na co se mají zaměřit. Striktní pokyn, aby pracovníci jednali s ohledem na jeho pracovní dobu, nebyl. Po nástupu paní V. do ERÚ ji informoval o důležitých kauzách. Projevila zájem se setkat s panem Z. a za účasti pana P. s ním proběhla schůzka. Postupem času docházelo k organizačním úpravám. V e-mailu ze dne 22. 12. 2010, týkajícího se „Z.“ elektráren mu pan P. ve svém stanovisku řekl, že řízení by se měla automaticky zastavovat v případě nesouladu. Se správním spisem přišel do styku na jednání, kde pan P. ukazoval notářsky ověřené revizní zprávy. Členem interní vyšetřovací komise byl pan P., pan K.. Případem těchto dvou elektráren se zabýval pan P.. Od pana P. věděl, že schůzky pana Z. a paní předsedkyně v srpnu roku 2011 se P. neúčastnil celé, část jednání probíhala bez něho. Pan P. mu uvedl, že z průběhu schůzky bylo zřejmé, že se pan Z. a V. velmi dobře znají. V.. znal z doby jejího působení ve společnosti Transgas, zvala ho i jako přednášejícího na konferenci klubu podnikatelů v době, kdy byl ve funkci místopředsedy. Panu P. bylo doporučeno, aby z ERÚ odešel, stejně tak i jemu paní V. řekla, že si přeje, aby působení v ERÚ ukončil. Plán kontrol na prosinec roku 2010 nebyl, záviselo to na aktivitě účastníků, kdy v momentě, když spisy byly úplné, dal pan P. pokyn, že tyto elektrárny jsou způsobilé k vydání licence a následovalo ohledání a poté se rozhodovalo, zda bude licence udělena. S panem P. se dohodli, že všude, kde budou pochybnosti, licence nebude vydána. O tomto postupu se bavili na poradách vedení, které byly před koncem roku průběžně. Disk „L“ ve vnitřním informačním systému ERÚ byl sdílený adresář pracovníků odboru elektroenergetiky, kde byly výstupy z výpočtů, studia a další záležitosti. K tomuto disku měl přístup. Další opakované kontroly u fotovoltaických elektráren v roce 2010 byly v minimálně jednom případě, kdy návštěva tam probíhala až po informování policie. Jednalo se o jednu z elektráren Český Dub – Česká Lípa. Dále podotkl, že neví, zda v roce 2010 byla udělena licence elektrárně s výkonem na 1 MW bez provedené kontroly a dodal, že v předchozím roce se licence udělovaly a poté dávaly pokyny ke kontrole státní energetické inspekci, ale bylo to shledáno jako neefektivní, a byl tedy nastaven ke konci roku 2010 ke kontrole před vydáním licence výkon na 1 MW. Odhadl, že v posledních dnech roku 2010 (od 29. 12. - 31. 12.) bylo vydáno minimálně 30 licencí. Cenové rozhodnutí se vydávalo na přelomu října a listopadu roku 2010. Uvedl, že byl zodpovědný za přípravu cenového rozhodnutí, předkládal ho na poradě vedení panu předsedovi. Při kontrole dne 31. 12. 2010 byly zjištěny závady, kdy v protokolu bylo zmíněno, že v některých sekcích nejsou propojeny vodiče, což považuje za důkaz toho, že skutečný stav neodpovídal tomu, co bylo deklarováno. Pokud tam byly části, které nebyly funkční, ale byly započítávány do instalovaného výkonu jako celku, považuje tento rozpor za stejný jako při původní kontrole. ERÚ uplatňoval princip, že byl vyžadován předávací protokol od zhotovitele ve vztahu k investorovi, že stavba byla předána jako celek, což značí, že to je skutečně hotové funkční dílo, za druhé i ta revize byla používána jako nástroj k tomu, aby dosvědčil to, že zařízení je technicky způsobilé jako celek o tom daném instalovaném výkonu. Revize osvědčovala to, že se jedná o způsobilé zařízení, tedy elektrárna o výkonu „x“ MW nebo kW. Dále uvedl, že ERÚ má elektronický deník – podatelnu, proto dojde-li dopis, tak je opatřen číslem jednacím, je tam přesně označeno, jaké dokumenty došly, datum,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

kdo je přebral a toto je zaevidováno do systému. Dá se jednoznačně dohledat časová stopa, kdo, kdy a v jaký čas, v jaký den prováděl jaké úkony, tak, jak se to zadává do systému. První úkon dělala podatelna, pak nějaká úřední osoba s tím spisem pracovala dále a poslední úkony činil buď pan P., nebo paní F. samotným vydáním rozhodnutí. Speciální metodika provádění kontrol nebyla, jelikož člověk znalý oboru pozná, zda jsou, či nejsou osazeny panely, zda ze země trčí kabely atd., a dodal, že se jedná o poměrně jednoduchou záležitost na to, aby se dalo konstatovat, že zařízení je, či není hotové. S přesnou definicí pojmu hotová FVE se nesešel. Nepřipojené vodiče považuje za neschopné k dodávání elektřiny do sítě. Pokud žadatel žádal o elektrárnu na určitý výkon, tak měla být tato elektrárna způsobilá provozu v daném výkonu. S akceptovatelnou tolerancí se nesešel, ale nebyl osobou odpovědnou, která toto řešila. Na ERÚ byly dva typy porad, a to porada vedení a operativní porada, ze všech porad se pořizovaly zápisy, které se později archivovaly. V papírové podobě se zápisy zakládaly na sekretariátu, k dispozici byly i elektronicky.

31. I v jeho případě se jeho údaje většinou týkaly situace do vydání licencí koncem roku 2010. Ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti nelze přehlédnout popis vazeb A.V. a Z.Z. v kontextu následného jednání této obžalované vůči němu a svědku P..
32. Z výpovědí těchto svědků, které jsou v tomto rozsahu v souladu, je tak zřejmá snaha ke konci roku 2010 nastavit podmínky bránící co nejvíce možnému korupčnímu jednání. V rámci vlastního řízení pak prakticky shodně (v rozsahu znalosti či účasti) popsali zejména aktivitu P., tehdejšího ředitele Odboru Licencí ERÚ, ve snaze nadstandartně vyhovět požadavkům Z.Z..
33. Další pracovníci ERÚ se pak vyjadřovali k vlastnímu průběhu jednotlivých kontrol na FVE Saša Sun a Zdeněk Sun, zejména ke stavu těchto elektráren při jejich kontrole.
34. K neformální kontrole dne 8. 12. 2010 se vyjádřili svědci A.Z. a P.P.
35. Svědek A.Z. v přípravném řízení dne 21. 2. 2013 (č. l. 505-508) uvedl, že do března 2011 pracoval na ERÚ na oddělení regulace zdrojů na detašovaném pracovišti v Praze. Ke konci roku 2010 jim uvedl nadřízený R.K., že se budou účastnit kontrol prováděných ERÚ. Byl ve dvojici s P.P. Takto se účastnil začátkem prosince (po předložení fotodokumentace doplnil, že asi toho 8. 12. 2010) prohlídky dvou elektráren v Chomutově, na kterých byla dokončena pouze část, a v části byly pouze nosné konstrukce pro panely. Vše dostatečně nafotili. Na každé z elektráren byli tak 30 minut. Část elektráren byla osazena tak z 60 %, část vůbec.
36. V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7594-7597) uvedl, že byl zaměstnancem ERÚ v odboru elektroenergetiky, s licencemi neměl nic společného. Kolem poloviny prosince byl s panem P. poslán na kontrolu do Chomutova. Proč tam mají jet, jim nikdo nevěděl, pouze pan K. řekl, aby tam jeli. Fotili řady namontovaných panelů, část elektráren, kde panely nebyly. Fotili zhruba hodinu. Část elektrárny nebyla smontovaná, nebyly tam stojany pro držáky panelů a nebyly tam panely.
37. Svědek P.P. v přípravném řízení dne 13. 11. 2012 (č. l. 466-470) uvedl, že v roce 2010 pracoval na ERÚ na pozici specialisty oddělení regulace cen odboru elektroenergetiky. Koncem roku 2010 byl na ERÚ tlak z pohledu počtu žádostí o licence, a proto odbor licencí v Jihlavě požádal pražské dislokované pracoviště o pomoc při kontrolách fotovoltaických zdrojů. Nejprve jezdili na neoficiální prohlídky „přes plot“ a později na kontroly podle správního řádu. Začátkem prosince byli s kolegou Z. na neformální prohlídce u obou předmětných elektráren, které byly rozestavěny a probíhaly práce na instalaci konstrukcí a osazování panelů, o čemž pořídili i fotodokumentaci, kdy se orientovali dle informačních cedulí, které označovaly jednotlivé řady. Dne 20. 12. 2010 pak

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

provedli kontrolu dle správného řádu spolu se Z.Z.a R.K.. Zadní části elektráren přitom ani nebyly osazeny, resp. chyběly měniče apod. Byl pořízen videozáznam a fotodokumentace, když do protokolu ani nebylo možno sepsat všechny nedostatky. Oproti předchozí kontrole byl ale zjevný posun v dostavěnosti, kdy již byly např. hotovy konstrukce. Kontroly konané dne 31. 12. 2010 se na těchto elektrárnách již neúčastnil. Nevzpomíná si, že by zástupci obou elektráren zmiňovali nějaké poškození v důsledku krádeží. Pracovníci firmy Actherm jim tvrdili, že práce nebylo možné dokončit vzhledem ke klimatickým podmínkám. Taktéž ho nenapadl důvod, proč ohledání těchto elektráren měli na základě e-mailu L.P. provádět pracovníci z Jihlavy. Čechy měli normálně na starosti pracovníci z Prahy. Dále se vyjádřil k pořízené fotodokumentaci při obou ohledáních (jednak neformálním dne 8. 12. 2010 i ze dne 20. 12. 2010), když se jedná o dokumentaci pořízenou na jednotlivých prohlídkách.

38. K jednání obžalované M.S. pak potvrdil údaje svědka K., když uvedl, že někdy v prvním čtvrtletí roku 2012 jel spolu s K.M.S.v autě a bavili se i o těchto FVE, kdy jim bylo řečeno, že došlo k zastavení řízení o obnově. Ptal se proč, a proč se nezeptala lidí, kteří na těch FVE byli, ke stavu při kontrolách, kdy jim řekla, že po prostudování spisu tak rozhodla.
39. V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7629-7658) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Dne 8. 12. 2010, když projížděli autem, tak elektrárny vypadaly rozestavěně. Jezdila tam těžká technika a velká část nebyla osazena. Nebyl s nimi přítomen nikdo ze zaměstnanců elektráren, do areálu vjeli autem bránou, která tam byla otevřená. Druhá kontrola byla na základě usnesení (ohledání) a společnosti byly informovány dopředu a této prohlídce se účastnila řada zástupců obou společností. Většinu z nich zapsali do protokolu, byli tam obžalovaní Z. a ještě relativně velký počet lidí, až v počtu deset. V průběhu kontroly jim byly vysvětlovány důvody, že něco není kvůli zimě apod. Poté sepsali protokol a dali možnost zástupcům se vyjádřit ke zjištěním. Tyto osoby napsaly do protokolu své vysvětlení zjištěného stavu. Počáteční sekce A, B se jevily, že jsou zcela nainstalovány a propojeny, ale čím dál šli od centra, tak byly ty elektrárny v horším stavu. Postupně byly jen osazeny panely, nebyly propojeny, proto v těchto částech nemohla elektrárna vyrábět elektřinu, protože nebyla zapojena do měničů. Nejednalo se o malé úseky, ale o relativně velké části řad v jednotlivých sekcích. Následně nebyly ani panely, chyběly konstrukce, detailní popis toho zdokumentovaného stavu byl přesně popsán v protokolech. V zadních částech, zejména F a G probíhaly základní výkopové práce. Elektrárny byly na rozloze hektarů a bylo velmi obtížné je během relativně krátké doby projít a prokontrolovat celé, fyzicky zkontrolovali zhruba 70%-80% elektrárny. Na začátku, když zjistili první malé nedostatky, tak od pracovníků zazněly reakce například, že střídač, měnič vyměnili, proto zde v tuto chvíli není, ale byl zde minulý týden. Jakmile se propracovávali do dalších částí, které byly zjevně ve výrazně horším stavu, kde nebyly třeba ani ty konstrukce, tak ta obhajoba nebyla reálně žádná. Je možné, že pracovníci zmiňovali vandalismus. Kdyby se nedostali do vzdálenějších částí, které nebyly vůbec propracované, tak teoreticky byl vandalismus možný, ale ve chvíli, kdy tam chyběly zcela konstrukce, panely, nebylo to nějak propojeno, tak vandalismus nebo opravy, by byly zvláštní, neboť by se musely vytrhat celé konstrukce a nasadit nové. O kontrole, která proběhla dne 31. 12. 2010, ví, ale neúčastnil se jí, protože jel na kontrolu jiné elektrárny, která byla naplánována již před tou kontrolou. Jednalo se o kontrolu, která byla za asistence Policie ČR v rámci jiného případu. O tom, kdo a na jakou elektrárnu pojedou, rozhodoval pan předseda. Na základě dovolených, na základě klasické práce, kterou kdy kdo měl, byly vyčleněny volné pracovní jednotky v jednotlivých útvarech, jednotlivých odděleních, a ty oddělení na základě síťového disku jezdily na skupinu elektráren. Určili vždy elektrárny, které lokalitou byly blízko sebe, aby stihli zkontrolovat co největší část ze síťového disku. V té době byl pan N. místopředseda ERÚ a pan T. byl ředitel odboru energetiky. K příloze č. 1 a č. 2 uvedl, že zpočátku procházeli sekcí A, která se jevila v pořádku, postupovali tedy dál ve směru elektrárny, průběžně fotili a natáčeli. Zaznamenávali zejména zjištěné nedostatky. Fotografie z kontroly „přes plot“ buď posílal e-

mailem, nebo ukládal na síťový disk. Obecná praxe byla taková, že je uložili na síťový disk a poslali referentovi, který měl spis na starost. Opakované kontroly na elektrárně se účastnil jednou, jedno ohledání na ní bylo před koncem roku 2010 a druhé v roce 2011. V základní náplni práce neměli opakované kontroly. Co se týče stavu elektroměru a zjišťování hodnot, tak záleželo na konkrétním typu a stavu elektrárny, v některých případech bylo nelogické kontrolovat elektroměry. Konstatoval, že revizní zpráva dokládá ERÚ stav zařízení a je podklad pro vydání licence. Výrok revizního technika detailně nečetl. Zařízení se jim jevilo v rozporu s revizní zprávou. Z pohledu prohlídky zařízení nebezpečné nebylo. Co se týče zkušeností, tak na kontroly elektráren začal jezdit kolem půlky listopadu 2010. Na ERÚ dal výpověď, protože dostal výhodnou nabídku od svého současného zaměstnavatele. Co se týče vzdělání, vystudoval silnoproud na katedře ČVUT a v elektrozařízeních se vyzná.

40. Z výpovědí těchto svědků lze dovodit, že dne 8. 12. 2010 FVE nebyly dokončeny a z hlediska nyní projednávané věci to má (pouze) teoretický význam k závěrům obžalované M.S. o prokázání bezpečnosti FVE prvními revizními zprávami z dat tomuto předcházejícími.
41. K ohledání dne 20. 12. 2010 se mimo P.P.vyjádřili i svědci Z.Z. a R.K...
42. Svědek Z.Z.v přípravném řízení dne 14. 11. 2012 (č. l. 500-504) uvedl, že roku 2010 pracoval na pozici právníka ERÚ a jeho nadřízeným byl J.V.. Koncem roku 2010 zavedl ERÚ kontroly FV elektráren o vyšších výkonech. Dne 20. 12. 2010 se účastnil společně s K. a P. kontroly FV elektráren v Chomutově a po úvodním setkání se zástupci výroben provedli jejich fyzickou obhlídku. Zjistili řadu nedostatků u obou elektráren v podobě nepropojených panelů a prázdných skříní střídačů. V areálu byly i nedokončené výkopové práce. Prohlídku střešní elektrárny neprovedli v důsledku nebezpečí úrazu. Následně došlo v konferenční místnosti k seznámení účastníků s výsledky kontroly a sepsání protokolu o ohledání věci. V protokolech byly konstatovány rozpory s předloženými revizními zprávami a uvedeny nejvýznamnější nedostatky. K dotazům na další postup uvedli, že jsou oprávněni pouze ke kontrole, dle subjektivního názoru ale budou muset být odstraněny nedostatky a předloženy nové revizní zprávy. Překvapilo ho, že následující den potkal bratry Z. na ERÚ, když bylo uvedeno, že stanovisko pošlou písemně. Následně čerpal dovolenou a o dalších událostech se dozvěděl z doslechu až v roce 2011. Předávací protokoly k oběma elektrárnám ze dne 29. 11. 2010 podle jeho názoru nemohly odpovídat skutečnosti. Někjaké známky poškození elektráren dne 20. 12. 2010 nezpozoroval a ani si nevybavuje, že by zástupci elektráren nějaké zmiňovali. Proti tomuto závěru svědčí to, že ve skříních, které byly zamčené a musely čekat na odemčení, nebyla technologie. Taktéž se vyjádřil k pořízené fotodokumentaci a videozáznamu. Když se později dozvěděl o udělení licencí, byl velmi překvapen.
43. V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7583-7594) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Pracoval na odboru schvalovacích a sporných řízení, kde rozhodovali spory o připojení, spory o výši podpory, spory o omezení přerušení dodávek z důvodu neoprávněného odběru, případně spory, kdy nedošlo k uzavření smluv podle energetického zákona. Jeho nadřízeným byl pan V. . Skutečný stav ke dni 5. respektive 6. 12. 2010 nezjišťoval. U elektráren Zdeněk-Sun, Saša-Sun a VT-Sun vznikla na základě obhlídky pochybnost, a proto bylo usnesením rozhodnuto o místním ohledání dne 20. 12. 2010. Zúčastnil se ohledání společně s panem K. a panem P.. Při ohledání na místě s sebou měli revizní zprávy, aby zjistili, zda elektrárna je hotova v rozsahu, v jakém uváděly revizní zprávy, a aby posoudili, zda zařízení jako celek splňuje předpoklady pro udělení licence. V areálu, kde byly tyto dvě FVE, bylo více provozovatelů, proto se rozhodli podle dokumentace, která byla ve správním spise, kde začnou fyzicky provádět kontrolu. Začali od nejbližší výroby, když vycházeli ze zasedací místnosti. Video a fotodokumentace se začala zčásti pořizovat ihned, ale později se zaměřili jen na patrné nedodělky, které dostatečně osvědčovaly, že ta výrobní tam

není v rozsahu, v jakém tam měla být. Jednalo se o rozsáhlé výrobní elektrárny, proto při samotném ohledání používali vozidla, aby se přemístili z místa na místo. Komplexní ohledání elektráren, ani počítání panelů neprováděli. V průběhu ohledání zjistili nedostatky, a to že nebyly propojené fotovoltaické panely, chyběly měniče, nebyla v nich technologie, nebyly osazeny konstrukce, na místě samém byly výkopové práce. Nabyli dojmu, že výroba není dokončena, na místě sepsali protokol, kde konstatovali tyto zjištěné nedostatky. Popis v protokolu byl učiněn na základě nejen jeho zjištění, ale i zjištění pana K. a pana P., jako specialistů sekce regulace, oddělení elektro. Domnívá se, že rozpor s revizními zprávami byl technický závěr pana K., který říkal, že podle revizní zprávy měly být uvnitř skříněk technologie, panely měly být propojeny, tudíž se nedosahovalo výkonu, kterého se dosahovat mělo. Některé části elektrárny mohly být v pořádku, protože byly osazeny panely a propojeny, ovšem nedívali se do všech střídačů. Svůj závěr učinil na základě selského rozumu. Protokol podepisovali v zasedací místnosti, kde bylo zhruba 12 lidí, pamatuje si, že mezi nimi byl pan Z. starší, A.Z., Z.Z.. Přílohou protokolu nebyly všechny zjištěné nedostatky, ale z obrazových a zvukových záznamů byl rozsah nedodělků patrnější. V protokolu bylo konstatováno, že výrobní elektrárny nesplňují předpoklady pro udělení licence, respektive že ta revizní zpráva neodpovídá skutečnosti. Při podepisování protokolů účastníci měli možnost se vyjádřit, ale neuvedli žádný relevantní důvod ohledně stavu výroben. Je možné, že někdo mezi řeči říkal, že výrobní nejsou hotové z důvodu klimatických podmínek. Bylo tam řečeno, že minimálně bude potřeba nových revizních zpráv. Nebylo kategorizováno, o jaké revizní zprávy by se mělo jednat, bylo to na uvážení oprávněné úřední osoby. Dle jeho subjektivního názoru dospěl k tomu, že výroba tam nemohla být ke dni 20. 12. 2010, ani ke dni revize, ani ke dni předávacího protokolu. Pokud by tam docházelo ke krádežím, tak by to účastník zmínil do protokolu a dodal, že vzhledem k rozsahu nedodělků by se jednalo o krádeže v řádech sta tisíců, milionů korun, a nejspíše by bylo podáno trestní oznámení. Jeho závěr o tom, že tam nebyly krádeže, založil na zjištěních a skutečnostech, která tam vnímal, kdy například u měničů nebylo vidět žádné poškození zámku, uvnitř nebyly žádné stopy po šroubech. Dne 21. 12. 2010 ráno vzešl protokoly na ERÚ. Od 21. 12. 2010 čerpal dovolenou, do práce se vrátil na počátku roku 2011. Po dovolené, když nastoupil dne 2. 1. nebo 3. 1. 2011 do práce, se dozvěděl, že bylo i druhé ohledání, což ho šokovalo, neboť mohlo dojít k diskriminačnímu jednání, neviděl důvod, proč tam jet znovu, a měl pochybnosti, zda dne 31. 12. 2010 byly ve spise podklady, na základě kterých mohlo být rozhodnuto. Žádostí bylo mnoho, proto nařízením nového ohledání mohl být znevýhodněn účastník, který byl v pořadí. O konkrétním žadateli, který by byl diskriminován tím, že u něj nebyla provedena kontrola z kapacitních důvodů, ovšem neví. Vydání licence ho také šokovalo. Co se týče ohledání, tak tam byli ještě v březnu 2011, ale účel ohledání mu není znám, zaměřili se na objem vyrobené elektrárny. V listopadu 2012 se poprvé seznámil s obrazovými a zvukovými záznamy z ohledání ze dne 20. 12. 2010. Předávací protokol měl dokumentovat skutečnost, že dílo je stavebně a technicky dokončené, a že došlo k jeho předání od zhotovitele k objednateli. Podkladem pro zkoumání, zda vydat licenci, byl požadován právě i předávací protokol. Jako podklad spisu zpravidla byl jedním z důkazních prostředků, ale vypovídací váha oproti revizní zprávě byla mnohem nižší. Výchozí revizní zpráva měla prokazovat, že zařízení je schopno bezpečného a spolehlivého provozu. Dle jeho názoru, pokud žádost o licence byla na nějaký výkon a revizní zpráva byla na tentýž výkon, pak tento výkon musel být instalován zcela a bez nedodělků, či nedostatků. Na základě předložených příloh č. 1 a 2 konstatoval, že vyjádřená délka úseků zachycených na video nebo fotografiích souhlasí s úseky, které fyzicky zkontrolovali. Ke svému vzdělání dodal, že je absolvent práv Masarykovy univerzity. Praxi v oblasti elektro nemá.

44. Svědek R.K.. v přípravném řízení dne 13. 11. 2012 (č. l. 418-424) uvedl, že na ERÚ působil ve funkci vedoucího oddělení regulace zdrojů a sítí. V listopadu 2010 byli požádáni odborem licencí o součinnost při kontrolách FVE, když elektrárny nad 1MW byly podrobeny fyzické kontrole. Kontroly se prováděly buď neformálně, tzv. „přes plot“ a kontrolovala se dokončenost či

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

formálně, na základě usnesení dle správního řádu (povinnost strpět ohledání). Elektrárny Saša-Sun a Zdeněk-Sun navštívili v rámci oficiální kontroly poprvé před Vánoci 2010 spolu s kolegy P. a Z. z právního oddělení. Prvně jim ve velké zasedací místnosti promítali nějaké fotky a poté šli do jednotlivých sekcí elektráren. Postupně zjistili, že jednotlivé sekce nebyly vůbec propojeny a chyběly v nich částečně střídače a pravděpodobně i transformátory. Následně podepsali protokol a odjeli. Dne 31. 12. 2010 si ho zavolal předseda ERÚ F.. a řekl mu, že je potřeba provést další kontrolu zmíněných elektráren a že tuto již nemůže zastavit, neboť se ERÚ k provedení kontroly zavázal ve lhůtě do 31. 12. 2010. Z Jihlavy se kontroly zúčastnili pan Ž. a pan L. a měli s sebou přímo originály spisů. V zadních sekcích elektráren opět nebyly propojeny vodiče do měničů. Opět nafotili nedokončené sekce elektráren. V zasedací místnosti pak bylo více lidí, které s výsledky kontroly seznámili. Do protokolů zaznamenali jen hlavní nedostatky. V autě po cestě zpět uvedl kolegům, že z technického hlediska elektrárny nesplňovaly předpoklady pro udělení licencí a nemohly ani vyrábět energii. Tyto závěry říkal i F., která jim volala. Přes mobilní telefon jí i P. pak zaslal e-mail, podle kterého elektrárny nejsou kompletní. Na kontrole v březnu 2011 se pak elektrárny zdály být kompletní. Později se dozvěděl, že licence elektrárnám byly vydány. Podle jeho vyjádření nemohly být obě elektrárny ke dni 29. 11. 2010 dostavěny, když tam 20. 12. 2010 100% nebyla část střídačů. Někaké známky poškození elektráren dne 20. 12. 2010 nezpozoroval a ani si nevybavuje, že by zástupci elektráren nějaké zmiňovali, až poté dne 31. 12. 2010 našli známky úmyslného poškození. Dále se vyjádřil k pořízené fotodokumentaci při obou ohledáních (tyto dne 20. 10. 2010 pořizoval někdo z kolegů, dne 31. 12. 2010 on a kolega Ž.) a videozáznamu (tento pořizoval dne 20. 10. 2010 on), když se jedná o dokumentaci pořízenou na jednotlivých prohlídkách. Později zaslal policejnímu orgánu vizitku, která dokládá přítomnost F.T. při ohledání elektráren dne 31. 12. 2010 (č. l. 425).

45. K jednání obžalované M.S.pak uvedl, že někdy koncem února 2012 jeli spolu na jednání do Brna a bavili se i o těchto FVE, kdy bylo řečeno, že došlo k zastavení řízení o obnově. S kolegou P. se ptali proč, a M.S. jim bylo řečeno, že by přišla o práci spousta lidí, prostě po prostudování spisu tak rozhodla. Na dotaz, proč nekontaktovala aspoň lidi, kteří na těch FVE byli, jim neodpověděla.
46. V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7597-7614) potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Na základě rozhodnutí vedení se rozhodlo, že ten kdo bude volný, tak bude jezdit na kontroly, měli mapu, kde si vytipovali elektrárny v dosahu podle toho, kam ten den jeli a obhlídkou „přes plot“ zkontrolovali i deset elektráren denně. Kdo udělal konkrétní rozhodnutí, že dne 8. 12. 2010 se pojedje směrem do severních Čech, s odstupem času neví. Je možné, že sám rozhodl o tom, že pan Z. pojedje na kontrolu, a to na základě toho, že to byl jeho podřízený, ke konci roku se skupiny operativně měnili a pan Z. byl v té době nejspíš volný. Bylo dohodnuto, že lidé, kteří pracují na odboru elektroenergetiky, obzvláště v oddělení, které se zabývá i technickými parametry, což bylo oddělení regulace, zdrojů a sítí, tak budou jezdit na tyto kontroly. Na základě zjištěných nedostatků pak žádali právní odbor nebo odbor licencí o vydání usnesení podle správního řádu a nařízení ohledání na místě. Tato zjištění se obecně sdělovala formou e-mailu. O provádění kontrol Státní energetickou inspekcí usilovali pan N. nebo F., jelikož územní inspektoráty SEI na to byly lépe vybaveny, znaly oblasti. Nedošlo k tomu, protože SEI kontrolovala pouze subjekty s již vydanou licenci. Dne 20. 12. 2010 jeli na elektrárny Saša-Sun a Zdeněk-Sun na základě usnesení o ohledání na místě. Na místě zjistili i další nedostatky u dalších elektráren v areálu Chomutova a požádali odbor licencí o ohledání na místě u všech těchto elektráren. Na této kontrole před Vánocemi roku 2010 elektrárny Saša-Sun a Zdeněk-Sun hotové nebyly, dokonce se tam pohybovala těžká technika a elektrárnu dodělávala, co se týče výkopových prací. Před jejich zraky montovali dělníci panely na konstrukce, zda se nemohlo jednat o krádež, neví, jelikož do dne 20. 12. o elektrárně nic nevěděl. Sněhová pokrývka komplikovala obhlídku. Požadovali otevření kobek transformátorů. Nepropojení panelů jim

zdůvodňovali tak, že se tam testuje zapojení panelů. Dokumentaci prováděli pomocí videokamery a dále také fotili. Obžalovaný Š. s nimi dne 20. 12. 2010 při kontrole elektrárny obcházel. V protokolu z ohledání dne 20. 12. 2010 nebyl uveden přesný počet střídačů, které chyběly, jelikož pro spočítání přesného počtu, by museli provádět kontrolu několik dní. Domnívali se, že na základě zjištěných nedostatků licence vydána nebude, a nenapadlo je, že by se měli podruhé účastnit nějaké kontroly. Poté, co dne 20. 12. 2010 zjistili, že skutečnosti neodpovídají revizní zprávě, ptali se jich účastníci, co bude následovat. Řekli jim, že licenci nedostanou, ale teoreticky kdyby byly nedodělky odstraněny a byla nová revizní zpráva, byly by naplněny skutečnosti pro vydání licence. Dne 31. 12. 2010 měl jet na obhlídku jinam, ale zavola ho F.. s tím, že je nutné provést ohledání těchto dvou elektráren. F.. mu řekl, že s ohledáním taky nesouhlasí, ale že ho nařídil pan P. a nic s tím nemůže dělat. Dne 31. 12. 2010 oproti předchozímu stavu byli zavedeni i na velín té elektrárny, kde jim bylo ukázáno přes počítač, že ta elektrárna aktuálně vyrábí. Údaje z těch elektráren si vyjel, zapsal do protokolu, zjistil, kolik za daný měsíc, tj. od začátku prosince, protože tam probíhá měsíční odečet těch hodnot automaticky, vyrobili, a zaznamenal to do protokolu. Zda zjišťovali hodnoty z elektroměru i 20. 12. 2010, neví. Při kontrole měli k dispozici dokumentaci i revizní zprávu, dne 31. 12. 2010 měli celý licenční spis, zda ho měli i 20. 12. 2010, neví. Při kontrole pro ně byl důležitý především počet a typ panelů a měniče. Měli za úkol posoudit, zda předložená dokumentace odpovídá skutečnosti. Uvedl, že v sekci A byla elektrárna v pořádku. Když procházeli elektrárnu, tak tam byly nepropojené i celé sekce, proto zcela určitě v těchto částech elektrárny nemohla být vyráběna elektrická energie. Na prohlídce je doprovázela spousta lidí, někteří na ně čekali v zasedací místnosti. Narazili na vytrhané kabeláže a bylo jim řečeno, že to způsobili vandalové. V zadní části opět zjistili nedodělky, kabeláž nebyla propojena do měničů. Konstatoval, že během kontroly zapadl do výkopu, který měl být zakopán, dále počet střídačů byl v rozporu s revizní zprávou a panely se teprve instalovaly na konstrukce. Pokud zjistili, že v řadách měly být střídače, tak napsali do protokolu, že v sekci chybí střídač. Kvůli mrazu se mu vybila baterie v kameře, proto fotili mobilními telefony. Revizní zprávy podle něj zcela určitě neodpovídaly realitě. Následně šli do zasedací místnosti, kde opět sepsali protokol. Protokol o zajištění důkazu ohledáním věci byl předpřipraven právním oddělením, ovšem před podepsáním ho četl. V průběhu kontroly, buď s Z. nebo s ním mluvila kolegyně F., která měla to vydání licence na starosti. Řekl jí, že jsou tam nedodělky. Byl jediný, kdo z kolegů v autě po cestě domů tvrdil, že licence nemá být vydána. Řekl jí, že to není na vydání licence, a potom jí z mobilního telefonu napsal e-mail, kde konstatoval, že ta elektrárna není v pořádku. O tom, že pan P. dne 31. 12. 2010 jel na kontrolu jiné elektrárny v severních Čechách, rozhodl F.. Bylo tam podezření z korupce, jelikož byl panu P. nabídnut při předchozí kontrole úplatek. Pan P. se na něho obrátil jako na kamaráda s tím, že mu byl nabídnut úplatek, proto pak jeho bratr navštívil dne 31. 12. 2010 pana F., kterému oznámil, že u elektráren, které pan P. navštívil je podezření z korupce. Neví, zda dne 31. 12. 2010 telefonoval s panem Z. či panem H., pamatuje si jen, že volal své manželce. Na téma podávání trestních oznámení se bavil s ředitelem SEI a společně se snažili najít mechanismus, jak vyvolat kontrolu revizních techniků. Na ERÚ skončil na jaře roku 2012, kdy dostal v době pracovní neschopnosti výpověď, měl syndrom vyhoření, nebyl schopen pracovat. Co se týče vzdělání, tak vystudoval elektroprůmyslovku, poté elektrofakultu ukončenou titulem Ing., a v roce 2009 získal doktorát v oboru energetiky. Oprávnění revizního technika nemá. Uvedl, že co se týče norem, tak s nimi to bylo na ERÚ velmi komplikované. Vysílal kolegu P. do skupin, které se normami zabývaly, aby získali elektronický přístup k normám, který později také získali. Záznamy o kontrolách přes plot, ohledání, si pořizoval, měl několik tabulek.

47. I v případě hodnocení této skupiny svědků soud uzavřel, že nejsou pochybnosti o jejich údajích, když tyto korespondují s důkazy tyto prokazujícími (protokol, dokumentace) a obsahově lze opět uzavřít, že dne 20. 12. 2010 FVE nebyly dokončeny. Tyto závěry jsou navíc v souladu s již pravomocně ukončenou částí trestního stíhání původní skupiny spolupachatelů. K nyní projednávané trestné činnosti mají tyto údaje opět omezenou vypovídací hodnotu, fakticky lze

opětovně poukázat na nesprávnost závěru obžalované M.S. minimálně ohledně prokázání bezpečnosti FVE, byť tato pracovala s jiným rozsahem důkazů.

48. K následnému ohledání dne 31. 12. 2010 se mimo svědka K. vyjádřili svědci Ž. a A.L..
49. Svědek Ž. v přípravném řízení dne 23. 1. 2013 (č. l. 509-513) uvedl, že pracoval jako specialista na odboru licencí ERÚ do 31. 1. 2011. Dne 30. 12. 2010 mu volala I.F., že musí jet druhý den na kontrolu do Chomutova. S kolegou L. vzali do auta spisy a v 09.00 hod v Praze přibrali ještě jednoho kolegu, jehož jméno už si nevybavuje (následně si vybavil jméno K.). V Chomutově bylo nejprve setkání v nějaké zasedací místnosti. Následně začala prohlídka nejprve na dispečinku a pak v řadách panelů. U propojení v rozvaděčích zjistili několik problémů. Někde byly viditelné stopy po krádeži. Na závěr byla opět v zasedací místnosti porada a zápis psal kolega z Prahy. Kolem 20:00 hod odjeli pryč. Cestou zpátky řešili stav elektráren, zda udělit licenci či nikoli. V průběhu prohlídky si několikrát telefonoval s F.a P., kdy jim popsal situaci. Sám do správních spisů nahlédl možná až na stole v té zasedací místnosti na rozdíl od ostatních, kteří je studovali ve vozidle, když on řídil. Na prohlídkách elektrárnami je provázely 2-3 osoby, mimo jiné nějaký zástupce firmy dodávající panely, který říkal, že pak jede na nějaký ohňostroj. Fotografie z ohledání fotil pan K., který byl jediný proti udělování licence. Elektrárny byly ve všech částech osazeny panely, některé části ale samozřejmě nebyly připojeny. Elektrárna Saša – Sun aktuálně vyráběla 0 MWh patrně i kvůli počasí. Uvažoval o vydání licence jen na nižší výkon odpovídající skutečnosti a v tomto smyslu informoval i F.. Správní spisy ten den měli s sebou a neměla je tak F.. Na ohledání jezdil člen právního oddělení jen zcela výjimečně, ale v té době jezdil na kontrolu každý. F. určitě věděl, že na kontrolu jedou, protože předtím v Praze hovořil s K..
50. V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7547-7554) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Dodal, že kolem 18. hodiny se setmělo a nebylo možné elektrárnu dále kontrolovat. Část elektrárny na střeše nekontrolovali vůbec, jelikož byla námraza. Funkčnost zjišťovali na dispečinku, kde se daly odečíst hodnoty nějaké vyrobené energie na měřicích přístrojích. Dokončenost zjišťovali vizuálně a vycházeli ze spisu, kde byla katastrální mapa. Pan K. z kontroly pořizoval fotografie. Po elektrárně jezdili i autem, protože byla rozlehlá. Při kontrolách narazili na poškozené vedení, některé chybějící panely, a to hlavně v druhé části elektrárny. Byly tam i viditelné stopy krádeží kabelů. Na některých částech elektrárny se ještě pracovalo. Po návratu do zasedací místnosti sepsali zápis, kde podrobně uvedli, konkrétně na kterém rozvaděči které kabely nebyly zapojeny nebo byly. Zápis dělali společně, psal ho pan K., komunikovali s ním, četli ho, podepsali ho, všichni s ním souhlasili. Poté tento zápis předložili žadatelům, kteří se k němu vyjádřili a odjeli zpět do Jihlavy, kam dorazili mezi 22. -23. hodinou. S paní F., která dne 31. 12. 2010 zastupovala pana P., byli v kontaktu, informovali ji o stavu elektráren, o tom jaký mají na to názor. Domnívá se, že byla snaha odeslat jí zápis prostřednictvím e-mailu, ale zda byl odeslán, neví. Jeho závěr byl takový, že elektrárna nějaký výkon ukázala, ačkoliv byl minimální, protože nebylo slunečné počasí, bylo zataženo, a mohlo to tedy odpovídat realitě. Telefonicky pak paní F. při cestě zpět oznámil, že z jeho pohledu je ta elektrárna zhruba na 90 % hotová a pokud bude udělena licence, tak bude muset být udělena na snížený výkon. Kolegové svá stanoviska sdělovali také telefonicky v autě, tudíž jejich stanoviska slyšel. O e-mailu, ve kterém pan K. vyjádřil své stanovisko, nic nevěděl. Ve vztahu k této elektrárně nevěděl téměř nic, protože tuto elektrárnu neřešil, byl pouze zvolen jako člen kontrolní komise na prohlídku. Nevěděl, že se jedná o druhou kontrolu na této elektrárně. Činnost na ERÚ ukončil v lednu, takže o problémech, které nastaly, se s nikým nebavil. Důvodem ukončení činnosti na ERÚ byla dohoda o rozvázání pracovního poměru, kterou udělal s F.. Podobné ohledání v podstatě nedělal, v roce 2009 a 2010 jezdil hlavně na obhlídky, zda elektrárna vůbec existuje. Vyjádřil se k předávacímu protokolu, který ERÚ vyžadoval, protože součástí spisu o udělení licence byly různé doklady a jednou z podmínek bylo

prokázání vlastnictví k zařízení. Pokud se žadatel o licenci stával vlastníkem při předání díla, tak pro ně byl ten doklad, že si to dílo převzali, důkazem o přechodu vlastnictví.

51. Svědek A.L. v přípravném řízení dne 14. 11. 2012 (č. l. 427-431) uvedl, že v prosinci 2010 pracoval jako referent legislativně-právního odboru ERÚ. Dne 31. 12. 2010 se zúčastnil ohledání FV elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun. Podrobnosti k cestě mu uvedl L.P. Měli s sebou minimálně i část spisových materiálů, které si prohlížel v autě. V jednací místnosti byli seznámeni se zástupci elektráren a poté přistoupili k ohledání. Na obou elektrárnách našli drobné nedostatky, které uvedli v protokolech o ohledání výrobní. Elektrárna Saša-Sun v některých částech nebyla dokončena. V sekci A elektrárny Zdeněk-Sun našli stopy poškození, když někdo evidentně vypáčil skříň a vzal kabely. Ostatní nedostatky neměly příčinu v krádežích. V mezidobí byli několikrát v kontaktu s I.F., která byla evidentně bezradná. Mluvili s ní všichni tři a pan K. měl názor, že elektrárny nejsou ve stavu na vydání licencí. Uvedl, že podle něho by se licence mohly vydat, ale F. nijak nenutil. Obdobný názor měl i pan Ž.. Ohledání byl jen jeden z úkonů, nevěděli, co všechno se může nacházet ve spise. Předpokládal, že ve spise jsou založeny veškeré potřebné dokumenty a vzhledem k velikosti výroben považoval zjištěné nedostatky za bezvýznamné. Vyslovil i právní názor, podle kterého revizní zprávy z 5. a 6. 12. 2010 vzhledem k dalším zjištěným skutečnostem nebylo možno považovat za prokázání splnění technických předpokladů. Jejich odbor zastával odlišné stanovisko než M.S., jejíž názor byl v podstatě osamocen. Je mu záhadou, proč se u těchto elektráren vůbec jelo na další ohledání, když předcházejícím ohledáním se zjistila nedokončenost elektrárny a předkládání nepravdivých podkladů ze strany žadatelů. I on později zaslal policejnímu orgánu vizitku, která dokládá přítomnost F. T. při ohledání elektráren dne 31. 12. 2010 (č. l. 432).
52. V hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. l. 7919-7928) k věci uvedl, že jeho účast spočívala v tom, že dne 31. 12. 2010 se zúčastnil ohledání zmíněných elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun. Před kontrolou mu volal N., že dne 31. 12. 2010 se uskuteční ohledání těchto elektráren, a protože většina pracovníků měla nahlášené dovolené, tak byl osloven. Následně mu volal pan P., který s ním domluvil podrobnosti a ujišťoval se, aby usnesení probíhalo v souladu se správním řádem, aby bylo vydáno usnesení o ohledání. Jeho odpovědností jako pracovníka legislativně právního odboru ERÚ bylo, aby sepsali protokol, který obstojí svými náležitostmi podmínkám správního řádu, aby v něm bylo, jakého řízení se týká, kdo byl přítomen, popsáno, co našli, co viděli, plus podpisy. Jediný pokyn, který jim F.. ve své kanceláři k ohledání dal, bylo, aby sepsali vše, co tam uvidí. Byl jedním ze tří úředníků, kteří ten den v Chomutově prováděli ohledání těch dvou elektráren v rámci řízení o udělení licence subjektům Saša Sun a Zdeněk Sun. Byl tam společně s K. Ž.. Toho dne 31. 12. 2010 svítilo slunce, bylo pod mrakem, teplota byla kolem nuly a chodili po vyšlapaných cestičkách, protože tam bylo zhruba 15-20 cm sněhu. Na fotovoltaických panelech sníh buď nebyl, nebo byl ve spodní části, jelikož sjížděl z panelů dolů. Protože se doposud žádného ohledání elektrárny neúčastnil, tak procházel jednotlivé části elektrárny ve skupině, kterou vedl K., který se už účastnil ohledání ze dne 20. 12. 2010. Od pana Z. věděl, že dne 20. 12. 2010 elektrárna vykazovala známky nedokončenosti, stejně tak i od pana K. o těchto nedokončenostech věděl. Žadatelé o licenci je utvrzovali, že elektrárna byla v mezidobí od prvního ohledání dokončena. Opakované ohledání po 8-10 dnech považoval za nestandardní záležitost. Měli za úkol komunikovat s paní F. a podat jí zprávu, v jakém stavu elektrárny jsou, zda je možné udělit licenci. Tento pokyn nedostali od konkrétní osoby, volala jim přímo paní F. a ptala se na výsledek. Pan K. si během kontroly značil různá zjištění, která při tom ohledání našli. Z jeho strany šlo o to, aby zkontroloval, zda bylo doručeno účastníkovi usnesení o ohledání, poté dohlížel na to, aby řádně zpracovali protokoly o výsledku ohledání. Po areálu se pohybovali v doprovodu pracovníků, kteří zajišťovali realizaci projektu výstavby elektráren. Jelikož byl areál rozsáhlý, jezdili i autem, kde je vozil nejspíše pan T.. Následně v závěru dne, protože tam byli asi od 10 hodin asi do 18 až 19 hodin, sepsali do protokolu výsledek ohledání těch dvou elektráren a

pak odjeli zpátky do Jihlavy. Na některých částech shledali nedodělky, chybělo propojení do střídačů, což popsali v protokolu, ale žadatel jim podal vysvětlení, že kabeláž byla vadná a museli ji reklamovat. Podle tvrzení žadatele to vypadalo, že se tedy jedná o opravu. Skutečnost, že všechno bylo hotové, jen se to z nějakého důvodu muselo dělat znovu, např. že část areálu se propadla, část měla vadné zařízení, které se muselo opravovat, od nikoho nezazněla. Ohledání se provádělo čistě podle správního řádu. Varianta, že by na elektrárně strávili několik dnů a prošli vše důkladně, se neřešila. S paní F. telefonovali od třetí hodiny, naposled s ní mluvil ve 20 hodin, když odjížděli. Chtěla vědět, jak má rozhodnout, měl za to, že elektrárny byly dokončeny a obsahovaly dílčí nedodělky, které byly vysvětleny opravou vadné kabeláže, ovšem s tím nesouhlasil pan K., který měl za to, že jsou to nedodělky, které brání vydání licence. Pan Ž. zastával obdobný názor, že zjištěné nedodělky, s tím, že se jedná o opravu vadných kabelů, nezpochybňují technickou způsobilost celku, přikláněl se k tomu, aby licence byla vydána. To, že měl jiný názor než jeho kolega, zdůvodnil tím, že nedostatky byly vysvětleny opravou a neměl důvod zpochybňovat, že kabeláž byla dne 28. 12. 2010 kompletní a řádně zrevidovaná. Věřil revizní zprávě, kterou měl ERÚ ve spise a neměl důvod tuto revizní zprávu zpochybňovat na základě toho, že v elektrárně v tom jednom místě mělo docházet k výměně vadné kabeláže. Kolega K. měl jiný názor nejspíš z toho důvodu, že tam 20. 12. 2010 našel tu elektrárnu nedokončenou, a pravděpodobně vycházel ze svého přesvědčení, že se nejednalo o opravu, ale o trvalou nedokončenost. To, že budou elektrárny, které dostanou licenci až po 31. 12. 2010 znevýhodněné, si byli všichni vědomi. Originál protokolu nemohla mít paní F. u sebe, neboť byl s nimi v autě. Později zjistil, že protokol, který dali účastníkům řízení, byl pravděpodobně zaslán paní F.. Divil se, že paní F. sedí v osm hodin večer na Silvestra v práci a čeká, až oni přijedou, ovšem když před jedenáctou hodinou přijeli, tak už tam nebyla, a až následující pracovní týden zjistil, že o licencích bylo rozhodnuto kolem osmé až deváté hodiny. Jednání ohledně těchto elektráren pokračovalo v únoru a březnu 2011, když ředitel legislativně právního odboru, jeho nadřízený, po nějakém bližším zkoumání podkladů ve spise dával ERÚ podnět Policie ČR, aby nějakým způsobem prošetřila revizní zprávy předložené žadatelem, protože tam vzniklo podezření, že revizní zprávy nemusí být v pořádku. V létě roku 2011 uvedla policie ERÚ, že revizní zprávy ze dne 27. a 28. prosince 2010 nezpracovával revizní technik pan Č.. Tato skutečnost následně vedla k tomu, že ERÚ zahájil na podzim roku 2011 řízení o povolení obnovy o žádostech z toho důvodu, že ty revizní zprávy se ukázaly jako nepravdivé důkazy. Řízení vedl M. a v únoru roku 2012 bylo zastaveno M.S.. Později zjistil, že vznikl mezi panem P. a M.S. problém, kdy se P. začal ohrazovat, že byly zastaveny řízení v rozporu s jeho pokynem vydat opačné rozhodnutí o povolení obnovy. Pravidelnou pracovní dobu měl od 7:30 do 16 hodin, ale byl vyslán na služební cestu, proto převážil zájem, aby se ohledání uskutečnilo, pokud možno v nějakém rozumném rozsahu. Dále konstatoval, že v ERÚ pracuje 12 let a nezaznamenal, že by ohledání fotovoltaické elektrárny probíhalo více než 1 den. Není mu znám případ, že by v závěru roku 2010 probíhala ještě nějaká opakovaná kontrola. Zda existuje nějaká metodika k posouzení způsobilosti elektrárny, neví, k poukázání technických předpokladů sloužila technická zpráva. Revizní zprávy ze dne 5. a 6. 12. 2010 a údajné revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010 viděl. Při kontrole nepostupovali podle revizní zprávy, neboť ani jeden z nich není revizním technikem.

53. Ani v této části nemá soud pochyby o věrohodnosti jejich údajů ohledně vlastního vnímání reality, když tyto korespondují s objektivními důkazy (zejména protokolem, záznamy komunikace apod.). Z výpovědi svědka Ž. však nelze přehlédnout (i obžalovanou F. nezpochybněný údaj) o jím vnímané pouze částečné dostavěnosti (90%) a možnosti vydat licenci pouze na tento rozsah. K nyní projednávané věci (podmínkám pro povolení obnovy řízení) je opět důkazní hodnota omezena, jak bylo opakovaně zmiňováno již výše.
54. K vlastnímu licenčnímu řízení ERÚ se vyjadřovali zaměstnanci, kteří toto v určitém okamžiku jako oprávněné úřední osoby vedli.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

55. Svědkyně J.H. v přípravném řízení dne 18. 12. 2012 (č. l. 403-405) uvedla, že pracuje na odboru licencí ERÚ od roku 2003 a jako referent zpracovávala do 10. 12. 2010 i žádosti o udělení licencí společností Zdeněk – Sun s.r.o. a Saša – Sun s.r.o., poté byla hospitalizována. Na průběh řízení si nevzpomněla, ale pamatuje si, že do spisů zaregistrovala revize a předávací protokoly. Potvrdila, že ví, o „předběžné“ kontrole ze dne 8. 12. 2010, kterou dělal někdo z Prahy, a snad stav neměl být v pořádku. Spisy poté předala panu H.. Podle jejího vysvětlení referent musel zajistit, aby ve spise byly všechny podklady a poté vše připravil pro podpis a kontrolu ředitele odboru licencí, který připravenou licenci podepisoval. Listiny do uvedených spisů byly zakládány osobním předáním. Pamatuje si jméno pana H., ale nejsou příbuzní, s ním jezdil ještě jeden pán, po předstření potvrdila příjmení Š.. Praxe byla taková, že předávacím protokolem se osvědčovalo předání kompletního díla objednateli. V případě kolaudace se pak má za to, že stavba odpovídá technickým předpokladům stanoveným vyhláškou. Namísto předávacího protokolu bylo možno použít i kupní smlouvu (při získání FVE odkupem), v tomto případě se však jednalo o smlouvy o dílo.
56. V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7621-7629) k věci uvedla, že si nepamatuje, kdy byla podána žádost. Žádosti byly podané s tím, že vyžadovala všechny doklady, které měli dle zákona doložit, a předpokládalo se, že bude udělána prohlídka toho fotovoltaického zařízení. Kvůli hospitalizaci se účastnila jen začátku toho licenčního procesu. Zde se jednalo o běžnou licenční záležitost, žadatelé dokládali materiály a dokumenty, které měli dle zákona doložit, nic nevybočovalo z běžných žádostí. Před jejím nástupem do nemocnice byl spis připraven k vydání s tím, že se měla udělat kontrola na místě. Tehdy se jezdilo u elektráren nad 1 MW na kontrolu „přes plot“, což měli na starost kolegové z Prahy, ohledání dle správního řádu se neřešilo. Výstup, že kontrola proběhla, neobdržela. Pokud by výsledek nebyl negativní, tak by následovalo vytištění licence, podpis ředitele a předání licence žadateli. Při negativním výsledku následovala výzva žadateli, aby doložil tu situaci, která neodpovídala Energetickému zákonu. Negativní výsledek zažila jednou, když na místě stály pouze stojany. Když nastal problém, tak se řízení přerušovalo, tento postup byl na její úvaze. Jiný procesní postup nedělala. Co se týče změn v její činnosti, tak ke konci roku 2010 žádné nebyly. Byly pokyny, že osobně dodané doklady se předávaly na recepci a při převzetí bylo na podatelně přítomno více zaměstnankyň. Listy se počítaly a počty listů se podepisovaly dvěma zaměstnankyněmi. Další pokyn byl, že se vše musí odehrávat dole na recepci. Tyto změny se udály v září roku 2010. Na obhlídce elektráren byla osobně jednou. Sama se šla informovat, jak kolegové obhlídky dělají a bylo jí řečeno, že se dívají „za plotem“ a sledují, zda se elektrárna jeví jako hotová, dokončená a na základě toho byla licence vydána. Sledovala, zda jsou tam panely, jelikož aby bylo zařízení dokončené a provozuschopné, musely být osazeny stojany panely a mělo být vidět propojení. Měli tabulku v Excelu, kde zapisovaly ty licence, které jeli obhlédnout a do poznámek psali, jak zařízení vypadalo a zda licenci vydat. K ohledání docházelo poté, co obdrželi všechny nutné doklady. Bylo domluveno, že prohlíželi i elektrárny pro kolegy, pokud byly trase, kterou jeli. Kolega, který s ní jel, tak zařízení fotografoval a potom to dokládal kolegům, kterých to zařízení bylo, kteří to řešili. Ohledáním ověřovali, zda je pravda, že elektrárna je v provozuschopném stavu. Bez ohledání prokazovala komplexní provozuschopnost zařízení revizní zpráva. Dalším důkazem mohl být předávací protokol, který osvědčoval, že bylo zařízení předáno na stavbu. Pokud bylo v předávacím protokolu napsáno, že fotovoltaické dílo bylo předáno o určitém výkonu na určité místo, tak se z toho dalo předpokládat, že dílo je hotové. Pokud by předávací protokol popisoval pouze část zařízení, tak by vyzvali žadatele k doložení zbývajících dokladů a řízení by se přerušilo, stejně by postupovali i v případě předávacího protokolu na neexistující zařízení. Taková vada by byla podstatná pro jejich rozhodování. Lhůta pro odstranění vad byla 90 dní. Na revizní zprávě měla kontrolovat výkon, a zda je zařízení provozuschopné. Revize mohla být dělaná i před přebíráním díla. U revizních zpráv na vysoké a nízké napětí pro ni byla rozhodující revizní zpráva

na nízké napětí, která kontrolovala to zařízení. Za dokončené brala dílo v okamžiku, kdy došlo k doložení všech dokladů. V případě těchto elektráren jezdili pánové (pan H. a jméno druhého se nevybavila) do Jihlavy, dokumenty jí doložili, na recepci před kamerami si je prohlédla a pak byly ty doklady předány na podatelnu. Mimo ERÚ se s nimi potkala ve Veselí nad Moravou, kde dělala obhlídku elektráren. Dále uvedla, že věděla, že kontrolu dne 8. 12. 2010 dělal někdo z Prahy a údajně nebyla v pořádku. Z jakého důvodu jeli dne 8. 12. 2010 do Chomutova, neví, z její strany žádnou informaci o ohledání nedostali, že spisy byly kompletní. K předloženým tabulkám uvedla, že I. tabulka jí nic neříká, do II. tabulky zapisovali po provedení ohledání. Zapisovala to do Excelu, nikoliv ručně.

57. Svědek J.H.v přípravném řízení dne 18. 12. 2012 (č. l. 415-417) uvedl, že v prosinci 2010 bylo náplní jeho práce na ERÚ přepisovat údaje ze správních spisů do počítače a tisk licencí, činnost ukončil v lednu 2011. Správní spisy elektráren Zdeněk-Sun a Saša-Sun převzal po H., kdy následně došlo k doplnění a fyzické kontrole FVE. Se zjištěními z kontrol nijak nenakládal a protokoly založil do spisu. Poté vytiskl licence a předal je panu P. ke kontrole. Okolnosti doručení nových revizních zpráv si nevybavuje, on z nich pouze použil údaje, které vkládal do počítače. Z práce dne 31. 12. 2010 odešel mezi 14:00-15:00 hod.
58. V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7614-7615) potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Dodal, že spisy podědil poté, co jeho kolegyně odešla na nemocenskou. V průběhu několika týdnů se tyto spisy průběžně doplňovaly a kompletovaly. Kolem 20. 12. 2010 proběhlo vlastní ohledání na místě, kdy byl už spis kompletní, a pak tam došlo k nějakým pochybením nebo kolizi mezi skutečností a mezi těmi dokumenty, co byly v tom spisu, načež zhruba po deseti dnech proběhla další kontrola na místě a na základě toho mezitím přišly doplňující dokumenty do toho spisu, kdy dne 31. 12. 2010 došlo k vydání licencí. Dne 3. nebo 4. 1. 2011, měl spisy naposledy, zarchivoval je a tím to pro něj skončilo. Jediná věc byla asi ta skutečnost, kdy došlo k tomu místnímu ohledání, kdy asi tři referenti z ERÚ uvedli, že na místě nemusí být vše v pořádku. Nicméně žadatel uvedl, že tyto nedostatky odstraní a na základě toho bude možné licenci vydat. Podotkl, že na revizi ze dne 27. a 28. 12. 2010 byl rozformátovaný text.
59. Ve vztahu k této skupině svědků lze taktéž uzavřít, že lze jejich údaje považovat za věrohodné, když tyto nemají přímou vypovídací hodnotu k trestnému jednání obžalovaných s výhradou možného vnímání „nových“ revizí, tedy zda „rozformátovaný text“ mohl být vnímán jako skutečnost, která dle Nejvyššího soudu měla vést k jinému postupu ERÚ již dříve než v rámci řízení o povolení obnovy řízení.
60. K průběhu řízení o povolení obnov řízení se vyjadřovali svědci P., M. a V...
61. Svědek A.P.. v přípravném řízení dne 5. 12. 2012 (č. l. 444-452) uvedl, že v listopadu 2010 působil jakožto ředitel legislativně-právního odboru ERÚ, jeho pracovní poměr k ERÚ byl ukončen v březnu 2012. Případ FVE společností Zdeněk-Sun s.r.o. a Saša-Sun s.r.o. se k němu dostal koncem roku 2010, kdy se řešil postup v řízení o udělení licence v případě, že výroby nejsou dokončené. Odbor licencí však pod jeho odbor nespadal a věc s ním byla toliko konzultována. Dne 22. 12. 2010 poslal e-mail P., ve kterém uvedl, že správní řízení by mělo směřovat k zamítnutí žádostí a mělo by se podat trestní oznámení a že nevidí jediný důvod, proč by ERÚ měl postupovat jinak. Ke konci prosince 2010 se v užším vedení ERÚ bavili o tom, že při provedení důkazu ohledáním na místě se prodlužuje lhůta pro vydání rozhodnutí až o dalších 30 dnů a proto v případě elektráren Zdeněk-Sun a Saša-Sun nebylo nutné do konce roku tento důkaz provádět. Z této porady asi nebyl vyhotovován zápis. O jiném případě provedení dvojího ohledání elektráren v dané době neví. V únoru či březnu 2011 se k ERÚ dostala zpráva, že elektrárny jsou teprve dokončovány a byli kontaktováni pracovníkem České televize. Na základě

toho dostal od předsedy ERÚ F. pokyn k prověření obou správních spisů. Přitom narazil na revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010, u kterých byl viditelně vystřížen a naskenován podpis. Z tohoto důvodu podal trestní oznámení. V červnu či počátkem července 2011 pak bylo zahájeno řízení o nařízení obnovy řízení. On sám se zúčastnil schůzky V. s Z.Z., a to na pokyn předsedkyně ERÚ namísto N.. Na jednání Z. popisoval význam elektráren pro jeho společnosti a zaměstnanost a v podstatě se dotazoval, proč ERÚ zahájil řízení o nařízení obnovy v daných věcech. V rámci řízení o obnově řízení se pokoušeli opakovaně o výslech svědka (zde obžalovaného) V. Č., kterého se podařilo vyslechnout až na třetí pokus dne 18. či 20. 8. 2011, až po jednání Z.Z. s předsedkyní ERÚ. Výslech prováděl V. a pan Č. u výslechu potvrdil, že předmětné zprávy nezpracoval on. Následně byl V. odvolán z vedení odboru licencí ERÚ a ředitelkou byla jmenována M.S.. S ní pak probíral, jaké úkony má v řízení ještě provést pro ukončení řízení, avšak ona mu uvedla, že žádné úkony činit nemá, protože se tak dohodla s předsedkyní ERÚ. Požádal proto R.M., aby úkony učinil on jako oprávněná úřední osoba a začátkem ledna 2012 mu zaslali s V. návrhy rozhodnutí o nařízení obnovy řízení v obou projednávaných věcech. Rozhodnutí prostudoval, upřesnil a zaslal je i M.S., aby odbor licencí ve věci rozhodl. Asi dne 2. 2. 2012 mu M.S. na konferenci na Krajském úřadu v Jihlavě uvedla, že rozhodnutí vydávat nebude, a to opět po jednání s předsedkyní ERÚ. Podle jejího zdůvodnění nemůže o věci rozhodovat, dokud nebude ukončeno vyšetřování dané věci. Odvětil jí, že v daném případě není důvodem pro nařízení obnovy vydání rozhodnutí v důsledku spáchání trestného činu, ale z důvodu provedení nepravdivého důkazu, když V.Č. nevyhotovil revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010 a ani nebylo známo, že by je vyhotovil jiný revizní technik a revizní zprávy z 5. a 6. 12. 2010 těžko mohly prokazovat splnění technických předpokladů u daných výroben, když 20. nebo 21. 12. 2010 bylo potvrzeno, že elektrárny nejsou ani dokončené. M.S. na to argumentačně nereagovala a odkázala na pokyn předsedkyně ERÚ. Následující týden měla dovolenou, tak se na schůzce V. dotazoval, zda jako druhoinstanční orgán skutečně vydávala M.S. pokyn rozhodnutí nevydávat. To mu V.. nepotvrdila a jen se zajímala o dané řízení a možnosti nařízení či zrušení obnovy řízení. Vše jí zodpověděl a V.. mu následně uvedla, že mají ve věci rozhodnout a případně, pokud existuje důvod, obnovu řízení nařídit. Následně další týden v pondělí na cestě do Prahy mu volal R.M.s tím, že M.S. urgentně shání spisy vedené v těchto věcech. Dovolil mu, aby spisy vzal z jeho kanceláře. Správní spisy týkající se obou elektráren měl tedy u sebe v kanceláři od začátku ledna 2012 do 13. 2. 2012. Odpoledne zaslal M.a M.S. e-mail, ve kterém na základě jednání s předsedkyní z předchozího týdne žádal o urychlené vydání rozhodnutí o nařízení obnovy řízení. Během několika minut mu volal M., že jeho pokyn už asi nepůjde splnit, neboť M.S. již dopoledne vydala opačná usnesení, která jsou již v právní moci. Na to reagoval poněkud rozhořčeně a okamžitě šel informovat předsedkyni ERÚ, že bude muset celou věc jaksi řádně řešit, neboť M.S. rozhodla nejen v rozporu s jeho přímým pokynem, ale i věcně nesprávně. Následně dorazila k předsedkyni i M.S. a tvářila se poněkud zaskočeně. Nato jí začala V.. v podstatě utěšovat, ať si z toho nic nedělá, že se takové věci stávají. Měl prověřit, zda je možné rozhodnutí v případě potřeby zrušit. V. dodala, že nechá postup ERÚ prověřit externím subjektem. Chtěla, aby s M.S. nadále spolupracoval, což odmítl. Přibližně za deset dní V. připomínal, že je nutno jednání M.S. personálně řešit a aby byla odvolána z funkce ředitelky odboru licencí, případně aby odbor byl převeden mimo jeho působnost. Ředitelka ERÚ nejprve na konci února 2012 organizačním opatřením převedla odbor licencí pod sekci provozní a na konci března 2012 si ho předvolala s tím, že by se ráda dohodla na ukončení jeho působení u ERÚ. Důvody k tomuto postupu neuváděla, ale domnívá, že na ukončení jeho působení u ERÚ se podílela M.S.. K oběma rozhodnutím vydaným M.S. uvedl, že v průběhu odůvodnění došlo ke změně koncepce rozhodnutí a minimálně na dvou místech jsou uvedeny informace nebo skutečnosti, které nebyly v žádném z podkladů ve správních spisech, a není zřejmé, jak se o těchto skutečnostech mohla M.S. dozvědět. Jednak je v rozhodnutí konstatováno, že 31. 12. 2010 při kontrole ze strany ERÚ byli přítomni dva soudní znalci z oboru energetiky a zástupci advokátní kanceláře White&Case, což ale v protokolu není uvedeno. Dále je uvedena informace,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

že zrušením licence mělo dojít ke zmaření investice ve výši 600 mil. Kč, zatímco ve spise je listina patrně společnosti Comerzbank, ve které se hovoří o zmařené investici ve výši 480 mil. Kč. Celkově je odůvodnění usnesení psáno velmi neuměle, neboť pisatel dospěl k závěru, že již revizní zprávou z 5. 12. 2010 bylo spolehlivě prokázáno splnění technických předpokladů, to by ale nebyly splněny předpoklady pro vedení řízení o nařízení obnovy. Dále se odůvodnění zabývá existencí nebo neexistencí veřejného zájmu na ponechání licence a nabytí práv v dobré víře, což je ale institut, který je možno aplikovat v okamžiku, kdy objektivně existují důvody pro nařízení obnovy, což je nelogická konstrukce. Rovněž argumentaci preambulí o zájmu rozvoje technologií z obnovitelných zdrojů považuje za úsměvnou. Dále netuší, jak mohla M.S. pečlivě prostudovat spisy a jak by se k nim dostala. Memorandum advokátní kanceláře J., Š., K. k procesnímu postupu ERÚ neznal, pan K. však podle jeho vyjádření byl blízkým spolupracovníkem V..

62. Při dalším výslechu (v období po zahájení trestního stíhání obžalované V. a tedy vůči této obžalované procesně použitelném) dne 25. 4. 2013 (č. l. 453-463) potvrdil údaje z předchozího výslechu a dodal, že nevěděl o tom, že M.S. se osobně znala s Z.Z., seznámila jej s A.V.a za Klub plynárenských podnikatelů s ním sjednávala zakázky, neboť kdyby o tom věděl, tak by ji nenechal rozhodovat a musel by rozhodnout o jejím vyloučení z rozhodování ve věci. Nevěděl ani o skutečnosti, že M.S. 4. 2. 2011 zaslala koncept rozhodnutí A.V.. Dle něj nebylo obvyklé, že by se na ERÚ komunikovalo o pracovních věcech na soukromý e-mail. Později s M.S. řešili otázku obnovy řízení ve věci elektrárny FVE 28, do toho rozhodnutí však již nezasahovala.
63. V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7511-7547) potvrdil výpovědi z přípravného řízení. Dále uvedl, že ačkoliv neviděl důvod k opakované kontrole, tak navzdory tomu názoru nominoval pracovníka právního odboru na tuto kontrolu, i když byl oprávněn odmítnout nominovat. V telefonátu mu pan N. dne 30. 12. 2010 uvedl plánovaný postup pana P., se kterým pan N. nesouhlasil, ale zakázat mu to nemohl, a proto když věděl, že dokazování proběhne, chtěl zajistit někoho z právního odboru. Do trestního spisu nenahlížel. Detailně popsal postavení a kompetence, které od prosince 2010 do března 2012 zastával, a uvedl, že až do února či března 2011 spadal do jeho přímé působnosti odbor licencí a působil v rozkladové komisi ERÚ. Detailně se vyjádřil k zákonu č. 180, zákonu č. 402/2010, dále k předmětu a účelu revize a k e-mailu na č. l. 636, který zaslal panu P.. Začátkem února 2012 se paní předsedkyně V. dotazoval, zda M.S. dává konkrétní pokyn, na to mu V.. neodpověděla. e-mail s revidovanými, doplněnými, odkontrolovanými návrhy rozhodnutí posílal dne 1. 2. a dne 2. 2. mu bylo řečeno, že M.S. rozhodla, že se nic vydávat nebude, a tuto skutečnost mu řekl i pan M.. Potvrdil, že pokud se M.S. ustanovila do pozice oprávněné úřední osoby, tak asi nebyla povinna rozhodnout podle pokynu, který jí dal. Udělil pokyn M.S. i panu M., který byl také oprávněná úřední osoba, s tím, že se má rozhodnutí vydat. Nevěděl, že je i jiný názor. Nemohl dát pokyn rozhodovat za oprávněnou úřední osobu. K cenovým rozhodnutím ERÚ uvedl, že tyto připravovala sekce regulace, právní oddělení se podílelo na textu ustanovení, nepodílelo se na výpočtu cen. K otázkám na možnou podjatost uvedl, že absolvoval SPŠ elektrotechnickou, poté Právnickou fakultu MU v Brně, kde studium končil v roce 2001. Pana (státního zástupce) M., ani pana (vyšetřovatele) P. na přednáškách, ani v kruzích nepotkal.
64. Svědek R.M.v přípravném řízení dne 14. 1. 2013 (č. l. 433-437), uvedl, že na ERÚ pracoval od 1. 5. 2002 do 30. 6. 2012 na odboru licencí. V roce 2011 byl ředitelem odboru V. a od 30. 11. 2011 M.S.. Po dobu nepřítomnosti zastupoval V. do dubna 2012 i M.S.. Později mu bylo nabídnuto, že buď odejde z ERÚ, nebo mu bude sníženo osobní ohodnocení o 6.000 Kč a více, tak z ERÚ odešel. Řízení o nařízení obnovy řízení v případě licencí společností Zdeněk – Sun s.r.o. a Saša – Sun s.r.o. vedl spolu s V., bylo zahájeno v průběhu roku 2011 a chtěli jej ukončit obnovou řízení. Vedl je k tomu výslech pana Č. a podklady svědčící o tom, že by se to ani jinak udělat nedalo. Rozhodnutí vypracoval V. a šéf sekce P. s tím také souhlasil. Rozhodnutí mu přišlo na e-mail a

měl obdobné vypracovat také ohledně druhé elektrárny. Pak ale dostal pokyn od M.S., že se nic vydávat nemá, protože odjížděla na hory. Po týdnu si ho pozvala do kanceláře, kde měla připraveno opačné rozhodnutí o zastavení řízení a zdůvodnila tím, že je to její rozhodnutí. Dostal za úkol vypracovat obdobné usnesení také ohledně druhé elektrárny u ní na počítači. Pak mu je přeposlala na e-mail a ve své kanceláři vše ještě předělával. Pak se vše vytisklo a M.S. vše podepsala, neboť spěchala do Prahy. Obě rozhodnutí se dala k odeslání do pošty. Někdy v odpoledních hodinách mu volal a psal e-mail P. a ptal se, zda již vydali rozhodnutí. Uvedl mu, že ano, ale jiná, než se předpokládalo. Ještě předtím však volal advokát společností Saša – Sun s.r.o. a Zdeněk – Sun s.r.o. a uvedl, že jede náhodou kolem Jihlavy a zdali jsou již vydána rozhodnutí. Při nahlédnutí do spisu si pak nechal vyhotovit stejnopisy rozhodnutí a na místě se vzdal práva rozkladu a rozhodnutí nabyla právní moci. Druhý den dostal trochu vynadáno od M.S., že P. řekl o rozhodnutí. M.S. k e-mailu A.P. z 1. 2. 2012 z 13:55 hod řekla, že se pod to nepodepíše, ať si to podepíše pan P. sám. K e-mailu M.S. ze dne 4. 2. 2012 z 20:15 hod uvedl, že on sám s předsedkyní ERÚ nic nekonzultoval. M.S. jej neinformovala o jakémkoli rozhodnutí předsedkyně ERÚ. Potvrdil výpověď A.P., podle které mu 13. 2. 2012 volal s tím, že M.S. urgentně shání spisy ke korekturám rozhodnutí. Připustil, že M.S. si v pátek 3. 2. 2012 mohla pečlivě prostudovat spisy, pokud si je někde vzala, rozporoval však její tvrzení, že jí nikdo nevysvětlil existenci jiného důvodu pro obnovu řízení. Minimálně P. a V. jí vysvětlovali nesrovnalosti v případech obou elektráren týkající se revizí, když pan Č. byl v inkriminovaném období nemocen a nemohl revize vyhotovit. Důvody obnovy řízení jsou však stanoveny správním řádem a je tam i důvod, že se důkazy ukážou jako nepravdivé. Po jeho podání vysvětlení na policii dne 3. 4. 2012 se M.S. zajímala o průběh podání vysvětlení. Odmítl jí ho popsat a ona byla našťvaná. M.S. byla vysazená na P. a nějak se nemuseli, proto byl odbor licencí převeden mimo jeho pravomoci. P. pak byl obrazně řečeno odejit z ERÚ. Uvedl, že neví, zda tak bylo učiněno dohodou či nikoli. Před ukončením jeho pracovního poměru s ředitelkou odboru nevycházel. Na personálním oddělení mu pak byla za její přítomnosti předložena dohoda o ukončení pracovního poměru s tím, že když takto skončí, nebude muset hradit výdaje ERÚ na jeho studium. Druhá varianta byla se snížením osobního ohodnocení. Na usneseních ohledně obou elektráren pracovali s V. a byl o tom informován P.. Oponoval S. při pokynu rozhodnutí nevydávat, ona vždy říkala, že čeká na výsledek trestního řízení. Na textu vydaného druhého rozhodnutí se podle jeho vyjádření nepodílel, vlastně jen nahradil hlavičky společností.

65. V hlavním líčení dne 10. 6. 2014 (č. l. 7564-7568) potvrdil výpověď z přípravného řízení. Uvedl, že s řízením před vydáním licence nepřišel do styku. V únoru roku 2012 byla jeho nadřízenou M.S., pan V. byl v té době ředitelem odboru sporných řízení. Někdy v průběhu ledna už se vědělo, že je připravené rozhodnutí, že se má obnovit řízení, ale tehdy byla ředitelkou M.S., která se nechtěla ztotožnit s povolením obnovy. Dne 13. 2. 2012 bylo vydáno opačné rozhodnutí, než připravovali, řízení se zastavilo, a tím celý proces skončil. Dne 13. 2. 2012 si ho zavolala M.S. do kanceláře, kde už bylo připravené rozhodnutí na společnost Saša-Sun, bylo zasláno do e-mailu s tím, že to má předělat na Zdeněk-Sun. Po pečlivém přečtení zjistil, že se to řízení neobnovuje, ale že se zastavuje. Rozhodnutí předělal ten stejný den i na společnost Zdeněk-Sun. V rozhodnutí Saša-Sun dělal jen drobné úpravy, u Zdeněk-Sun předělal rozhodnutí na identické, pouze zadal správná data, čísla jednací. S odůvodněním rozhodnutí se neseznamoval. Pak zavolał G. který přijel vzdal se práva rozkladu a tím to vše skončilo. Někdy v odpoledních hodinách zavolał pan P., jestli jsou vydané rozhodnutí na Saša-Sun o té obnově, tak řekl, že to tak není, že je to obráceně. Za to byl obviněný nadřízenou, že ještě vyššímu nadřízenému říkal, že je rozhodnutí vydané. Celé to pro něj skončilo tak, že si ho pozval Útvar pro odhalování korupce a kriminality v Hradci Králové na podání vysvětlení, a pak ukončil pracovní poměr někdy k 30. 6. 2012 na ERÚ. Přípravu konceptu rozhodnutí o obnově řízení elektrárny Saša-Sun dělal pan V. . V době od září roku 2011 do jmenování M.S. se rozhodnout ve věci mohlo, ale nejspíše nebylo napsané rozhodnutí. Vyjádřil se i ke kontrolám na elektrárnách, kdy na elektrárny se jezdilo dívat

neformálně, zda jsou či nejsou hotové. Pokud někde evidentně nebyla dokončená, tak se nařídilo ohledání na místě a na kontrolu elektrárny se jelo oficiálně. Drobné nedodělky se posuzovaly vizuálně, z jeho pohledu, pokud by se elektrárna nejevila kompletní, tak by se licence nevydala. Jak to posuzovali ostatní kolegové, neví.

66. Svědek J.V. v přípravném řízení dne 16. 1. 2013 (č. l. 492-495) uvedl, že pracoval na odboru licencí ERÚ od roku 2001 a od 26. 1. 2011 nastoupil po L.P. do funkce ředitele odboru, kterou zastával do konce července 2011. Od srpna 2011 po organizační změně ve struktuře ERÚ se stal ředitelem odboru sporných a schvalovacích řízení a zároveň byl pověřen řízením odboru licencí. Koncem listopadu 2011 skončilo jeho pověření k řízení odboru licencí, ovšem 26. 10. 2012 se opět stal ředitelem odboru licencí. Někdy začátkem roku 2011 P. pojal podezření, že dvě revizní zprávy z konce roku 2010 ve věci elektráren Zdeněk-Sun a Saša-Sun jsou falzifikáty, protože tam byla naskenovaná razítka a podal trestní oznámení. Poté co Policie ČR potvrdila, že uvedené zprávy jsou skutečně falzifikáty, zahájil začátkem července 2011 řízení o nařízení obnovy řízení ve věci obou žadatelů. Probíhalo dokazování, v první fázi se snažili vyslechnout revizního technika V.Č.. Začátkem listopadu 2011 se shodli na tom, že mají všechny podklady pro rozhodnutí a v první polovině prosince 2011 se začalo připravovat rozhodnutí v kauze společnosti Saša-Sun s.r.o. Řízení vedl společně s kolegou M., který byl jeho zástupce a spolupodílel se na tom. I když od poloviny prosince řízení vedl jenom M., tak na základě dohody s P. rozhodnutí připravoval, přestože spadal pod jiný odbor. Obě kauzy byly podobné a bylo dohodnuto, že až se vypracuje jedno usnesení, zpracuje se obdobně v druhé kauze. Stejně jako v případech jiných řízení dospěli k závěru, že by se mělo rozhodnout o obnově řízení a rozhodnutí tak bylo připraveno. V prosinci dokončil rozhodnutí a zaslal je P.M... Pak bylo na straně P., zda se rozhodnutí vydá. V první fázi měl rozhodnutí podepsat M., který podepisoval rozhodnutí i v jiných kauzách, ale potřeboval k tomu souhlas své nadřízené M.S.. O důvodech obnovy řízení s M.S. nekomunikoval. P. chtěl rozhodnutí vydat, ale M.S. váhala. Dne 13. 2. 2012 volal M., že konečně dochází k vydání rozhodnutí, a že mu řekla M.S., že má dát do spisovky, že dojde k vydání rozhodnutí. Nenapadlo, ho že dojde k zastavení řízení. Pak mu znovu volal M., že dojde k tomuto obratu. V tu chvíli to mohl zastavit jedině P., ale ten byl v tu chvíli v Praze na detašovaném pracovišti ERÚ na poradě vedení. Rozhodnutí ten samý den nabylo právní moci. Následně vše komunikoval P. s paní předsedkyní a M.S. musela odjet do Prahy. Zde v rámci komunikace měl zaznít názor, že předsedkyně ERÚ nevěděla o znění rozhodnutí, kdy měla očekávat rozhodnutí v původní verzi. Protože P. uvedl, že si nedokáže představit další spolupráci s M.S., byl Odbor licencí následně vyňat z pravomoci P.. Potvrdil, že dne 1. 2. 2012 dostal e-mailem od P. na vědomí opravenou verzi rozhodnutí, ale v té době již nebyl oprávněnou úřední osobou. Vydané rozhodnutí vycházelo z původního připravovaného rozhodnutí, když byl změněn výrok a asi tři strany odůvodnění. Neví o tom, že by M.S. zasáhla i do jiných obdobných řízení, kterých se vedlo jen několik. M.S. vybrala do funkce ředitelky odboru samozřejmě V. P. ji tam spíše nechtěl, asi ji nepovažoval za dostatečně odborně způsobilou. Se správním řízením neměla předchozí zkušenosti. Sám na rozhodnutí pracoval průběžně asi 10 dní, a to včetně připomínkování kolegy. Memorandum advokátní kanceláře J., Š., K. neviděl a neví, kdo připravoval podklady pro advokátní kancelář. Vyjádřil se k významu předávacího protokolu, kdy právní předpis patrně výslovně nestanoví, že předávací protokol je podmínkou vydání licence, ale v rámci volného hodnocení důkazů je nutno prokázat předání díla a předávací protokol mohou nahradit jiné dokumenty prokazující, že objednatel je vlastníkem dokončeného díla.
67. V hlavním líčení dne 11. 6. 2014 (č. l. 7575-7583) k věci uvedl, že o elektrárnách se poprvé dozvěděl v prosinci roku 2010, kdy museli kolegové jet dne 20. 12. 2010 na obhlídku těchto výroben. Byla zjištěna nedokončenost a licence vydány nebyly. Následně tam jeli další kolegové dne 31. 12. 2010 a na základě nějakých uvážení byly licence obě vydány. Problematikou se začal zabývat, až se stal ředitelem odboru licencí, a tato problematika začala spadat pod jeho osobu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Poté na základě pochybností, zjištění P. a zpětné reakce Policie ČR, bylo zahájeno řízení o obnově řízení a dělaly se úkony v rámci tohoto řízení. Následně došlo k tomu, že ukončil svou činnost v odboru licencí, a protože se jednalo o složité věci, kterých nebylo na ERÚ moc, vynaložil značné úsilí tyto řízení dokončit, přestože ukončil činnost na odboru licencí. Návrh rozhodnutí zaslal kolegům, kteří byli dále činní v odboru licencí, a oni s tímto návrhem dál pracovali. Poté došlo k tomu, že v únoru roku 2012 byla tato řízení zastavena a následně byla na základě zkráceného přezkumného řízení zahájena. V části odůvodnění rozhodnutí o zastavení obnovy řízení došlo k vynechání některých částí původního odůvodnění a byly tam dány nové části rozhodnutí, působilo to na něj nedůvěryhodně. Důvod rozhodnutí mu prezentován nebyl. Ke svému postavení uvedl, že se stal opět ředitelem odboru licencí (na základě toho, že M.S. byla odvolána z funkce ředitelky odborů a hrozil druhý fotovoltaický boom) a ta řízení vedl znovu s tím, že v únoru roku 2013 vydal rozhodnutí o tom, že se ta řízení obnovují, a poté v červnu 2013 na ERÚ skončil, když byl odvolán z místa ředitele odborů a bylo mu nabídnuto pokračovat jako řadový zaměstnanec, což neakceptoval. V té době tato řízení probíhala na ERÚ dál. Před jmenováním M.S. byl na odboru licencí audit společnosti BDO, zaměřený na konec roku 2010 a procesy v činnosti roku 2011. Audit podle něj probíhal zvláště, s pracovníky společnosti BDO mluvil pouze jednou a nikdy mu nebyly předány závěry auditu. Bylo jim vyčítáno, že nemají žádné metodické pokyny, jak vést správní řízení, ty poté zavedla M.S.. Poslední rozhodnutí, které se týkalo elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun bylo vydáno dne 20. 2. 2013, s tím, že se obě řízení obnovují. Poté se účastníci odvolali, podali rozklad, bylo o nich rozhodováno rozkladovou komisí a následně paní předsedkyní. Řízení ve věci ČEZ- obnovitelné zdroje zdědil po panu P. a dostal se k němu až v poslední fázi. Z podkladů, jež měli k dispozici, řízení zastavili. U elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun byl oproti ČEZ-obnovitelné zdroje přesvědčen, že výroby dokončeny nebyly. Na ERÚ bylo běžné, že se zpracovávalo i více návrhů rozhodnutí a bylo na oprávněné úřední osobě, která za rozhodnutí zodpovídala a podepisovala, který návrh vydala. P., který v té době byl místopředseda ERÚ, jako nadřízený o tom s oprávněnou osobou mohl diskutovat, ale závazný pokyn nejspíše neuděloval. Vyjádřil se nařízení obnovy společnosti FVE 28, kde obnova byla zahájena v únoru 2011, ale účinky byly ke dni vydání revizní zprávy 21. 1. 2011, protože k tomu dni byly ve spise všechny podklady, které by tam měly být a které nedokázali nijak zpochybnit, že jsou falešné. Nejen tyto kauzy, ale i ostatní komunikoval s panem P..

68. Tato skupina svědků tak popsala ze svého pohledu průběh řízení o povolení obnovy řízení, kdy tento v popisu jednotlivých kroků je v souladu se zajištěnými zejména listinnými důkazy a konečně není ani v rozporu s údaji obžalovaných, právě s ohledem na objektivitu listinných důkazů. V tomto rozsahu proto soud tyto údaje hodnotil jako věrohodné.
69. Na návrh obhajoby byli v původním řízení v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 vyslechnuti i další pracovníci ERÚ k formálním postupům při předkládání žádostí o licence a dalších dokladů, zejména s ohledem na případnou kompletnost jednotlivých spisů, jejich evidenci.
70. Svědek P.K. uvedl, že pracuje a v dané době pracoval na ERÚ jako vedoucí hospodářské správy, v té době byl i vedoucí podatelny. Z obžalovaných zná M.S.. Poté se podrobně vyjádřil ke své pracovní činnosti s tím, že ke konci roku 2010 pod něj spadaly i pracovnice podatelny, a to paní P. a paní B.. Dále popsal postup od podání žadatele o licenci na podatelnu po předání žádosti asistentce ředitele paní B., která se starala o elektronickou stránku dokumentů a rozdělovala žádosti pracovníkům licencí. V interním předpisu ERÚ, opatření č. 23/2010 předsedy ERÚ, bylo stanoveno, jak postupovat. Na každý den byl dán rozpis pracovníků, kteří měli být na podatelně. Dále popsal elektronický systém Axapta dynamics, a jak byly razítkovány a označovány příchozí dokumenty (včetně údajů PID 1 a PID 2), kdy toto popsal na konkrétním dokumentu (č. l. 1130) kde uvedl, co pracovnice podatelny vyplňovala v razítku, a co lze z vyplněných údajů zjistit.

71. Svědkyně V.P. uvedla, že koncem roku 2010 byla její náplní práce na podatelně, kde se zapisovala pošta a předávala na licence oproti podpisu. Konkrétně popsala její působení a činnost na podatelně. Do styku přicházela s paní B. a brigádníky, jejím nadřízeným byl pan K.. S paní B. byly jediné, kdo mohl přijmout podání a zaevidovat ho, když jejich pracovní doba končila v 16.15 hod. V roce 2010 v deníku došlé pošty rozlišovali dva typy zásilek a to obyčejné listovní zásilky a osobní podání. Do razítka zapisovali počet listů, evidenční číslo, PID1, PID2, které generoval systém, a podpis, kdy v roce 2010 tam bylo vícero podpisů. Toto konkrétně demonstrovala na předložených částech spisu.
72. Svědkyně M.B. uvedla, že na podatelně nepracuje již 4 roky a pamatuje si, že se nosily žádosti, které orazili, spočítali, zaevidovali do systému a přinesly na licence. Popsala konkrétně svoji pracovní činnost na podatelně, kdy nakonec poštu předávali asistentkám odborů. Na odboru licencí to předávali pouze paní B.. Na podatelně používali razítka „Došlá pošta“ a číselné razítko, kterým číslovali stránky. Vyjádřila se k č. l. 921, 949-951 a 955.
73. Svědkyně J.B. nejprve v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 k věci uvedla, že v předmětné době dělala asistentku ředitele pana P. a paní F. byla její kolegyně. Licence nevyřizovala, pouze přijímala poštu a odesílala je. Dne 31. 12. 2010 měla dovolenou a paní F., která byla nešťastná, jí volala, že je v práci a neví, co má dělat, jak se k čemu má postavit. Jelikož o situaci nic nevěděla, podpořila ji z morálního hlediska. Na konci roku 2010 bylo moc práce, kdy nárůst se stupňoval od září do prosince. V hlavním líčení dne 1. 12. 2015 pak doplnila, že v roce 2010 pracovala jako asistentka na odboru licencí, kdy měla na starosti reprefond a rozdělování došlé pošty referentům. Konkrétně popsala, jak postupovala při rozdělování pošty. Dne 31. 12. 2010 v zaměstnání nebyla a byl tam za ní nějaký zástup. Z podacího deníku, kde byl příslušný licenční spis, věděla jméno referenta, který danou licenci vyřizuje. Předání listin proběhlo na základě předávacího protokolu. Do elektronického systému měli specialisté přístup.
74. Z výpovědí této skupiny svědků, tak je možné dovodit mechanismus v dané době užívaný při evidenci příchozích dokumentů (žádostí a navazujících dokladů), kdy tyto údaje obsahově korespondují s předloženými spisy ERÚ.
75. K okolnostem výstavby obou FVE, případně řízením s tímto spojeným se vyjadřovala (resp. většinou nevyjadřovala), mimo Z.Z., skupina svědků profesně navázaných na společnosti ovládané Z..
76. Svědek Z.Z., otec obžalovaných A. a Z.Z., v přípravném řízení dne 22. 1. 2013 (č. l. 498-499) využil svého práva a odmítl vypovídat.
77. V hlavním líčení dne 12. 6 2014 (č. l. 7663-7681) popsal situaci od roku 2008, vývoj elektráren a hospodářskou krizi. Práce v areálech Chomutova zahájili v roce 2009, kdy začali s úpravou terénu, s výstavbou začali na začátku roku 2010. Intenzivní práce započaly v druhém pololetí roku 2010. Financování na tyto dvě elektrárny zajišťovala německá Commerzbank v objemu téměř miliardy korun. Část prostředků dávali svých, takže celková hodnota těchto dvou investičních akcí byla miliarda a čtyři sta milionů korun. Počátkem října uzavřeli smlouvu se společností Actherm, která na klíč zajišťovala kompletní dodávku veškerých elektrovybavení a elektroprací, jednalo o práci kolem 150 mil. Kč. Tyto práce v podstatě probíhaly průběžně a v polovině měsíce listopadu se v podstatě dostavil těžký šok pro budovatele elektráren, který byl v tom, že v Česku došlo ke změně cenového výměru ve výkupních cenách, které se měnily k 1. 1. 2011. Lidé pracovali od rána do noci, aby se stihly termíny, mrazy dosahovaly patnácti stupňů, a bylo velké sněžení. Začátkem prosince se dostavila Commerzbank na jednání do Chomutova, provedla si kontrolu. Na den 20. 12. 2010 dostali informaci, že dojde k provedení kontrolní akce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

na elektrárnách Saša-Sun a Zdeněk-Sun, které byl přítomen, jednalo se o posouzení těchto elektráren a elektrárny VT-Sun, kde byl vrcholový holdingový pracovník, který se zajímal o to, jakým způsobem prověrka dopadne. Na kontrolu se dostavili tři pracovníci z ERÚ. Pamatuje si pana K., ty další dvě jména si nevybavuje. S pracovníky ERÚ se osobně setkal v zasedací místnosti a poté šli do terénu. Po cestě ze zasedací místnosti mu K.. zdůrazňoval, že nemá rád fotovoltaiku, že se toto odvětví nemělo budovat, že se nemělo rozvíjet, a že tento obor není to správné, co je pro energetiku. Zeptal se K., zda bude kontrolovat i ostatní elektrárny a K.. mu řekl, že ho zajímají jen jejich dvě elektrárny. Došel k závěru, že je zbytečné, aby K. doprovázel dál, poněvadž viděl, že je na něj vysazený. Šel tedy do zasedací místnosti čekat na výsledek. Kontrola skončila, dostavili se, stvořili zápis, který byl pro ně obrovským překvapením, jelikož potom nechali spočítat rozsah tzv. nedodělků, které na první pohled vypadaly, že elektrárna je totálně nedostavěná, a u jedné byl 20.000 Kč a u druhé elektrárny 40.000 Kč, při investici miliarda čtyři sta milionů Kč. Vzali zprávu nebo stanovisko ERÚ na vědomí. Kdyby šli do situace, že by si zavolali odborníky, nechali to posoudit, udělali by k tomu posudky a šli by se soudit, tak by v podstatě ten soudní proces pokračoval dodnes, a neměl by výsledek. Zareagovali na to v tom smyslu, že odstraní nedostatky, ale chtějí, aby se dostavili na novou kontrolu. Do protokolu z kontroly dne 20. 12. 2010 neuvedli žádné námítky, neboť byli v šoku a nechtěli vyvolávat konflikt s pracovníky ERÚ, proto námítky dělali až dne 21. 12. 2010. Zda skutečnosti, které ERÚ uvedli do protokolu dne 20. 12. 2010, byly pravdivé, nevěděl, jelikož u toho fyzicky nebyl. Jednoznačně řekl, že žádné výkopové práce v minus patnácti stupních nemohly probíhat. Dne 21. 12. 2010 se objednal u ředitele odboru licencí P., protože to byla nekompetentnější osoba, když nevěděl, kdo je má administrativně na starosti a myslel si, že rozhodující slovo bude mít P.. Navštívili ho společně se syny, vysvětloval mu všechny své důvody. Udělali dohromady zápis, ve kterém se konstatovalo, že udělají dodatečnou revizní zprávu, že společně potom zajistí provedení nové kontroly. Až později zjistil, že to nebylo v kompetenci pana P.. Po 21. 12. 2010 nabyli dojmu, že se skutečně jedná o drobnosti. Synové měli zaplacené dovolené, tak jim řekl, že mohou v klidu odjet na dovolenou, že těch pár drobností dodělají a je to otázka toho, zda ERÚ pošle novou kontrolu. Dne 22. 12. 2010 bylo provedeno tzv. první paralelní připojení, a již ode dne 9. 12. 2010 měl informaci, že ČEZ obnovitelné zdroje kontroloval kabeláže na vysoké napětí a vycházel z toho, že stavba je v pořádku, že ji dokončili, až na samozřejmě nějaké drobnosti a nějaké úpravy na díle, které v tu dobu nikdo neznal. Ke kontaktům s P. uvedl, že se obrátil na pana T., se kterým se bavil o tom, zda má odborníka, který by jim v procesu projednání a provedení nové kontroly pomohl. Tento mu řekl, že se zná osobně i s panem P.. Dne 23. 12. 2010 se na něj obrátil, aby mu pomohl se s panem P. setkat. Připojil se k panu T. a jeli k panu P. domů. Jako představitel v tu dobu čtyřiceti společností, se čtyřma a půl tisíci lidmi na krku, měl největší zodpovědnost, aby přesvědčil pana P., aby nařídil novou kontrolu, protože věděli, že všechno je to otázka nové kontroly. Pan P. jednoznačně řekl, že toto není v jeho pravomoci, o tom musí rozhodnout nejvyšší vedení, konkrétně F., šéf ERÚ. Podařilo se mu na úterý domluvit schůzku s F. v jeho kanceláři v Praze a dal jim možnost přesvědčit pracovníky ERÚ, že ty drobnosti, které oni považovali za podstatné, odstraní a elektrárna bude provozu schopná a bude v pořádku. F.. řekl, že to ještě prověří, že spousta lidí je na dovolených a že má omezený počet pracovníků. Ve čtvrtek ráno v sedm hodin seděl na vrátnici ve firmě v Praze a čekal, až F. přijde do práce. Když ho přijal, znovu mu celý stav věci vysvětlil. Řekl mu, že připravují notáře, kteří projdou elektrárny a zkontrolují je. Zajišťovali dva soudní znalce, advokátní kanceláře, měli tam společnost ENA, zástupce z firmy Siemens, odborníka, V., který stavěl asi dvacet elektráren a měl velké zkušenosti s jejich výstavbou. Řekl mu, že jsou přesvědčeni, že je elektrárna v pořádku a že by měl svolat kontrolní orgán. Řekl mu, ať si uvědomí, že je to o pouhých třech lidech, že je zde riziko, že když prohrají soud, tak prohrají miliardy. F.. znovu uvedl, že nemá lidi. Zajistil na následující den dohromady dvacet až dvacet pět odborníků, s tím, že provedou zápisy, vlastní kontroly a půjdou do složitého právního sporu. Večer dne 30. 12. 2010 po 17. hodině dostal SMS zprávu od pana F., ve které bylo, že kontrola proběhne den 31. 12. 2010 na Silvestra. Den

předtím znovu navštívil pana P., informoval ho o jednání, které bylo s F., že tento se vyjadřoval nerozhodně, nejistě, zda nepadlo nějaké rozhodnutí na vedení ERÚ, a P. znovu opakoval, že není kompetentní nařídít kontrolu. Kontrolu musí nařídít F. Ten samý den toho 30. 12. 2010 poté, co dostal SMS zprávu od F., se zastavil opět u pana P., a dotazoval se ho, zda ví o tom, že bude provedena kontrola. Řekl mu, že o tom ví. Ke kontrole dne 31. 12. 2010 v Chomutově uvedl, že v dopoledních hodinách dojecha znovu skupina s K. s dalšími dvěma pracovníky a k tomu byli všichni ti jejich lidé, asi kolem dvaceti, kteří měli dávat vysvětlení, doplnit. Do zasedací místnosti si pracovníci ERÚ dovezli vysoký spis, který položili na stůl, ani do něj nesáhli, ani se do něj nepodívali, a vyrazili do terénu. Doprovázeli je soudní znalci, pravděpodobně pan K. a pan W.. Byl přítomen i pan T., který sledoval průběh kontroly, a vyhodnotil ho tak, že všechno bylo v absolutním pořádku. Pan T. nebyl u zápisu protokolu a u formulování připomínek, které jsou v příloze tohoto zápisu, odborné připomínky formuloval pan V.. Pan K. z toho byl hodně zmatený, že vedle sebe má fundované odborníky. Pana K. za odborníka nepovažuje. Celou tu dobu byl v místnosti, nešel ven, aby nezasahoval do průběhu, aby se tam nerozčiloval nebo nehádal, a čekal, až se všichni lidé dostaví a bude sdělen výsledek. Byl sepsaný protokol, kde bylo uvedeno několik drobností, na které reagovali. Tu reakci zpracovávali odborní pracovníci a tím kontrola skončila. Čekali a věděli, že v Jihlavě čekají jejich dva pracovníci, zda licenci dostanou nebo budou posláni domů bez licence. Ve večerních hodinách dostal zprávu, že výsledkem prověřování je, že licence byla udělena. Když cestoval z Chomutova směrem na Uherské Hradiště, tak mu volal jejich manažer z Chomutova H., a informoval ho o telefonickém rozhovoru s panem K., řekl, že pan K. mu poděkoval za to, že dílo je dokončeno, že to zvládli. Byl v euforii, tak požádal o telefon na pana K., chtěl mu zavolat a o dojmy podělit se s ním o dojmy. Ve večerních hodinách volal panu K., který mu zopakoval zhruba to samé, řekl: „gratuluji vám k tomu, že jste získali licenci, kontrola z naší strany byla tvrdá a náročná, tomu se nesmíte divit, ale vy jste byli korektní“. V tomto směru si navzájem polichotili a hovor ukončili. Vycházel z přesvědčení, že celá kontrolní komise dospěla k tomu, že licence je vydána v pořádku, a že splňuje všechny náležitosti. Až dodatečně zjistil, že předávací protokol, který podepsali synové, byl koncipovaný dne 29. 11. 2010, byl to vzorový protokol, který použili jako vzor od nějaké jiné společnosti a používali ho i na všechny ostatní elektrárny. Podle něj k podpisu tohoto protokolu došlo někdy kolem 9. 12. 2010, poté, kdy ERÚ urgoval dodání těchto protokolů s tím, že si udělají kontrolu dodávek, fakturace, realizace stavby. Je přesvědčen, že předávací protokol, který byl udělán, v tu dobu splňoval požadavky. Předávací protokoly mohl připravovat V., Š., H., pan P., paní M., neví, kdo z nich je připravoval. Udělal chybu, když dne 1. 12. 2010 po sloučení devatenácti společností do společnosti BENT HOLDING pověřil řízením H.. Základní informace o spisech měl ze spisu, který je u Krajského správního soudu, konzultoval vše s G... K Š. uvedl, že v období roku 2012 od něj Š. nedostal žádné prémie, a podotkl, že Š. žil s jeho neteří Z.Z. a jeho otec jim dal rodinný dům, ve kterém vyrůstal. K M.S. uvedl, že ji poznává a potkal ji jednou na jaře roku 2011 v Plynárenském klubu, kde ho usazovala. Na tuto akci šel, aby si prohlédl sbírku obrazů pana Ž.. Poprvé se zde seznámil i s V... V sídle jeho firmy se s M.S. nesetkal. S paní V. se znovu setkal po jejím nástupu do funkce v druhé polovině roku 2011. Jednání byl přítomen pan P.. Jelikož s nimi nekomunikoval pan Č., kterého potřebovali k podání vysvětlení, požádali ho, zda by mohl zajistit, aby se dostavil na ERÚ. Konstatoval, že s paní V. si nikdy netykali a viděl ji za svůj celkem dvakrát. Dodal, že nemá počítač a neumí ho obsluhovat, na e-maily reagoval pan B. nebo některá z asistentek. Jeho společnosti ve správních řízeních zastupoval a zastupuje G. konzultoval s ním i dnešní výpověď. Vyjádřil se k úloze svých synů ve společnostech, kdy jejich role spočívala v zajišťování a v řešení dodávek a vyjednávání panelů, byli jednatele společností, vyjednávali s bankami. Za společnosti Saša-Sun a Zdeněk-Sun přicházeli do kontaktu s ERÚ pan H., pan Š., pan H., pan Š., možná pan P., tito měli ve své povinnosti i oblast revizních zpráv a jejich předávání ERÚ. Uvedl, že vždy vycházel a vychází z toho, že za komplexní dodávku, včetně revizních zpráv, zodpovídá společnost Actherm. O falešné či padělané zprávě se dozvěděl až od svého advokáta, ze spisu. Vycházel z toho, že revizní

zprávy jsou záležitostí dodavatele. Ptal se jejich pracovníků (P., Š., H.) na revizní zprávy a ti mu řekli, že nikdo z nich je na ERÚ nepředával, a že o nich nic nevědí. Co se týče přehlednosti areálu, tak se nachází na relativně zvládněném terénu. Mezi elektrárnami bylo možné se pohybovat autem, nebyly jednotlivě odděleny plotem. V roce 2010 mohlo dojít k záměně jejich elektrárny s jinou, neboť je v něm dalších 8 elektráren. Průběh výstavby, tvorba společností se řídily bankami, nemohlo to vlastnický spadat pod jednu právnickou osobu. Elektrárny jsou proto nastaveny tak, že každou vlastní jedno s.r.o., kdy jednatelem je vždy jeden z jeho synů. V přípravném řízení odmítl vypovídat, neboť se jednalo o jeho syny a měl za to, že celé řízení je účelové, vykonstruované.

78. Svědek K.H. v přípravném řízení dne 28. 11. 2012 (č. l. 401-403) odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8413) taktéž odmítl vypovídat s tím, že byl členem velké skupiny, která měla na starosti řešení těch elektráren, bylo jich víc a neví, zda si nemůže svojí výpovědí přivodit nějaké trestní řízení. Navíc v závěru toho roku měl těžké rodinné zdravotní problémy, takže se soustředil na rodinu a hlavně potom pracově na převzetí licencí, protože na to měl plnou moc.
79. Svědek P.P. v přípravném řízení dne 28. 11. 2012 (č. l. 464-465) odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 byla tato výpověď (údaj o odmítnutí vypovídat) za splnění podmínek § 211 odst. 1 čtena.
80. Svědek M.Š. v přípravném řízení dne 28. 11. 2012 (č. l. 479-480) odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8414) odmítl vypovídat, neboť byl v podstatě také členem týmu, který se podílel na výstavbě elektráren. Vzhledem k tomu, že někteří kolegové jsou před soudem, tak nedokáže posoudit, jestli by způsobil sám sobě trestní stíhání.
81. Je evidentní, že všichni zaměstnanci, kteří přišli do kontaktu s podklady určenými pro licenční řízení, využili svého práva nevypovídat, z důvodů možného rizika trestního stíhání. Pouze Z. v rámci hlavního líčení vypovídal, kdy ovšem s ohledem na jeho příbuzenský vztah k obžalovaným (v původním řízení jeho synové) a míru jeho ingerence do celkového kontextu věci, je nutno jeho údaje hodnotit s vyšší mírou obezřetnosti a soud z nich vycházel pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími objektivními důkazy. Ve vztahu k tomuto svědkovi, přitom nelze přehlédnout i neschopnost (ostatně obdobně jako u jeho synů) reagovat na dotazy vztahující se k reakci na nastalou situaci (trestní stíhání), kdy neprojevil snahu, v případě, že by o konkrétních skutečnostech (padělání revizí apod.) nevěděl, zjistit kdo za toto je zodpovědný a vyvodil z toho případně důsledky. Prakticky jediná reakce je, že situaci (problém s licencí, nikoli podvodné jednání!) přenechali právníkům. Tato lidsky nelogická reakce v kontextu s dalšími důkazy pak svědčí nejen pro obecnou, ale i specifickou nevěrohodnost jeho údajů zejména v částech, kde se snaží bagatelizovat svoji roli, kontakty, či naopak druhé osoby (K..) jistým způsobem znevěrohodnit.
82. Ke kontaktům k původně spoluobžalovanému P. a jeho možným vazbám na další osoby (zde zejména opět na Z.Z.) se vyjadřovali svědci T. a Š..
83. Svědek F.T. v přípravném řízení dne 21. 2. 2013 (č. l. 481-483) nejprve využil svého práva a odmítl vypovídat, když by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání.
84. V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7658-7662) uvedl, že s Z. se zná dlouhodobě, dělají spolu sportovní aktivity a další jiné věci, jsou kamarádi a docela blízcí přátelé. Zná se i se Z. a S. (obžalovanými Z. ml.) a jsou to pro něj blízcí lidé. Jejich firma Hesco pro něj vyráběla konstrukce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

a závrtné šrouby, měl patentovaný vzor, a jedna z jejich divizí mu tyto závrtné šrouby a stojany vyráběla. Obžalovanému P. stavěl FVE v roce 2009 a spřátelili se a dodnes jsou kamarádi. Na konci roku mu Z. říkal, že má určité problémy s elektrárnami, a proto kolem Vánoc společně zajeli za panem P., kde mu Z. řekl, jaké má problémy. Ví, že Z. byl i za panem F. ohledně těchto věcí. Co se týče elektráren, byl na nich jednou, a to dne 31. 12. 2010, kdy ho Z. požádal, aby tam jel jako nezávislý, který má nějaké zkušenosti s touto FVE. Byl tam od rána až do pěti hodin a celý den chodil s komisí, která byla složená ze tří lidí, a to z pana K., a pak dvou pánů z ERÚ z Jihlavy. Byli tam ještě další tři lidi, kteří procházeli a kontrolovali elektrárnu. Do doby, než se začalo stmívat, nebyly v podstatě žádné problémy. Poté v jednom střídači byly nějaké nezapojené dráty, a tehdy pan K. začal kolem toho masivně běhat s tím, že chtěl něco otevřít. Pak emotivně někomu telefonoval, v tomto směru. Toto jednání se mu nelíbilo, tak jel domů. Po cestě domů se na půl hodiny stavil za panem P., aby mu popřál do nového roku. Podle něj měla dne 31. 12. 2010 elektrárna vše, co měla mít, obsahovala panely, střídače, konstrukce, elektrárny byly kompletně všechny postavené. Jediný problém, co tam viděl, byly výkopy a kabely byly položeny třeba jen ve výkopech, nebyly zahrnuté, a dva nebo tři nezapojené střídače. Soupisu protokolu dne 31. 12. 2010 přítomen nebyl, odjel kolem 17. hodiny. Dále se vyjádřil k návštěvám u P. s Z., kdy koncem roku tam byli asi dvakrát, osobně tam byl ještě jednou nebo dvakrát. Z jeho strany ani ze strany Z.Z. k žádnému korupčnímu jednání nedošlo. V přípravném řízení odmítl vypovídat, aby neměl problémy, s pány Z. měl blízký vztah, vůči své osobě cítil, že by ho to mohlo ohrožovat. O tom, že by proběhla schůzka bratrů Z., Z.Z. a P., neví.

85. Opět i v případě tohoto svědka platí výše popsané výhrady k věrohodnosti za situace jím zvoleného procesního postupu.
86. Svědkyně Š.v přípravném řízení dne 21. 2. 2013 (č. l. 474-478) uvedla, že od roku 2009 do 31. 12. 2010 pracovala ve společnosti Ekosolar s.r.o., která se zabývala výstavbou fotovoltaických elektráren a jejímž jednatelem byl pan T.. Potvrdila, že F. T. se znal s Z.Z., hráli spolu tenis. F. T. se podle jejího vyjádření znal i s P., na jehož domě společnost Ekosolar s.r.o. stavěla jeho manželce fotovoltaickou elektrárnu. K nabídce slevy z 18. 11. 2009 ve výši 25% související s touto FVE uvedla, že důvod nabídky netuší, předpokládá, že vše bylo uhrazeno. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 4. 2. 2015 čtena a s ohledem na její obsah soud nemá důvod o ní pochybovat.
87. Tuto část původního dokazování soud zmiňuje s ohledem na vazby osob podílejících se (v širším kontextu) na vydání licencí na osobu Z.Z., kdy i předmětem nyní projednávané věci jsou právě vazby na tuto osobu a faktický zájem na „udržení“ licencí ve vztahu k předmětným FVE spojených s jeho osobou.
88. Na návrh obhajoby bylo vyslechnuto i další množství svědků, kteří se vyjadřovali zejména k průběhu prací na obou FVE a k jejich stavu zejména k datu 31. 12. 2010.
89. Svědek L.H., který měl vypracovat další revize pro příslušné elektrárny, v přípravném řízení dne 24. 1. 2013 (č. l. 412-413) využil svého práva a odmítl vypovídat, když při absenci příbuzenských či obdobných vztahů k obžalovaným jediným zákonným důvodem mohla být skutečnost, že by si mohl svojí výpovědí způsobit nebezpečí trestního stíhání. Zde nelze přehlédnout, že jinak vypovídal v rámci prověřování dne 24. 5. 2012.
90. V hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7681-7688) k věci uvedl, že v roce 2010 v prosinci byl požádán o provedení mimořádné revize na elektrárnách v Chomutově. Kontaktoval ho P., který se znal s panem Z.. Byla mu předložena technická dokumentace, zápis z ERÚ a výchozí revize pana Č., což mu sloužilo jako podklad. Na základě toho zpracoval mimořádnou revizní zprávu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

na jedné elektrárně byl před Vánoci a druhá proběhla po Vánocích. Zaměřoval se na technické záležitosti ohledně bezpečnosti, na zápis z ERÚ, kde byly uvedeny nějaké nedostatky. Výstavba finišovala a elektrárny byly z hlediska bezpečnosti hotové, tak jak je to napsáno v revizní zprávě. Došel k závěru, že jsou schopny bezpečného provozu. Během kontroly nedělal inventuru a přeměření impedančních ochranných smyček a překontrolování 26 ha fotovoltaických panelů se tedy dalo stihnout za dva dny. Revizi předával panu Z.. Faktura revizní zprávy měla číslo nula k roku 2010, jelikož nevěděl, zda ta faktura proběhne po první revizi v prosinci nebo až na jaro. Popsal, co by se z hlediska činnosti revizního technika na FVE mělo měřit. K měření nepotřeboval, aby byly nainstalovány solární panely na konstrukcích, pro měření smyček stačilo napětí ze strany transformátoru. Tabulky v jeho revizních zprávách obsahují hodnoty, které čerpal z měření a výpočtů. Při revizi si fotil na každé skříní výrobní štítek a vycházel z nich při psaní revizní zprávy. Jelikož se jedná o areál, kde by se veřejnost neměla vyskytovat, tak zahrnutí kabelů není pro bezpečnost tak podstatné. Výchozí revizní zpráva slouží k posouzení stavu elektrárny, pro vyřízení povolení, a měl za to, že mimořádná revizní zpráva bude sloužit k tomu, aby měl provozovatel jistotu, že zařízení je bezpečné. Revize dělal od brzkého rána do půlnoci. Povětrnost na měření neměla vliv. Revizní zprávy zpracovával několik týdnů po výchozích revizních zprávách pana Č.. Lišily se v tom, že pan Č. tam neuváděl výrobní čísla zařízení a všechna měření tak dopodrobna. Zaměřil se na bezpečnost na střídavé straně, a pro bezpečnost nesledoval, zda je panel od jednoho nebo od druhého výrobce, neboť to nemá vliv na bezpečnost elektrárny. I přesto, že na zprávách je uvedeno, že je předal panu H., myslí si, že je předával panu Z.. Jednalo se o první FVE takového rozsahu, na které prováděl revizi, menších dělal desítky. Na elektrárně byli přítomni pouze montéři, mohlo se jednat o desítky lidí, kteří prováděli dokončovací práce, zapojovali nějaké zařízení, měniče, dokončovali stringy panelů. Za poskytnutí falešných revizních zpráv zapláceno nedostal. Dne 24. 1. 2013 nevyprávěl, protože mu to bylo doporučeno advokátkou, měl obavy, aby svou výpověď někoho nepoškodil.

91. Ve vztahu k tomuto svědkovi nelze přehlednout nejen jeho procesní postoj (z hlediska možné věrohodnosti jeho údajů), ale zejména listinné důkazy, ze kterých vyplývají výrazné pochybnosti o reálnosti jím prezentovaných údajů. Samotná existence těchto zpráv k příslušným datům je v logickém rozporu s jejich užitím, když nebyly použity v rámci licenčního řízení (a naopak byly použity zjevně padělané revizní zprávy), když teprve 30. 9. 2011 byla společností Saša-Sun a to až ve věci řízení o nařízení obnovy doručena ERÚ mj. Zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace č. 2010, 532 na fotovoltaickou elektrárnu vyhotovená 30. 12. 2010 L.H. s tím, že revize měla probíhat ve dnech 22. 12. až 23. 12. 2010, kdy na revizi je ručně uvedená poznámka, že už není aktuální, licence jsou vydány, spory odpadají a předáno 3. 1. 2011 H. a Š... Také téhož dne byla společností Zdeněk-Sun ve věci řízení o nařízení obnovy řízení doručena ERÚ mj. Zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace č. 2010, 533 na fotovoltaickou elektrárnu společnosti Zdeněk-Sun s.r.o. vyhotovená 30. 12. 2010 L.H. s tím, že revize měla probíhat ve dnech 28. až 29. 12. 2010. Na revizi je opět uvedena ručně psaná poznámka, že už není aktuální, licence vydána, k založení, 3. 1. 2011 předáno H., Š... Problematickou se jeví jak schopnost v daném časovém úseku tyto zprávy objektivně zpracovat, tak skutečnost, že o těchto zprávách v dané době evidentně neví nikdo z obžalovaných, a to ani H., kterému měla být údajně předána. Zde je nutno přihlídnout k zajištěné e-mailové komunikaci, kdy minimálně e-mailem ze dne 30. 12. 2010 v 20:55h. informoval obžalovaný H. p. J. ohledně revizí, že změny byly pouze u NN revize na Z. a Sašu Sun a změna byla provedena v datu, ale že obsah revize zůstal stejný. To za situace, kdy již měly být dokončeny revize L.H., a tento měl dokončovat obě revizní zprávy. E-mailem ze dne 16. 3. 2011 v 17:02h. zaslal obžalovaný H. J.S. tabulku nazvanou Přehled mj. k fotovoltaické elektrárně Saša-Sun s.r.o. a fotovoltaické elektrárně Zdeněk-Sun s.r.o. včetně přehledu revizí, žádostí o zkušební provoz, paralelních připojení do sítě, licencí a uvedení do provozu. V tomto přehledu revizí zcela schází revize L.H., ačkoli byl přehled evidentně zpracován po 25. 2. 2011, neboť jsou v něm uvedena kolaudační rozhodnutí Magistrátu města Chomutov z 25. 2. 2011.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Antidataci těchto revizí pak posiluje i obsah komunikace obžalovaného J.H. v nahrávce pořízené skrytě K.Š.po výslechu V. Č. (17. 6. 2011) při rozboru dalšího jejich postupu, kdy se zmínil o možnosti zajištění další revizní zprávy k daným datům od třetí osoby. Obdobně si pak lze vyložit i svědkem prezentovaný důvod zvláštního značení faktury za tyto služby, když, přestože se jednalo o zdanitelná plnění uskutečněná v roce 2010, faktura byla vystavena až s datem 10. 1. 2011 a to s výrazně atypickým číslem 0, nasvědčujícím tomu, že faktura byla vložena do účetnictví dodatečně.

92. Svědek L.K.v hlavním líčení dne 12. 6 2014 (č. l. 7688-7695) k věci uvedl, že po dobu výstavby fotovoltaik, měl jako vedoucí technického úseku na starosti koordinaci všech přípravných prací, přípravných ploch, komunikací na budoucí elektrárně, přípravu výkopů, výkopové práce a příjem jednotlivých komponentů, které přicházely do válcoven a potom jejich distribuci na jednotlivé úseky těch dvou fotovoltaik. Během výstavby FVE zaznamenával operativní čísla, které jim sloužili pro koordinaci dodávky panelů na příslušné sekce, předával je lidem, se kterými byl v kontaktu (například panu K., Č.). Ve smlouvě mezi Železárnami Veselí a Acthermem, byl jmenován jako kontaktní osoba pro veškeré koordinační činnosti, a přebírání jednotlivých etap podle té smlouvy. Podepisoval předávací protokoly na jednotlivé části FVE, byly to podklady pro následnou fakturaci jednotlivých etap. Poslední panely byly distribuovány na stavbu v průběhu listopadu, a začátkem prosince trafostanice. V prosinci tam byly jak trafo, tak kiosky, střídače. Musely se i dokupovat, protože tam byla v prosinci krádež, a asi kolem 50 až 60 kusů střídačů zmizelo z plochy. Myslí si, že předávací protokoly mu všechny přinesl pan K.. Dne 31. 12. 2010 byl v práci, ale prohlídky se neúčastnil. Ke dni 30. 12. 2010 na něj elektrárna působila tak, že je dokončena. Činnosti na elektrárnách se věnoval ještě zhruba 14 dní v lednu, kdy se dokončovaly komunikace, oplocení, opravy konstrukcí. Dne 20. 12. 2010 se účastnil prohlídky přímo na ploše ve skupince s pracovníky ERÚ. Některé panely byly rozpojené, jeden nebo dva transformátory nebyly úplně zapojeny, měli tam i ořezaný kabel, ovšem elektrárna na něj působila dokončeně. Kabely ve výkopech byly, jen kvůli zmrzlé zemi nebyly zahrnované. Dne 30. 12. 2010 tam byly všechny kiosky, sám je olepoval čísla. Od 20. 12. 2010 do 30. 12. 2010 se nejspíš opravovaly chyby v zapojení, osazovaly se zbytky panelů, co chyběly. Mohlo se jednat zhruba o 200 lidí, kteří tyto chyby opravovali. Inventarizace, která se dělá po dodělání elektrárny, se neúčastnil. Písemné dokumenty o stavu dokončenosti dělali oni i Actherm, materiály byly operativního charakteru a sloužily pro komunikace mezi nimi a Acthermem. Přehledy vytvářeli především proto, aby panely byly správně distribuované na jednotlivé sektory stavby, a aby jim někde nechyběly.
93. Svědek P.S. v hlavním líčení dne 12. 6. 2014 (č. l. 7695-7699) k věci uvedl, že elektrárny Saša-Sun a Zdeněk-Sun převzal do provozování od pana K. v březnu 2011. Od té doby je má na starosti společně ještě s dalšími dvěma elektrárnami ŽV-Sun a VT-Sun, které jsou také v Chomutově. Koncem roku měl na starosti výstavbu elektrárny ŽV-Sun a pokračoval v jejím provozování i v lednu. Pan H. je jeho nadřízený a pověřil ho převzetím elektráren v březnu 2011. Zná i Š., s kterým komunikuje v rámci provozování FVE. S panem Č. se setkává běžně, protože společnost Actherm provádí z elektrické stránky servis Saša-Sun a Zdeněk-Sun. S panem K. komunikoval do té doby, než skončil u Acthermu. S obžalovanými S. Z. a Zdenkem Z. nějak blíže nekomunikuje. Do března 2011 s elektrárnami Saša-Sun a Zdeněk-Sun neměl v podstatě nic, seznamoval se s nimi a procházel je v lednu nebo únoru. Výrobu v prosinci roku 2010 nesledoval, sledoval ji od ledna 2011 u všech elektráren, co má v Chomutově na starosti. Každá elektrárna je technicky postavena jinak a i každý střídač jinak reaguje. Střídače, které jsou na Zdeněk-Sun, jsou „Vacony“, kde doba sepnutí je daleko delší a potřebuje víc slunečního svitu než střídače „SMA“. Dodal, že ze 150 vaconů, které jsou tam instalované, bylo již přes 70 střídačů v opravě. Dále se vyjádřil k počtu lidí, kteří se na elektrárně pohybují v běžný den. Když elektrárnu přebíral, pohybovalo se v areálu více lidí, neboť dodělávali oplocení. Mohlo jít zhruba o 20 lidí. K elektrárnám přebíral pouze projektovou dokumentaci a věci potřebné k provozu

elektrárny. Konstatoval, že v zimě elektrárna vyrobí za měsíc to, co v létě za dva dny, a to něco přes 1MWh v průměru za den.

94. Svědek A.H.v hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. l. 7906-7918) k věci uvedl, že při výstavbě fotovoltaických elektráren ze své profese se účastnil na přípravě ploch pro vlastní výstavbu elektráren s tím souvisejících prací, neboť je stavař. Má na starosti správu areálu, ostrahu zde provádí firma Defendit. Licenčních řízení nebyl přítomen. Zajištění terénu a úprava ploch probíhala na konec roku 2009 a první kvartál 2010. Až byly plochy připravené, tak začala vlastní výstavba fotovoltaické elektrárny tím, že se začínaly stavět konstrukce, dělat výkopové práce. Elektrárna Saša-Sun stojí na bývalém mechanickém rybníku, elektrárna Zdeněk-Sun byla částečně v prostoru bývalé skládky. Na elektrárně Saša-Sun je jeden typ konstrukcí, ale více typů fotovoltaických panelů. V zimních měsících roku 2010 začalo podloží na hraně mechanického rybníka (Saša-Sun) klesat, proto museli panely včetně konstrukcí demontovat a podloží spravit a opětovně osadit. Jednalo se zhruba o dvě řady, což bylo asi 100 panelů, na délku 150-200 metrů. V listopadu na elektrárně pracovalo 200-260 lidí, kdy jedna skupina pracovníků dokázala za směnu osadit i 400 až 460 panelů. Směna trvala zhruba od 7. hodiny do setmění, dělalo se podle denního světla. V listopadu 2010 byl na elektrárně fyzicky přítomen. Zaznamenal, že docházelo ke krádežím a vandalismu, kdy v jednom případě došlo i ke ztrátě kolem 50 měničů, vyšetřovala to i kriminální policie. Tuto krádež nahlašoval policii sám, jednalo se zhruba o prosinec roku 2010. Drobné krádeže se nehlásily, hlásily se krádeže větší nebo v kabeláži, kdy kvůli mrazivému počasí se kabely nezasypávaly a docházelo k jejich krádeži. Ke krádežím docházelo na obou elektrárnách, na Saša-Sun více. Podmínky ke konci roku 2010 byly extrémní, kdy bylo i -15°C až -17°C pod nulou. V areálu, který měl 180 ha, probíhala výstavba FVE od firmy Actherm, mohlo se tam nacházet asi 8 elektráren. Elektrárny tehdy nebyly oddělené ploty, dnes má každá své oplocení, včetně zabezpečení. Popsal typy uchycení konstrukcí na elektrárnách, kdy se jednalo o konstrukce na kotvách, které se zavrtávaly do země, nebo konstrukce zátěžové. Časem se kotvy začaly zabořovat do země a udělala se demontáž, zhutnění plochy a vyměnilo se připevnění k zemi na zátěžové. Konstatoval, že obžalované bratry Z. zná, ke konci roku je potkal na vedení, u ředitele, u vedoucího technického úseku. Ve vztahu k elektrárnám byl zaměstnán na technickém úseku Z - Group, divize 5, z Válcoven trub, kde měl na starosti v té době drobné investice, správu areálu a ostrahu závodu. Jeho podřízenými byla ostraha závodu, která se skládala z velitelky a 14-16 vrátných. Prostor elektráren byl volně přístupný, nebyl oplocený. Při výstavbě prováděl namátkovou kontrolu, zda se provádí práce na určených místech. Kontroloval postup prací při montáži těch konstrukcí a montáž panelů. Výsledky kontroly hlásil svému nadřízenému K., který byl technický šéf a kromě toho měl být nápomocen při výstavbě těch fotovoltaických elektráren. K. to dále hlásil řediteli, kterým byl R.H.. Potvrdil, že na výstavbě fotovoltaických elektráren měl na starosti mimo jiné přebírání přivezených komponentů, jako jsou fotovoltaické panely a trafa, ale nebyl skladník, který by to přebíral fyzicky. Byl pouze u některých dodávek, kde zkontroloval dodací list, spočítal konstrukce a podepsal. Při kontrole ERÚ byli přítomni 3 pracovníci ERÚ, sešli se v kanceláři u šéfa technického úseku K.ubáta, a byli přivoláni odborníci z oboru elektřiny, kteří s nimi prováděli kontrolu. Osobně s nimi nechodil, pouze je dovedl k vedoucímu. O účelu návštěvy věděl pouze to, že se jedná o pracovníky ERÚ, a že je to kvůli vydání licence. Nevzpomněl si, zda došlo k nějakým změnám, po této návštěvě na elektrárně pokračovali, dodělávali ji. Zazněla informace, že k datu 31. 12. 2010 byly elektrárny Saša Sun, Zdeněk Sun, i VT Sun dokončeny a funkční. Z laického hlediska elektrárny byly dokončeny, byl přesvědčen, že všechno bylo v pořádku. K datu 20. 12. 2010 považoval všechny tři elektrárny za funkční, panely byly nainstalovány. Pouze u mechanického rybníku, kde se to propadalo, se dávaly do pořádku. Údaj, že dne 27. 12. 2010 na obou elektrárnách pracovalo 146 osob a dne 29. 12. 2010 tam pracovalo 120 osob, mohl odpovídat. Během opravy v lednu 2011 pracovníky kontroloval, mohlo tam být kolem 60-100 osob.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

95. Svědek Ing. Milan Kulovaný v hlavním líčení dne 17. 9. 2014 (č. l. 7929-7938) k věci uvedl, že byl požádán 29. nebo 30. 12. 2010 zaměstnankyní Z.Z., aby se jako soudní znalec zúčastnil udělení licence na fotovoltaické elektrárny v Chomutově, které probíhalo dne 31. 12. Na kontrole ERÚ byl jako účastník, neměl žádnou povinnost, ani speciální úkol, který měl sledovat. Jeho účast na obchůzce trvala 2 hodiny, kdy během ní si udělal fotografie. Finálního jednání o licenci se neúčastnil. Prohlídky se účastnil i znalec Mgr. Wainer. Nejspíše byli na začátku kontroly představeni. Do terénu vyrazil na základě soukromé iniciativy. Zkoumal, zda elektrárny jsou schopné bezpečného provozu. Díval se, jestli jsou usazeny fotovoltaické panely, jestli jsou propojeny, zda jsou skříně s měniči uzavřené, jestli tam jsou vývodky apod. Bylo to tam zasněžené, chodili skoro po kolena ve sněhu, přístup k technickým zařízením byl složitý. Za svou práci dostal odměnu. Bylo otevřeno několik skříní s měniči, na kterých bylo vidět, že vyrábí. Část, kterou viděl, se z jeho pohledu jevila v pořádku. Byli i v rozvodně vysokého napětí a kontroloři se zde zabývali stavem elektroměru. Na hodnotu elektroměru si nevzpomněl. Dodal, že zaměstnanci ERÚ se divili, že tam byla natočena nějaká hodnota. V době kontroly bylo pod mrakem a byl mráz, v důsledku toho se výkon elektráren jevil jako minimální. V rámci prohlídky konstrukce nebyly bez panelů. V době, kdy tam byli, výkopové práce neprobíhaly, ale bylo vidět nezahrnuté výkopy. Ovšem zahrnutí výkopů v těchto mrazivých podmínkách mohlo způsobit mechanické poškození kabelů. Na bezpečnost zařízení nezahrnuté výkopy vliv neměly. V částech, ve kterých byl, neviděl, že by kabely nebyly zapojeny do rozvaděčů. Je schopen kontrolovat, co mají revizní zprávy obsahovat, jaký charakter má mít výchozí revizní zpráva elektroinstalace, je schopen teoreticky zkontrolovat naměřené hodnoty. Konstatoval, že pokud dojde k odcizení měniče, dojde k odcizení části kabelu a tyto odcizené části se nahradí stejnými částmi se stejnými technickými vlastnostmi, tak se bude jednat o výměnu nebo o prostou náhradu stejným novým zařízením, v tom případě je možné použít revizní zprávu, která už je vyhotovená. V právním řádu není podoba výchozí revizní zprávy ani pravidelné nebo periodické zakotvena, je pouze doporučené znění revizní zprávy. Co se týče revizní zprávy, tak některé úkony se provádí pod napětím a jiné bez napětí, zásady jsou popsány v normách a je na technikovi, aby se správně rozhodl. Jsou dvě možnosti výchozí revize, existuje výchozí revize jako celek nebo dílčí revize, kdy z dílčích revizních zpráv se složí celková. Pokud by chyběly na solární elektrárně jak panely, tak všechny měniče, tak by se zařízení nemělo revidovat. Hranice s kolika chybějícími panely by se dala udělat revizní zpráva, není stanovena. Výrobky (např. panely) se zapojovat musí, aby se ověřilo, že tam dochází k výrobě elektrické energie. Je možné dělat revizi, pokud z 26000 ks panelů je osazeno 7000 ks, ale musí tam být napsáno, že tam část panelů chybí. Revizní technik při provádění měření, hodnocení a ověřování před vypracováním výchozí revizní zprávy kontroluje, jestli panely nejsou mechanicky poškozeny, jestli vodiče, které jdou z toho panelu, nejsou poškozeny mechanicky. Kontroluje štítek, na kterém by měl být uveden výrobce a údaje z hlediska CE. Kromě doporučené formy revizní zprávy, dělá revizní technik revizní zprávy podle svého uvážení, zásady jsou uvedeny v normě 332000-6, a další požadavky obsahuje vyhláška č. 73/2010 účinná od 1. 6. 2010, která je českým normám nadřazená. Smyslem revizní zprávy je ověření zařízení z hlediska bezpečnosti. Na výrobky revize nutná není. Konstatoval, že je znalcem oboru bezpečnost práce v elektrotechnice a energetice, vystudoval ČVÚT, obor ekonomika řízení elektrotechniky a energetiky.
96. Svědek J.J. v hlavním líčení dne 18. 9. 2014 (č. l. 7967-7978) k věci uvedl, že vystupoval jako lokální partner technického poradce banky, kdy seznamoval banku s průběhem výstavby těch elektráren a byl přítomen několika prohlídkám během výstavby. Fyzicky procházel stavbu elektrárny, nahlížel do dokumentace, dotazoval se zástupců dodavatelů investora na to, v jakém stavu ta stavba je, v jakém souladu je s harmonogramem, jaký je předpoklad, že ten harmonogram bude dokončen a poskytoval o tom stavu zprávu financující bance. Na prohlídce elektráren byl někdy kolem 5. nebo 6. 12. 2010, poté před první kontrolou z ERÚ, která se konala 20. 12. 2010, a pak byl přítomen 31. 12. 2010 druhé kontrole ERÚ. Kolem 5. - 6. 12. 2010 probíhaly

dokončovací práce, jako zapojování kabelů, montáž střídačů rozvaděčů. Kolem 16. - 17. 12. 2010 byla elektrárna téměř ve stoprocentním stavu, ale byly tam ještě nějaké výhrady k dokončení, jako výhrady zapojení rozvaděčů, instalace řádů desítek panelů. Byl požádán, aby se dostavil dne 31. 12. 2010 na stavbu elektrárny, že tam bude probíhat opakovaná kontrola ERÚ, které byli přítomni pracovníci ERÚ, zástupce banky, techničtí konzultanti nebo znalci. Ohledně situace byl v kontaktu s H., s Š., s M. za investora. Commerzbank financovala projekt v průběhu roku 2010, byli osloveni firmou OST Energy, která byla v roli technického poradce banky, ale nebyla schopna zajistit dozor a prohlídky tak často, proto zabezpečovali některé fyzické prohlídky a zejména kontrolu dokumentace v českém jazyce. Harmonogram výstavby byl ve skluzu, kdy první termín měla být polovina listopadu, během prosince se opakovaně dotazoval, kdy byla provedena revize, kdy bude požádáno o licenci a kdy bude vydána licence, po kontrole dne 20. 12. 2010 nepředpokládal, že bude po Vánocích druhá kontrola, ale nakonec mu to bylo řečeno až 31. 12. 2010. Popsal kontrolu dne 31. 12. 2010, její průběh, vyjádřil se k účastníkům. Pracovníci ERÚ si sami určili, co budou kontrolovat, ostatní je následovali, dělali si písemnou dokumentaci a fotodokumentaci a ostatní si z toho dělali poznámky, příp. fotodokumentaci. Kontrole dne 31. 12. 2010 nebyl přítomen až do konce, odjel zhruba v 15 hodin, kdy probíhala kontrola na Zdeněk-Sun, které byl ještě fyzicky přítomen. Sepisování protokolu nebyl přítomen, později s ním byl ale seznámen a písemně se k němu vyjádřil. Kontrola a zjištění stavu elektroměru bylo provedeno, na obou elektroměrech byly nejspíše kladné hodnoty. Dne 31. 12. 2010 byla zima, bylo tam řádově půl metru sněhu, při prohlídce elektrárny se brodili sněhem. Kontrolovaná část z hlediska nainstalovaných panelů byla v pořádku. Byly tam nalezeny drobné nesrovnalosti, jako poškozený rozvaděč, přezraný svazek kabelů, který odůvodňovali vandalismem. Nesrovnalosti byly spíše provozního než nějakého zásadního charakteru. Výkopové práce tam dne 31. 12. 2010 neprobíhaly, bylo pouze vytýkáno, že tam byly nezahrnuté výkopy, což podle něj nebránilo provozu. Na části, kterou kontrolovali s pracovníky ERÚ, byly všechny panely na konstrukcích, pořídil si fotodokumentaci. Pracovníci ERÚ nahlíželi do dokumentace, kontrolovali v rozvodně připojení, stav elektroměrů, dokumentovali si to a potom přímo na ploše elektrárny, víceméně pouze K.. tam chodil a dokumentoval (vizuálně kontroloval) stav do doby, než se mu vybila baterie v kameře nebo ve foťáku, pak si dělal poznámky. K elektrárně se přiblížili auty a pak se pohybovali pěšky po té ploše elektrárny, protože plocha areálu je velká v řádech desítky hektarů. Podotkl, že kontrola celé elektrárny by zabrala několik dní. Elektrárny Saša-Sun a Zdeněk-Sun svým stavem nějak nevybočovaly od ostatních elektráren, které v prosinci navštívil, nebyly perfektní, ale z hlediska pořádku na staveništi byly i horší elektrárny, kterým byla licence na konci roku 2010 vydána. Elektrárny byly provozuschopné. Protokol z kontroly dne 31. 12. 2010 na něj působil amatérským dojmem. V rámci technického dozoru byli subdodavatelem firmy OST Energy a v rámci vyjádření k protokolům dne 31. 12. 2010 klientem firmy Zdeněk Sun a Saša Sun. Předávací protokol pro něj měl význam víceméně doplňující, pro něj, jako technického konzultanta, mělo zásadní význam potvrzení prvního paralelního připojení, tzn. protokol o schválení výroby a potom pravomocná licence. Na základě toho byl schopen bance potvrdit, že elektrárna byla dokončena a splnila podmínky nároku na příslušnou výši podpory. Vyjádřil se k části protokolu o ohledání na č. l. 999. Uvedl, že to, co tam bylo uvedeno, konzultoval s M. nebo s H. s tím, že některé výtky tam byly zpochybněny, nebo na to investor měl jiný názor, a některé výtky byly potvrzeny, že to nebylo úplně v pořádku s tím, že to bude dokončeno někdy kolem Vánoc a bylo požádáno o kontrolu na ERÚ, aby se potvrdilo, že tyto nedostatky byly odstraněny. Zarazilo ho, že K.. na kontrole dne 31. 12. 2010 projevoval nadšení, když našel nějaký problém. Na kontrole nebyl jediný technicky kvalifikovaný člověk, který byl pozván jako potenciální svědek, byl tam ještě někdo z Moravy a soudní znalec pan K.. K průběhu zkušebního provozu uvedl, že je běžné, že se dělají fyzické zásahy do zařízení, včetně odpojení a zapojení nějaké části. V případě zkušebního provozu se nepředpokládá úplně stoprocentní stavební dokončenost, předpokládá se, že zařízení musí způsobit bezpečného provozu, což potvrzuje výchozí elektrorevize. Nemělo by docházet ke změnám dispozice a nějakým zásadním

technickým změnám. Ve vztahu k bance konkrétní zadání neměl, na základě požadavku banky o provedení kontroly, se zkontroloval a okomentoval stav, a plnění harmonogramu. Cílem investora bylo získat nárok na podporu roku 2010. Předpoklady, které stanoví vyhláška č. 426/2005, tzn. dokumentaci pro udělení licence, neměl možnost kontrolovat, měl pouze informaci, že dokumentace byla předložena na ERÚ, že byla provedena výchozí revize, a že na ERÚ leží žádost o licenci. S protokolem o ohledání na místě ze dne 20. 12. 2010 se seznámil až po roce 2010.

97. Svědek M.M. v hlavním líčení dne 18. 9. 2014 (č. l. 7978-7986) uvedl, že před čtyřmi lety působil jako projektový manažer na realizaci, kterou realizovala společnost Siemens Engineering pro fotovoltaické elektrárny budované skupinou pod Železárnami Veselí a ve vztahu k elektrárnám Saša Sun a Zdeněk Sun v poslední fázi působil jako konzultant pro oblast projektového řízení. Jednalo se o tři fáze, a to fázi realizační od léta do října až listopadu 2010, potom období prosince a poté období ledna, tedy počátek dalšího roku. Na elektrárnách Saša-Sun a Zdeněk-Sun byl asi čtyřikrát, konkrétně dne 6. 12., 20. 12., 27. 12. 2010 a 6. 1. 2011, kdy si procházel elektrárny, konzultoval výstupy, dělal si názor, připravoval komentáře k tomu, co případně je potřeba z jeho pohledu. Místa, které procházel, si vybíral náhodně, vždy namátkově prošel významnou část, nebyl nijak limitován. Vyjádřil se k tomu, jak elektrárny při konkrétních návštěvách vypadaly. Znamky vandalismu i nezahrnuté výkopy v době návštěv zaznamenal. Elektrárna před koncem roku a začátkem nového roku z jeho pohledu byla ve stejném stavu, fungovala, vyráběla. Na stav hlavního elektroměru se byl podívat jednou. Dne 28. 12. 2010 byl požádán, aby se účastnil mimořádné prohlídky, procházel si elektrárny, ale vzhledem k tomu, že tam byl dne 27. 12. 2010, tak je prošel za 2 až 3 hodinky řádově, předtím se potkali v jedné místnosti, domluvili se, a odpoledne seděli v jiné kanceláři s panem notářem a sepisoval se zápis. Prohlídka obou elektráren trvala dohromady zhruba 10 hodin. Neprocházel mezi úplně všemi panely a střídači, ale plochu si prošel v podstatě celou, tak aby viděl to, co se okem vidět dá a měl možnost vše spočítat. Má za to, že notářský zápis podepisoval v Chomutově, nikoliv dopoledne dne 28. 12. 2010 na benzínce v Brně (což je v rozporu s textem příslušného notářského zápisu). Zápis sepsal, neboť na tuto činnost existovala smlouva mezi Železárnami Veselí a Siemens Engineering. Některé údaje v notářském zápisu byly v notářském zápise předpřipraveny, některé vkládal. Při konkrétních počtech vycházel z toho, že si udělal namátkovou kontrolu, dostal podklad od dodavatele a vycházel z těchto čísel, které si mohl ověřit. Potvrdil, že skutečnost napsanou v notářském záznamu (č. l. 1155), prohlásil a byl přesvědčen, že tomu tak bylo, ale nebylo možné projít a fyzicky všechny panely spočítat. Odpovídal to podkladům, které měl k dispozici. U větších komponentů, které byly v řádu stovek kusů, byl z devadesáti procent přesvědčen o tom, že tam jsou, protože je i fyzicky viděl. Dne 20. 12. 2010 se účastnil první kontroly ERÚ, protokol z prohlídky (č. l. 999) viděl. K evidenci panelů k datu 5. 12. 2010 (č. l. 3413) uvedl, že netuší, o jaký se jedná dokument, ale platí to, co řekl, že panelů mohlo být o 100 méně, dělal sice namátkovou kontrolu, ale všechny komponenty byly osazeny tak, aby mohla výroba bezpečně vyrábět a fungovat.
98. Svědek L.B. v hlavním líčení dne 24. 9. 2014 (č. l. 8024-8034) k věci uvedl, že se ho tato věc ohledně solární elektrárny týká okrajově. Dělá od roku 1998 ředitele sekretariátu předsedy představenstva Z.Z.. Solární elektrárny nejsou součástí jeho sekretariátu, ale vzhledem k tomu, že korespondence a některé návštěvy, popř. jednání probíhaly v prostorách jejich budovy, tak se s nimi stýkal. Na žádných konkrétních jednáních, co se týká těchto solárních elektráren, nebyl, zajišťoval běžnou agendu, když bylo jednání, tak zabezpečoval prostory a místnost pro jednání apod. V sídle holdingu má pracoviště, a v rámci tohoto pracoviště jako ředitele sekretariátu zabezpečuje chod, činnost, zákulisí celé činnosti. Obžalovaní Z. mají svá pracoviště mimo tyto prostory. Vyjádřil se k příchozí poště a dokumentům a obecně ke komunikaci v holdingu. Dopisy v 60-70% předává Z., protože je ve Veselí nad Moravou častěji než bratři Z.. Dopisy určené na

společnost otevře a zjistí, komu je to adresované, obsahem se nezabývá. Pokyny ke konkrétním věcem byl oprávněn dávat Z.. Obžalovaní jako členové představenstva toto oprávnění také měli. S panem P. se seznámil na návštěvě u pana T. v Uherském Hradišti. Konstatoval, že 99% listin, které obžalovaní přinášeli koncem roku, šlo přes něj, nebo přes osobu mu podřízenou.

99. Svědek P.H. v hlavním líčení dne 24. 9. 2014 (č. l. 8035-8051) uvedl, že ve skupině Z.Z. působí od roku 2008 a má na starosti řízení hutních závodů v rámci uskupení Z.Z., závody ve Veselí, v Hrádku a v Chomutově. S kolegy se podílel na výstavbě elektráren Zdeněk a Saša-Sun. Vyjádřil se k průběhu výstavby a účasti na ní. Konstatoval, že výkopové práce v prosinci 2010 již neprobíhaly, ale některé výkopy zůstaly nezahrnuté. Byl přítomen kontrole ERÚ dne 20. 12. 2010 i 31. 12. 2010 a popsal jejich průběh. Podpisu protokolu dne 31. 12. 2010 se neúčastnil. Vyjádřil se i k prohlídce areálu pod notářským dohledem dne 27. a 28. 12. 2010, které se v rámci elektráren zúčastnil, a potvrdil, že dne 28. 12. byl přítomen pan M.. S kolegy zpracoval fotodokumentaci o realizovanosti jednotlivých elektráren Saša a Zdeněk Sun ke dni 30. 12. 2010.
100. Svědek R.H. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8122-8133) uvedl, že pracuje ve funkci ředitele závodu ve Válcovnách. V době výstavby elektráren byl členem realizačního týmu, který se skládal z pánů H., A.H., K. a pan T.. Popsal průběh výstavby a situaci, kdy v průběhu prosince museli některé konstrukce u elektrárny Saša-Sun v sekci E a F a v sekci F a G u Zdeněk-Sun měnit na jiný typ. Panely museli opravovat i v důsledku krádeží, kdy vandalismus probíhal každý den a denně se ztrácely desítky panelů a střídače. Byl přítomen oběma kontrolám ERÚ, tzn. dne 20. 12. i 31. 12. 2010. Kontrola mu připadala naprosto laická, kontrolovali elektrárnu jen vizuálně a neprováděli žádná měření. Elektrárna dle jeho mínění byla do konce listopadu funkční, k funkčnosti elektrárny nebyly výkopy podstatné. Dne 27. a 28. 12. 2010 pozvali na elektrárny notáře a znalce, kteří osvědčili, že elektrárna má všechny náležitosti. Prohlídka trvala zhruba 3 hodiny, zaměřili se na elektročásti. Notářské zápisy četl a podepisoval. V protokolu z kontroly dne 20. 12. 2010 bylo vytýkáno, že chybějí panely, konstrukce, že jsou tam někde nezapojené kabely v konektorech. Z jejich strany byla elektrárna v pořádku, měli nainstalováno 98% panelů do konce listopadu a 2% poté předělávali. Když si přečetl výtky v závěrech ERÚ ze dne 31. 12. 2010, oponoval, neboť to podle nich neodpovídalo skutečnosti.
101. Svědek T. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8133-8137) uvedl, že v roce 2010 byl zaměstnancem firmy interStroj a podílel se a výstavbě a prováděl nebo řídil výstavbu konstrukcí a instalaci panelů, mechanickou část. Z přítomných obžalovaných zná pana Š., bratry Z. a pana H.. Měl na starost koordinace pracovníků. Příprava terénů a ploch začala v roce 2009 a pokračovala v roce 2010, od srpna roku 2010 probíhala do konce listopadu 2010 výstavba díla. Veškerá montáž konstrukcí proběhla do konce listopadu 2010. Vyjádřil se k typům konstrukcí, kdy u elektrárny Saša-Sun sekce G byla bažina a zapadla technika a v prosinci ke konci roku 2010 museli demontovat celou pasáž, dovést jinou konstrukci, zavést plochu sutí, zatížit a postavit znovu. Zdeněk-Sun byla postavena také na obtížném podloží. O dodávkách panelů měl informace od řídicího týmu, kde byl pan H., pan H., pan K., pan A.H., možnost skladování v podstatě nebyla, proto většinou stavěli rovnou na místě, což probíhalo do konce listopadu 2010. Co se týče klimatických podmínek, tak do konce listopadu byly slušné, konec roku 2010 byl horší. Na elektrárnách řešil vandalismus, ale na policii nic nenahlašoval. U zhruba tisícovky panelů došlo k situaci, kdy se udělaly chyby při montáži a panely se musely přemísťovat. Denně se tam při osazování konstrukcí mohlo pohybovat kolem 200-300 lidí.
102. Svědek M.H. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8137-8139) uvedl, že z obžalovaných zná pouze zaměstnance firmy Actherm, a to pana Č. a pana K.. V prosinci roku 2010 byl zaměstnancem firmy Actherm, kdy jeho pracovní pozice byla technik a v roce 2010 zajišťoval především externí zakázky. Jeho nadřízeným byl K.. V době předtím byl v kontaktu s panem K.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

kteřý byl jeho přímý nadřízený, a komunikovali spolu. Vyjádřil se k počítačové síti firmy Actherm, kdy tato má adresář „Z“, kde má každé středisko svůj adresář, ale přístup k tomu mají pouze pracovníci jednotlivých středisek. Přístup k obsahu souborů, do kterých by měl přístup výhradně obžalovaný Č. nebo obžalovaný K., neměl. Nevzpomíná si, že by si e-mailovou poštou posílal nějaký soubor, který by obsahoval revizní zprávu obžalovaného Č..

103. Svědkyně J.B.v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8139-8142) uvedla, že z obžalovaných zná pana K. a pana Č. a pracuje ve firmě Actherm jako finanční ředitelka a ví, že jedna ze zakázek, které v roce 2010 realizovali, byla na předmětných fotovoltaických elektrárnách. Jako finanční ředitelka řeší spíše ekonomické věci chodu společnosti Actherm a finanční stránku dodavatelsko-odběratelských vztahů. Zákazníkem jejich firmy Actherm byly Železářny Chomutov. Faktury byly vystavovány pracovníci průběžně podle předávacích protokolů. Většina faktur byla fakturována v roce 2010, v některých případech mohlo být fakturováno v roce 2011. Náplní práce nebylo kontrolovat, zda to, co je uvedeno na předávacím protokolu, je provedeno.
104. Svědek T.S.v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8142-8148) uvedl, že je zaměstnancem firmy Actherm. Pan K. byl jejich vedoucím během výstavby v roce 2010 a s panem Č. seděl v kanceláři během výstavby. Vyjádřil se k jeho činnosti, kdy měl na starosti objednávky elektromateriálu a třídění panelů společně s panem Č., a jednotlivým termínům objednávek a dodávek. Na elektrárnách Saša Sun a Zdeněk Sun byl během roku 2010 zhruba třikrát. Poprvé po 18. 12. 2010, po nemoci pana Č., když ho pan K. poprosil, a dělali fotodokumentaci krádeží za přítomnosti Policie ČR, které tam pak probíhaly v prosinci roku 2010. Sepsal se i protokol o škodách a vyčíslení. Druhá návštěva byla společná s kontrolou ERÚ dne 20. 12. 2010, kdy otevíral vysokonapěťové rozvodny. Třetí návštěva byla ohledně nastavení vysokonapěťových ochran, zhruba dvou až tříhodinová kontrola nebo spolupráce s dodavatelem. Stav těchto dvou elektráren nedokázal během těch tří krátkých návštěv hodnotit. Všech 8 elektráren, které měl na starosti, bylo hotových do konce roku 2010 a zprovozněny podle licencí do 9. 12. 2010.
105. Svědek K.W. v hlavním líčení dne 19. 11. 2014 (č. l. 8148-8150) uvedl, že ohledně elektráren nic neví. Z pracovního vztahu zná pana Č. a pana K.. Vyjádřil se k počítačovému systému ve společnosti Actherm, kdy uvedl, že pan Č. i paní B. měli přístupová práva do složek ohledně elektráren. V předmětné době existovalo středisko, kdy vedoucím byl pan K. a mohl si určit, kdo má plné právo užívat složky a kdo do jaké složky může. K údajům o autorství dokumentu dodal, že autorem dokumentu je ten, kdo ho vytvořil a naposledy uložený je ten, kdo to naposledy uložil, a je možné, že autorem poslední změny může být i ten, kdo do tabulky vůbec nic nenapsal.
106. Svědek P.v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8864) k věci uvedl, že pracuje na ERÚ jako právník na oddělení legislativně právním a v uvedené době jednal jako řadový právník na tomto oddělení. Konec roku 2010 byl hektický, žadatelů bylo velké množství. Nebyl oprávněnou úřední osobou, proto žádné licence nevydával, nicméně věděl, jaká je na ERÚ situace. Byla snaha dát licenci všem, kteří včas požádali a kteří splnili podmínky, aby nedošlo k tomu, že někdo si včas požádá, splní podmínky a licenci nedostane. Na Silvestra, byl jeden z právníků, který byl v práci. Dole byli nějakí lidé, kteří čekali na licenci, přebírali spisy a okamžitě se vzdávali práva podat rozklad.
107. Svědek S.T. v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8865-8866) uvedl, že v roce 2010 pracoval na ERÚ jako ředitel odboru elektroenergetiky. V roce 2010 byli někteří pracovníci tohoto oddělení vyčleněni pro kontroly FVE, ale byli pověřováni mimo klasickou hierarchickou strukturu ERÚ. Tito pracovníci byli úkolováni panem P. a možná i panem předsedou. Kontroly byly řízené, existoval nějaký postup a někdo, kdo kontroly nařizoval. Z kontrol existovaly protokoly i nějaká fotodokumentace popř. videodokumentace. Vyjádřil se k e-mailové korespondenci (č. l. 637) s

tím, že jde nejspíš o korespondenci, která souvisí se stížnostmi kolegů na špatnou organizaci kontrol a snažil se tímto zabezpečit, aby je mohl také vytížit pro jiné úkoly, a aby jejich nasazení bylo nějakým způsobem optimální. Pak mu bylo řečeno, že se to vyřešilo, takže dál se tím už nějak nezabýval.

108. Svědek M.K.v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8867-8868) k věci uvedl, že se solárními elektrárny v Chomutově se setkal, když jeho bývalý zaměstnavatel pan T. z firmy EkoSolar jim někdy 26. 12. 2010 zrušil dovolenou s tím, že se mají s kolegy sbalit a jet do Chomutova koordinovat elektrikáře, které domluvil, a pomoci s dokončením nedodělků na elektrárnách. Když tam s kolegy S., S. a V. přijeli 27. 12. 2010, tak tam nebyl žádný elektrikář, proto na pokyn bývalého zaměstnavatele sami domluvili nějaké elektrikáře. Byl tam asi do 29., možná 30. 12. 2010. Tabulku lidí, kteří tam pracovali, přeposlal někomu ze společnosti Actherm. Od nich bylo na elektrárnách kolem 10 elektrikářů, byli tam i další, ale neví, zda to byli elektrikáři. Někteří tam tahali kabely od solárních panelů do sdružovačů. Elektrárna podle něj měla panely namontované, domnívá se, že jim ukazovali na nějaké sekci střídač, který vyráběl elektriku a dodával do sítě. Elektrikáři měli za úkol dotáhnout kabely. Celé to řídil místní koordinátor, kterému jen předali elektrikáře, a on jim dával úkoly. Od kolegy se dozvěděl, že dostali licenci.
109. Svědek M.M.v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8869) odmítl vypovídat, neboť vůči jeho osobě v související věci se vede trestní stížání a má obavu, že by výpověď v této věci mohla být použita proti němu jakožto obviněnému. Uvedl, že je stíhán pro podvod, kdy vypovídal pro notářský zápis a uvedl tím v omyl ERÚ. Týká se to elektrárny VT Sun.
110. Svědek V.K.v hlavním líčení dne 19. 10. 2015 (č. l. 8869-8873) k věci uvedl, že dne 31. 12. 2010 byl v prostorách válcoven v Chomutově. Na místě byly desítky tisíc fotovoltaických panelů, které byly namontovány na železných konstrukcích. Prohlídka dne 31. 12. 2010 se účastnil na žádost Z.Z. a vydržel na ní zhruba hodinu, pravděpodobně proto, že venku byla zima. Výsledku kontroly přítomen nebyl. Na elektrárnách byl i před touto kontrolou, a to za účelem prohlídky prostor elektrárny. V té době byla elektrárna ve stavu rozpracovanosti. Z účastníků kontroly si vybavil Z.Z., pracovníky ERÚ a dva soudní znalce. Výsledek kontrol ze dne 31. 12. 2010 mu volal pan Z., kdy mu uvedl, že licence byla udělena.
111. Svědek Z.V.v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 (č. l. 8901-8907) k věci uvedl, že v roce 2010 pracoval pro společnost EkoSolar a na solární elektrárnu v Chomutově byl přivolán s dalšími třemi spolupracovníky na konci roku jeho nadřízeným, aby pomohl koordinovat závěrečné práce pro dokončení elektrárny. Vyjádřil se ke své činnosti na elektrárně v době od 27. 12. 2010 (tehdy FVE měla problematické části, které bylo zapotřebí dokončit) do 31. 12. 2010 (kdy považoval FVE za připravené k provozu) a k závěrečné kontrole ERÚ, kde doprovázel pracovníky ERÚ. Zápisu z kontroly ERÚ ze dne 31. 12. 2010 byl přítomen a vše, co pracovníci ERÚ v něm uvedli, odpovídalo skutečnosti, přičemž protokoly neřešily příčinu, pouze hodnotily aktuální stav. Své poznatky a doporučení předal firmě Actherm, poté elektrárnu navštívil v březnu, kdy jel zkontrolovat, zda závady byly napraveny. Vady, které na elektrárnách shledal, podle něj představovaly zhruba 3 měsíce dokončovacích prací pro 15 lidí.
112. V případě jeho popisu událostí je s podivem, že on byl tou osobou, která doprovázela pracovníky ERÚ na zcela zásadní kontrole a odpovídal jim na jejich dotazy, za situace, kdy obě FVE viděl předtím maximálně 4 dny, když bezesporu existovalo více pracovníků zejména společnosti Actherm, kteří mohly poskytnout podrobnější údaje.
113. Svědek P.P.v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 k věci uvedl, že se účastnil jako ředitel divize Bonavia společnosti ČSAD Invest zajišťující lidi pomáhající s montáží. Z obžalovaných zná pány Z., pana

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Š. a pana H.. V roce 2010 byl ředitelem divize Bonavia společnosti ČSAD Invest. Zhruba od dubna do prosince roku 2010 jezdili jeho podřízení v počtu asi 25 lidí do Veselí a do Chomutova, kde stavěli konstrukce a zhruba od září montovali panely. Všechny konstrukce byly v Chomutově nainstalované v průběhu září – října (i po tzv. „ujetí“), panely v průběhu října a listopadu 2010. Jeho podřízení byli k dispozici firmě InterStroj, která organizovala práci. Na místě výstavby v Chomutově se v roce 2010 pohyboval dvakrát měsíčně. Zmínil se o tom, že některé konstrukce se musely předělávat, a že na elektrárnách docházelo ke krádežím. Na elektrárnách byl naposledy poslední týden před Vánoce, kontrol se neúčastnil. Práci na elektrárnách fakturovali pravidelně každý měsíc a skončili koncem roku 2010. Dále se vyjádřil k průměrnému počtu zaměstnanců pracujících na elektrárnách a jejich činnosti. Vyloučil, že by v rámci jejich společnosti (holdingu) byly používány fiktivní doklady, které by neodpovídaly realitě.

114. Z jím předložených dokladů pak vyplýval největší počet pracovníků v termínu 20. – 23. 12. 2010, kdy tito měli být údajně připraveni na odstranění nedostatků při kontrole ERÚ.
115. Svědek P.M.v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 uvedl, že v roce 2010 byl zaměstnancem Z-Groupu. Pracuje na investičním úseku pod panem K., spolupracuje s A.H., podílel se na akcích zastřešovaných panem K.. Dostával úkoly od pana K., především se to týkalo stavebních prací, zajišťování náradí ke stavebním pracem, spolupráce s geodety, komunikoval se stavebními firmami, odhadoval, kolik panelů na ploše chybí apod. Dále popsal průběh výstavby a frekvenci svého pobytu na plochách FVE. Na elektrárnách skončil asi v lednu, kdy docházelo ještě ke koordinačním pracem. Uvedl, že na elektrárně Saša-Sun, na poslední části zhruba v prosinci 2010, byly problémy, kdy docházelo k propadávání panelů. Areál elektráren v roce 2010 nebyl oplocený. Ke dni 31. 12. 2010 byly kotvy i panely namontovány, některé výkopy byly nezahrnuty kvůli velkým mrazům, kabely byly na panelech, ve výkopech, z pohledu strojaře bylo vše na místě, ale měření proudu neprováděl. Na elektrárně Zdeněk-Sun se zahrnovaly kabely až po Novém roce. V rámci obžalovaných popsal činnost obžalovaného Č. (relativně přesně – elektro, koordinace), kdy ovšem za tuto osobu označil obžalovaného Š.. I on vyloučil, že by jejich firma pracovala s nepřesnými podklady.
116. Soud si je vědom jisté problematičnosti výpovědí této skupiny svědků, provázané minimálně v jisté době se subjekty podílejícími se na stavbě příslušných FVE, či v rámci spolupráce se subjekty spojenými zejména s Z.. Proto tyto hodnotil zejména v kontextu s dalšími provedenými důkazy a vycházel z nich pouze v rozsahu, který je potvrzován i dalšími objektivními důkazy. Přesto i z těchto výpovědí lze uzavřít, že jejich údaje o aktivitách posledních dnů roku 2010 dokumentují (v souladu s dalšími důkazy) zejména dokončování FVE v důsledku kontroly dne 20. 12. 2010. Sama skutečnost (rozsah dokončení k termínu posledního ohledání ERÚ) nebyla pro původní rozhodnutí zcela zásadní, když právě předchozí nedokončenost vylučovala realnost prvotních revizí.
117. K průběhu stavebního řízení souvisejícího s výstavbou obou FVE se vyjadřovaly pracovnice Magistrátu města Chomutov.
118. Svědkyně P.S.v přípravném řízení dne 14. 2. 2013 (č. l. 471-473) uvedla, že pracovala na přelomu roku 2010 a 2011 na místě vedoucí oddělení Magistrátu města Chomutov a vedla úsek stavebního řízení na odboru stavebního úřadu. V případech elektráren Zdeněk-Sun a Saša-Sun vydala dne 19. 11. 2010 rozhodnutí o povolení zkušební provozu na základě žádostí doručených P.P.na základě plné moci ze dne 10. 11. 2010. Dne 2. 2. 2011 pak opět pan P. podal žádost o vydání kolaudačního souhlasu. Stanovila termín závěrečné kontrolní prohlídky dne 24. 2. 2011 a na tu jela paní Č.. Dne 25. 2. 2011 byl pak k oběma elektrárnám vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby. Kontrolní prohlídka před vydáním rozhodnutí ze strany stavebního ERÚ ze dne 19. 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

2010 nebyla a zákon ji nevyžaduje. Po předložení dokumentu Inventarizace dodávek a montáží fotovoltaické elektrárny Saša-Sun, Zdeněk-Sun k 23. 11. 2011, ze kterého vyplývá, že ani jeden z bloků elektráren nebyl zcela dokončen a některé bloky prakticky neexistovaly, uvedla, že pokud by měla tyto informace, zkušební provoz by nepovolila, protože nebylo co zkoušet. Dále popsala revizní zprávy, které byly postupně stavebnímu ERÚ předkládány. Revizní zprávy ze dnů 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 nikdy neviděla stejně jako revize L.H..

119. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8401-8410) potvrdila, že v této věci povolovala zkušební provoz. Děkala to po kolegovi, který ty elektrárny povoloval. Ukládala povolení zkušebního provozu na základě doložených revizí a podkladů a následně tam v únoru následujícího roku psala kolaudační souhlas a její kolegyně tam byly na kontrolní prohlídce. Revizní zprávy považuje za doklad o dokončenosti, protože je v nich uvedeno, že stavba je dokončena a že je schopná provozu a může být uložen zkušební provoz. Bez tohoto údaje v revizní zprávě by zkušební provoz neuložila a pravděpodobně nevydala žádné rozhodnutí. Z revizních zpráv pro své rozhodnutí čerpala, že stavba je zapojená, že jsou provedené rozvody a že může být zahájen zkušební provoz a provedeny následně zkoušky a to zařízení odzkoušeno. Zabývala se rozsahem elektrárny, a zde je ve zprávě uvedeno, že je schopna bezpečného provozu. Vždy četla popis, co revizní zpráva reviduje. Napětím se v revizních zprávách nezabývala, zajímalo ji pouze to, zda je tam popsána stavba. Ověřovala, zda na zprávě je autorizační razítko či oprávnění, a zda má osoba uvedená na razítko oprávnění k této činnosti. Výchozí revize pro ni představuje první revizi v rámci stavby, zapojení soustavy. K k revizní zprávě obžalovaného Č. (č. l. 24) uvedla, že v této zprávě je vše, co popisovala, jedná se o popis stavby, která je funkční a zrevidovaná. Tato konkrétní zpráva by pro ni představovala doklad, že stavba je zčásti dokončena a může být uložen zkušební provoz. Pokud by byla stavba dokončena jen zčásti, povolila by zkušební provoz pouze pro tuto část. To, že došlo k povolení zkušebního provozu, odůvodnila tak, že pochopila, že se to týká celku. Vnímala to jako funkční celek. Pokud by chyběla polovina panelů, povolila by zkušební provoz jen pro polovinu. V revizní zprávě nekontrolovala, zda jsou správně uvedené jednotky odporu, ani správnost naměřených hodnot délek kabelů versus naměřené hodnoty odporu, jelikož ve stavebním povolení tyto údaje přesně uvedeny nebyly. Konstatovala, že revizní zprávu vyžaduje, jelikož to vyplývá ze zákona, na rozdíl od toho, to co má hledat v revizní zprávě, nikde uvedeno není. Revizních zpráv fotovoltaických elektráren nízkého napětí viděla více, byly různé. Na jinou elektrárnu před listopadem 2010 pravděpodobně zkušební provoz nepovolovala. Je důležité, aby revizní zpráva měla obsah a závěr, kdy obsahem je popis stavby a zrevidovaného zařízení. Nepamatuje si, k jakému datu měla revizní zprávu. Určitě nějakou měla, neboť bez revizní zprávy by nerozhodla. K č. l. 6543 (revizní zprávě technika) řekla, že ze zprávy nevyplývá, že se jedná o dokončenou fotovoltaickou elektrárnu. V žádosti by měl být uveden název stavby a předmět žádosti. Neměla možnost ověřit si, jaký je stav dokončenosti elektráren. V tomto případě požadovali revizní zprávy související s rozvody elektro. Rozhodnutí podepisovala, nikdo její činnost nekontroloval. Na základě stavebního zákona uložila datum a stanovila ho ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Neměli pokyn, ani důvod zpochybňovat revizní zprávu, ověřovat správnost, nedůvěřovat technikům. Název revizní zprávy při povolování zkušebního provozu neřešili, mohlo jít i o pravidelnou revizi a zkušební provoz by pravděpodobně udělila. Svědkyně P. Č. v přípravném řízení dne 14. 2. 2013 (č. l. 394-395) uvedla, že pracuje jako zaměstnanec stavebního ERÚ Magistrátu města Chomutov, vydávala stavební povolení a zúčastnila se spolu s paní Vyšínovou závěrečné kontrolní prohlídky elektráren Zdeněk Sun a Saša Sun. O prohlídce pak sepsala protokol. Elektrárny považovala za dokončené. Všechny podklady následně předala svědkyni Sojkové k dokončení stavebního řízení.
120. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8398-8401) uvedla, že ve věci vydávala změnu stavby před dokončením, a to zápisem do stavebního deníku. Bylo tam vydané stavební povolení a byla na závěrečné prohlídce před vydáním kolaudačního souhlasu stavby. Na místě se byla podívat tehdy

s panem P., který zastupoval stavebníka a tam jí ukázal, jak se posouvaly trafostanice. Stavba tehdy probíhala, nebyla dokončena, viděla, že panely jsou namontované. Stavební povolení k této stavbě vydával pan B., který ale ukončil práci na stavebním ERÚ a dostala to přidělené. Při závěrečné prohlídce prošli kousek stavby, podívali se víceméně z dálky, neprocházel to úplně celé. Viděli, že panely jsou namontované, odpovídalo to situaci, kterou dostali ke geodetickému zaměření a pak šli do kanceláře, kde sepsali protokol a předali veškeré doklady ke stavbě. Mluvili o tom, že stavba je dokončená, dostali revize, zaměření stavby, nepočítali s tím, že by byla nedokončená. Už předtím proběhl zkušební provoz, takže chybělo jen vydání kolaudačního souhlasu a vyhodnocení zkušebního provozu. Nevybavila si, v jakém ročním období to bylo, ale bylo chladno a svítilo slunce. Na revizní zprávě kontrolovala, zda je zařízení v pořádku a provozuschopné, obsah, množství ohmů, ani naměřené hodnoty nezkoumala. Při své pracovní činnosti se podílela zhruba na dvou fotovoltaických elektrárnách, a to v areálu bývalých Válcoven a „Poldovky“.

121. Svědkyně V.V. v přípravném řízení dne 14. 2. 2013 (č. l. 496-497) uvedla, že v dané době pracovala na úseku životního prostředí (pro odpadové hospodářství) Magistrátu města Chomutov. V rámci pracovní činnosti chodila s pracovníky stavebního ERÚ na závěrečné kontrolní prohlídky staveb a takto navštívila i obě FVE. Při kontrole se zaměřila pouze na nakládání s odpady (zda se zde např. nenachází pohozený obalový materiál apod.). Kontrola celkem trvala méně než jednu hodinu. Technickou stránkou stavby se nezabývala. Po fyzické kontrole došlo k předání dokumentů, kdy o toto se starala paní Č..
122. V hlavním líčení dne 2. 4. 2015 (č. l. 8410-8412) k věci uvedla, že na začátku jara (březen) šla společně s paní Č., která šla na kolaudaci na fotovoltaické elektrárny a kontrolovala nakládání s odpady. Vyjádřila se podobně k této kontrole a neshledala nic, co by bylo v rozporu se zákonem o odpadech, a proto ustoupila od další prohlídky.
123. V případě této skupiny svědkyň lze uzavřít, že jejich údaje, z hlediska jejich vnímání stavu soud považuje za věrohodné, kdy tyto (částečně) korespondují s listinnými důkazy vztahujícími se k příslušnému stavebnímu řízení.
124. Obecně je nutno uvést, že většina těchto svědeckých výpovědí přitom měla význam k otázkám vztahujícím se k trestné činnosti jiné skupiny pachatelů, z hlediska nyní projednávané části pouze dokumentují skutečnost, že FVE nebyly řádně dokončeny v době, kdy měly být údajně revidovány a tyto revize tak nemohly být podkladem pro řádné udělení licencí a minimálně v tomto rozsahu byly problematické úvahy obžalované S..
125. Obžalované (v původním rozsahu všichni obžalovaní) měly být ze svého jednání dále usvědčovány listinnými důkazy a případně znaleckými posudky.
126. Z hlediska listinných (či jiných věcných) důkazů se jedná zejména o dokumenty zajištěné v průběhu přípravného řízení, případně listiny, které byly předloženy některou ze stran trestního řízení (většinově obhajobou), v rámci hlavního líčení.
127. Z hlediska původu se jedná kopie spisů jednotlivých řízení ERÚ, dokumenty zajištěné zejména při prohlídkách jiných prostor (ve společnostech Actherm a Železárny Veselí, a.s., případně na ERÚ) či domovní prohlídce (u původně spoluobžalovaného P.), případně dobrovolně vydané doklady, kopie obsahu datových nosičů zajištěných při předmětných prohlídkách a na tyto navazující znalecké posudky a zajištěné materiály k výpočtu škody.

128. Obsahově je možné tyto rozdělit na dokumenty týkající se jednotlivých řízení (obsahu spisů) ERÚ, dále na dokumenty prokazující trestné jednání obžalovaných (tedy vztahující se k, či dokumentující vyhotovení nepravdivých dokladů), dále doklady ke škodě a doklady ke vztahům mezi M.S., A.V.a Z.Z..
129. Průběh správních řízení a v něm předložené dokumenty a postup pracovníků ERÚ a dalších osob byl prokázán zejména z jednotlivých správních spisů popsanych následně.
130. Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení sp. zn. LIC-13916/2010-ERÚ, o vydání licence na výrobu elektřiny pro společnost Zdeněk-Sun.
131. Co se týče spisu vedeného u ERÚ do vydání licence dne 31. 12. 2010, tak součástí spisu byl krycí list (č. l. 1006), ze kterého vyplývá, že žádost byla přijata dne 16. 11. 2010, bylo ji přiděleno číslo spisu 13916/2010-ERÚ, číslo licence 111018048, jako osoba vyřizující spis byla uvedena J.H., která krycí list dne 13. 12. 2010 jako referentka podepsala. Dále byla součástí žádost o udělení licence (č. l. 1008-1009), č. j. 13916-1/2010-ERÚ, která prokazuje, že dne 16. 11. 2010 byla na ERÚ tato žádost společnosti Zdeněk-Sun doručena. Z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 1010-1011) pak vyplývá, že jednatelem společnosti Zdeněk-Sun je Z.Z.. Dále ze spisu vyplývá, že jako odpovědná osoba byl ustanoven L.D.(č. l. 1013-1014), který byl dne 11. 10. 2010 zaškolen a na základě zápisu o poučení ve smyslu §4 odst. 3 vyhl. č. 50/1978 Sb. (č. l. 1017) oprávněn k činnosti sběr dat měřících zařízení. Seznam jednotlivých provozoven (č. l. 1018-1021) prokazuje, že plánovaný výkon provozovny Zdeněk-Sun je 7 MW. Z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 1022-1025) byl zjištěn stav k datu 11. 11. 2010. Smlouva o dílo (č. l. 1026-1035) mezi společnostmi ŽV-SUN (objednatelem) a Železářny Veselí (zhotovitelem) ze dne 1. 6. 2009 prokazuje, že předmětem díla je i dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny dle projektové dokumentace v areálu v Chomutově, kdy předání tohoto díla v Chomutově mělo být provedeno dle smlouvy do 31. 10. 2010, stejně jako vyhotovení a podepsání předávacího protokolu. Ke Smlouvě byl vyhotoven Dodatek č. 3 ze dne 4. 5. 2010 (č. l. 1036-1039) mezi ŽV-SUN (objednatelem) a Železářny Veselí (zhotovitelem) a společností Zdeněk-Sun Podnikatelský záměr pro výstavbu FVE Zdeněk-Sun byl vypracován dne 10. 3. 2010 (č. l. 1042-1044) J.H.a K.Š.. Z potvrzení OSSZ Hodonín (č. l. 1051), FÚ Veselí nad Moravou (č. l. 1052), CÚ Hodonín (č. l. 1053) vyplývá, že společnost Zdeněk-Sun nemá žádný splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, nemá daňové nedoplatky, ani žádné nedoplatky u Celní správy. Dne 31. 8. 2010 (č. l. 1054) podepsal Z.Z. prohlášení o schopnosti finančního zabezpečení provozování činnosti. Z Oznámení o postoupení pohledávky vyplývá, že dne 30. 8. 2010 (č. l. 1055-1056) byla postoupena pohledávka ŽV-SUN vůči Zdeněk-Sun ve výši 85.263.157,60 Kč na věřitele Železářny Veselí, a.s. Z Oznámení o postoupení pohledávek ze dne 1. 6. 2010 (č. l. 1058-1059) bylo zjištěno, že společnost Actherm postoupila pohledávku vůči společnosti Zdeněk-Sun ve výši 4.480.000 Kč na společnost Ivančice property a.s., a společnost Ivančice property a.s. (č. l. 1057) postoupila pohledávku na věřitele BENT HOLDING, a.s. Dne 19. 11. 2010, č. j. 13916-2/2010-ERÚ (č. l. 1060-1072) bylo na ERÚ doručeno doplnění žádosti na licenci pro společnost Zdeněk-Sun, Příložená Zpráva o revizi elektrického zařízení ze dne 15. 11. 2010 (č. l. 1061-1062) prokazuje, že revizní technik A.R. vykonal revizi elektrického zařízení a ze závěrů této Zprávy vyplývá, že zařízení je schopné bezpečného provozu, a že kabelové vývody 22 kV byly odzkoušeny, prohlédnuty a změřeny. Z výchozí revizní zprávy V. Č. ze dne 26. 10. 2010 (č. l. 1063-1066) vyplývá, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dále byly v doplnění žádosti přiloženy faktury (č. l. 1068-1072) č. 90101138, č. 90101139, č. 90101140, č. 90101180, č. 90101181 a potvrzení praxe L.D.(č. l. 1067). Dne 7. 12. 2010 (č. l. 1073-1075), č. j. 13916-3/2010-ERÚ bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů k žádosti na licenci, a to potvrzení o úvěru, ze kterého vyplývá celková výše úvěru u COMMERZBANK, a to 553.200.000 Kč. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 16. 11. 2010 (č. l. 1076), č. j.

13916-4/2010-ERÚ bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby určeni L.P.J.H.. Z výpisu z účtu ERÚ u ČNB za správní poplatky, č. j. 13916-6/2010-ERÚ vyplývá, že společnost Zdeněk-Sun dne 25. 11. 2010 (č. l. 1077) zaplatila správní poplatek ve výši 10.000 Kč. Dne 9. 12. 2010 (č. l. 1078-1079), č. j. 13916-7/2010-ERÚ vyzval ERÚ (P.) společnost Zdeněk-Sun k odstranění nedostatků podání a k doplnění dokladů. Stejný den došlo na ERÚ doplnění podkladů, č. j. 13916-8/2010-ERÚ (č. l. 1080-1087). Na základě rozhodnutí o povolení zkušebního provozu Magistrátu města Chomutov ze dne 19. 11. 2010 (č. l. 1082-1084) byl povolen zkušební provoz. Předávací protokol mezi H. a Z.Z. ze dne 29. 11. 2010 (č. l. 1085-1086) prokazuje, že bylo zařízení převzato bez výhrad. K žádosti byla přiložena i finanční bilance (č. l. 1087). Další doplnění došlo na ERÚ dne 10. 12. 2010 (č. l. 1088-1094), č. j. 13916-9/2010-ERÚ, kdy byla přiložena revize DC, ze které bylo zjištěno, že byla vypracována dne 6. 12. 2010 revizním technikem V.Č. a v závěru bylo uvedeno, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dne 13. 12. 2010 (č. l. 1095-1096) bylo vydáno L.P. rozhodnutí o udělení licence č. 111018048, č. j. 13916-10/2010-ERÚ. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 1097), č. j. 13916-11/2010-ERÚ bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby L.P., R.K., P.P. a Z.Z.. Dne 16. 12. 2010 (č. l. 1098-1099), č. j. 13916-12/2010-ERÚ, bylo vydáno usnesení o nařízení ohledání dne 20. 12. 2010. Dále zaslal dne 27. 12. 2010 (č. l. 1100), č. j. 13916-13/2010-ERÚ, L.P. společnosti Zdeněk-Sun sdělení, ze kterého vyplývá, že je shromážděn podklad pro rozhodnutí a předpoklad, že rozhodnutí bude vydáno nejpozději dne 31. 12. 2010. Z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 12. 2010 (č. l. 1101) č. j. 13916-14/2010-ERÚ, jehož se účastnil A.Z., Z.Z., Z.Z. a L.P., vyplývá, že na základě prohlášení zástupců elektráren byly výrobní z podstatné části dokončené a dokončení prací v termínu nebylo možné pro mrazivé počasí. Z návrhu na provedení důkazu novým ohledáním, který dne 21. 12. 2010 (č. l. 1102) poslal Z.Z. ERÚ bylo prokázáno, že se jednatel společnosti Zdeněk-Sun zavázal, že do 29. 12. 2010 budou odstraněny veškeré nedostatky a navrhl nové ohledání dne 29. 12. 2010. Dne 23. 12. 2010 (č. l. 1103, č. l. 1104-1105, č. l. 1107-1108) zaslal Z. na ERÚ prohlášení č. j. 13916-15/2010-ERÚ (pouze první strana), č. j. 13916-16/2010-ERÚ (bez podpisu), č. j. 13916-17/2010-ERÚ, ze kterého vyplývá, že dne 27. 12. 2010 bude výrobní splňovat veškeré požadavky, panely budou nainstalovány a funkční a požádal o potvrzení termínu 29. 12. 2010 pro ohledání. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 1110), č. j. 13916-18/2010-ERÚ, byl na ERÚ doručen další návrh Z.Z. na provedení důkazu listinami, konkrétně Protokolem o schválení výrobní. Protokol o schválení výrobní (První paralelní připojení k síti) prokazuje, že dne 22. 12. 2010 byl zahájen zkušební provoz elektrárny. Ze Smlouvy č. VCE/11/7120 o úhradě výkupní ceny mezi společnostmi Zdeněk-Sun a Actherm ze dne 28. 12. 2010 (č. l. 1113-1123) bylo zjištěno, že výkupní cena dle cenového rozhodnutí ERÚ pro zdroj uvedený do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla 12.400Kč/MWh. Z příloh ke Smlouvě (č. l. 1124-1129) vyplývá i to, že předpokládaná roční výroba elektřiny byla 6.301 MWh. Dne 30. 12. 2010, č. j. 13916-19/2010-ERÚ, bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů, a to nájemní smlouva na poz., celková situace ze stavby a revizní zpráva (č. l. 1130-1144). Revizní zpráva V. Č. ze dne 28. 12. 2010 (č. l. 1139-1144), kdy k této následně bylo prokázáno, že se jedná o falešnou revizní zprávu, kterou V.Č. netvořil a razítka i podpis bylo naskenované. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 1145-1146, č. l. 1148-1149 bez razítka podatelny), č. j. 13916-20/2010-ERÚ, byla na ERÚ doručena žádost Z.Z. o vydání licence do 31. 12. 2010, společně s prohlášením odborových organizací působících v holdingu. Další reakcí na sdělení P.č. j. 13916-13/2010-ERÚ, že jsou shromážděny veškeré doklady, bylo vyjádření Z.Z. ze dne 29. 12. 2010 (č. l. 1151, stejné č. l. 1153 ale bez razítka podatelny), č. j. 13916-21/2010-ERÚ, ve které konstatoval, že notářský zápis osvědčující způsobilost výrobní předali dne 29. 12. 2010 na ERÚ. Notářský zápis NZ 366/2010, č. j. 13916-22/2010-ERÚ prokazuje, že M.M., osoba pověřená společností Siemens učinil dne 28. 12. 2010 (č. l. 1155-1157, stejné na č. l. 1164-1166, ale bez razítka podatelny) na čerpací stanici OMV v Brně prohlášení, že na základě dokladů, jím provedené obhlídky dne 27. 12. 2010, považuje

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

výrobnu za schopnou vyrábět elektrickou energii. Z notářského zápisu NZ 367/2010 (č. l. 1161-1163, stejné ale bez razítka č. l. 1158-1160), č. j. 13916-23/2010-ERÚ vyplývá, že notářský kandidát M.Č.se na žádost pana H. dne 28. 12. 2010 dostavil do areálu v Chomutově, aby osvědčil skutkový děj. Na základě opatření předsedy ERÚ byla dne 16. 11. 2010 (č. l. 1167), č. j. 13916-24/2010-ERÚ ustanovena jako oprávněná úřední osoba I.F.. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 1168-1169 zde napsáno ručně vypraveno 31. 12., i 1170-1171), č. j. 13916-25/2010-ERÚ bylo vydáno usnesení o ohledání dne 31. 12. 2010, ze kterého vyplývá, že dne 31. 12. 2010 bylo nařízeno ohledání FVE Zdeněk-Sun. Rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno a podepsáno I.F. dne 31. 12. 2010 (č. l. 1172-1173), č. j. 13916-26/2010-ERÚ, a nabylo právní moci stejný den. Protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu (č. l. 1174), č. j. 13916-27/2010-ERÚ, převzal na základě plné moci (č. l. 1175) K.H... Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 20. 12. 2010 (č. l. 1177-1178), č. j. 13916-29/2010-ERÚ, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 20. 12. 2010 a vyplývá z něj, že byly zjištěny nedostatky a elektrárna nesplňovala podmínky k udělení licence. Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 1179-1180), č. j. 13916-28/2010-ERÚ, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 31. 12. 2010 včetně vyjádření Zdeněk-Sun k protokolu o ohledání ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 1181), podle kterého nezapojení části kabelů a vodičů je z důvodu krádeže a zkušebního provozu, jinak bylo vše v pořádku, ostatně to potvrzuje i revizní zpráva a návrhu Z.Z. na provedení důkazu listinami, konkrétně fotografiemi výrobní, které prokazují způsobilost elektrárny k provozu (č. l. 1182). Součástí spisu je plná moc zmocnítele společnosti Zdeněk-Sun zmocněnci Z. ze dne 22. 12. 2010 (č. l. 1111, 1147, 1150, 1152, 1154, 1183, 1184).

132. Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení sp. zn. LIC-13917/2010-ERÚ, o vydání licence na výrobu elektřiny pro společnost Saša-Sun.
133. Co se týče spisu vedeného u ERÚ do vydání licence dne 31. 12. 2010, tak součástí spisu byl krycí list (č. l. 844), ze kterého vyplývá, že žádost byla přijata dne 16. 11. 2010, bylo ji přiděleno číslo spisu 13917/2010-ERÚ, číslo licence 111018049, jako osoba vyřizující spis byla uvedena J.H., která krycí list dne 13. 12. 2010 jako referentka podepsala, jako pověřená úřední osoba dne 14. 12. 2010 list podepsal P. a rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 12. 2010. Z přehledu (č. l. 846) byly zjištěny jednotlivé úkony od 18. 11. 2010 do 3. 1. 2011. Dále byla součástí žádost o udělení licence (č. l. 847-848), č. j. 13917-1/2010-ERÚ, která prokazuje, že dne 16. 11. 2010 byla na ERÚ tato žádost společnosti Saša-Sun doručena. Z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 849-850) pak vyplývá, že jednatelem společnosti Saša-Sun je A.Z.. Dále ze spisu vyplývá, že jako odpovědná osoba byl ustanoven J.B.(č. l. 852-853), který také podepsal Prohlášení odpovědného zástupce (č. l. 854), a byl dne 11. 10. 2010 zaškolen a na základě zápisu o poučení ve smyslu §4 odst. 3 vyhl. č. 50/1978 Sb. (č. l. 855) oprávněn k činnosti sběr dat měřících zařízení. Vzdělání J.B. bylo prokázáno Vysvědčením o maturitní zkoušce (č. l. 856-857). Z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 860) a z výkresů výkopů (č. l. 858-859) byl zjištěn stav k datu 11. 11. 2010. Smlouva o dílo (č. l. 861-870) mezi společnostmi ŽV-SUN (objednatelem) a Železární Veselí (zhotovitelem) ze dne 1. 6. 2009 prokazuje, že předmětem díla je i dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny dle projektové dokumentace v areálu v Chomutově, kdy předání tohoto díla v Chomutově mělo být provedeno dle smlouvy do 31. 10. 2010, stejně jako vyhotovení a podepsání předávacího protokolu. Ke Smlouvě byl vyhotoven Dodatek č. 4 ze dne 4. 5. 2010 (č. l. 871-874) mezi ŽV-SUN (objednatelem) a Železární Veselí (zhotovitelem) a společností Saša-Sun. Z Oznámení o postoupení pohledávky vyplývá, že dne 30. 8. 2010 (č. l. 875-876) byla postoupena pohledávka ŽV-SUN vůči Saša-Sun ve výši 85.263.157,60 Kč na věřitele Železární Veselí, a.s. Z Oznámení o postoupení pohledávek ze dne 1. 6. 2010 (č. l. 878-879) bylo zjištěno, že společnost Actherm postoupila pohledávku vůči Zdeněk-Sun ve výši 3.840.000 Kč na společnost Ivančice property a.s., a společnost Ivančice property a.s. (877) postoupila pohledávku na věřitele BENT HOLDING, a.s. Dále je obsahem Rozvaha (č. l. 880-883) a Výkaz zisku a ztrát (č. l. 884-885).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Z potvrzení OSSZ Hodonín (č. l. 886), FÚ Veselí nad Moravou (č. l. 887), CÚ Hodonín (č. l. 888) vyplývá, že společnost Saša-Sun neměla žádný splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, neměla daňové nedoplatky, ani žádné nedoplatky u Celní správy. Dne 31. 8. 2010 (č. l. 889) podepsal A.Z. prohlášení o schopnosti finančního zabezpečení provozování činnosti na dobu nejméně 5 let. Podnikatelský záměr pro výstavbu FVE Zdeněk-Sun byl vypracován dne 10. 3. 2010 (č. l. 890-892) J.H. a K.Š.. Z výpisu z insolvenčního rejstříku k datu 15. 11. 2011 vyplývá počet dlužníků 0 (č. l. 893-894). Seznam jednotlivých provozoven (č. l. 895-896) prokazuje, že plánovaný výkon provozovny Saša-Sun je 6 MW. Dne 19. 11. 2010, č. j. 13917-2/2010-ERÚ (č. l. 897-910) bylo na ERÚ doručeno doplnění žádosti na licenci pro společnost Saša-Sun, Příložená Zpráva o revizi elektrického zařízení ze dne 15. 11. 2010 (č. l. 898-899) prokazuje, že revizní technik A. R. vykonal revizi elektrického zařízení a ze závěrů této Zprávy vyplývá, že zařízení je schopné bezpečného provozu, a že kabelové vývody 22 kV byly odzkoušeny, prohlédnuty a změřeny. Z výchozí revizní zprávy V. Č. ze dne 26. 10. 2010 (č. l. 900-904) vyplývá, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dále byly v doplnění žádosti přiloženy faktury (č. l. 906-910) č. 90101135, č. 90101136, č. 90101137, č. 90101174, č. 90101175 a potvrzení praxe J.B.(č. l. 905). Z rozhodnutí ERÚ ze dne 16. 11. 2010 (č. l. 911), č. j. 13917-3/2010-ERÚ, bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby určeni L.P.J.H.. V rejstříku trestů jak u A.Z. (č. l. 912), tak u J.B.(č. l. 913) nebyl zjištěn žádný záznam. Z výpisu z účtu ERÚ u ČNB za správní poplatky, č. j. 13917-5/2010-ERÚ vyplývá, že společnost Saša-Sun dne 25. 11. 2010 (č. l. 914) zaplatila správní poplatek ve výši 10.000 Kč. Dne 9. 12. 2010 (č. l. 915-917), č. j. 13917-6/2010-ERÚ vyzval ERÚ společnost Saša-Sun k odstranění nedostatků podání a k doplnění dokladů. Dne 7. 12. 2010 (č. l. 918-920), č. j. 13917-7/2010-ERÚ bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů k žádosti na licenci, a to potvrzení o úvěru, ze kterého vyplývá celková výše úvěru u COMMERZBANK, a to 479.900.000 Kč. Dne 9. 12. 2011 došlo na ERÚ doplnění podkladů, č. j. 13917-8/2010-ERÚ (č. l. 921-928). Na základě rozhodnutí o povolení zkušebního provozu Magistrátu města Chomutov ze dne 19. 11. 2010 (č. l. 924-926) byl povolen zkušební provoz. Předávací protokol mezi H. a Z.Z. ze dne 29. 11. 2010 (č. l. 927-928) prokazuje, že bylo zařízení převzato bez výhrad. K žádosti byla přiložena i finanční bilance (č. l. 923). Další doplnění došlo na ERÚ dne 10. 12. 2010 (č. l. 929-936), č. j. 13917-9/2010-ERÚ, kdy byla přiložena revize DC, ze které bylo zjištěno, že byla vypracována dne 5. 12. 2010 revizním technikem V.Č. a v závěru bylo uvedeno, že elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti v rozsahu revize schopna bezpečného provozu. Dne 13. 12. 2010 (č. l. 937-938) bylo vydáno L.P.rozhodnutí o udělení licence č. 111018049, č. j. 13917-10/2010-ERÚ. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 16. 11. 2010 (č. l. 939), č. j. 13917-11/2010-ERÚ bylo zjištěno, že na základě Opatření předsedy ERÚ byli v této věci jako oprávněné úřední osoby L.P., R.K., P.P.a Z.Z.. Dne 16. 12. 2010 (č. l. 940-942), č. j. 13917-12/2010-ERÚ, bylo vydáno usnesení o nařízení ohledání dne 20. 12. 2010. Dne 27. 12. 2010 (č. l. 943-944), č. j. 13917-13/2010-ERÚ, zaslal L.P.společnosti Saša-Sun sdělení, ze kterého vyplývá, že je shromážděn podklad pro rozhodnutí a předpokládá se, že rozhodnutí bude vydáno nejpozději dne 31. 12. 2010. Z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 12. 2010 (č. l. 945) č. j. 13917-14/2010-ERÚ, jehož se účastnil A.Z., Z.Z., Z.Z.. a L.P., vyplývá, že na základě prohlášení zástupců elektráren nejpozději 29. 12. 2010 budou všechny výrobní zcela dokončené, výstavba je financována úvěrem na 1 mld. Kč, v době kontroly 20. 12. 2010 byly výrobní z podstatné části dokončeny, zbývající práce budou dokončeny v několika málo dnech, dokončení prací v termínu nebylo možné pro mrazivé počasí, ke dni dokončení budou předloženy nové revize provedené na instalovaném zařízení, navrhuje nové ohledání dne 29. 12. 2010 a žádají ERÚ o vydání licencí v tomto roce. Z návrhu na provedení důkazu novým ohledáním, který dne 21. 12. 2010 (č. l. 946) poslal A.Z. ERÚ bylo prokázáno, že se jednatel společnosti Saša-Sun zavázal, že do 29. 12. 2010 budou odstraněny veškeré nedostatky a navrhl nové ohledání dne 29. 12. 2010. Dne 23. 12. 2010 (č. l. 947-952) zaslal Z.na ERÚ prohlášení č. j. 13916-15/2010-ERÚ (nepodepsáno), č. j. 13916-16/2010-ERÚ (podepsáno), č. l. 950, ze kterého

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

vyplývá, že dne 27. 12. 2010 bude výrobná splňovat veškeré požadavky, panely budou nainstalovány a funkční a požádal o potvrzení termínu 29. 12. 2010 pro ohledání. Dne 29. 12. 2010 (č. l. 954-963), č. j. 13917-17/2010-ERÚ, bylo na ERÚ doručeno další doplnění podkladů, a to revizní zpráva a notářský zápis. Z revizní zprávy V. Č. ze dne 27. 12. 2010 (č. l. 955-960) bylo prokázáno, že se jedná o falešnou revizní zprávu, kterou V.Č. netvořil a razítko i podpis bylo naskenované. Z notářského zápisu NZ 756/2010 (č. l. 961-963) P.Š. bylo zjištěno, že se dne 27. 12. 2010 nacházel v areálu v Chomutově, kde v prostoru elektrárny Saša-Sun zjistil, že elektrárna není oplocena, jsou tam nainstalovány panely, které jsou propojeny kabely, nachází se tam střídače a osvědčil tak způsobilost výrobný k provozu. Další reakcí na sdělení P.č. j. 13917-13/2010-ERÚ, že jsou shromážděny veškeré doklady, bylo vyjádření Z.Z. ze dne 29. 12. 2010 (č. l. 964, stejné č. l. 1153 ale bez razítka podatelny), č. j. 13917-18/2010-ERÚ, ve které konstatoval, že notářský zápis osvědčující způsobilost výrobný předali dne 29. 12. 2010 na ERÚ. Dne 29. 12. 2010 (č. l. 966-967), č. j. 13917-19/2010-ERÚ, byla na ERÚ doručena žádost Z.Z. o vydání licence do 31. 12. 2010, společně s prohlášením odborových organizací působících v holdingu. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 969), č. j. 13917-20/2010-ERÚ, byl na ERÚ doručen návrh Z.Z. na provedení důkazu listinami, konkrétně Protokolem o schválení výrobný (č. l. 971). Protokol o schválení výrobný (První paralelní připojení k síti) prokazuje, že dne 22. 12. 2010 byl zahájen zkušební provoz elektrárny. Ze Smlouvy č. VCE/09/7120 o úhradě výkupní ceny mezi společnostmi Saša-Sun a Actherm ze dne 28. 12. 2010 (č. l. 972-981) bylo zjištěno, že výkupní cena dle cenového rozhodnutí ERÚ pro zdroj uvedený do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla 12.400Kč/MWh. Z příloh ke Smlouvě (č. l. 982-987) vyplývá i to, že předpokládaná roční výroba elektřiny byla 5.400MWh. Dne 30. 12. 2010 (č. l. 988-990), č. j. 13917-21/2010-ERÚ bylo vydáno usnesení o ohledání dne 31. 12. 2010, ze kterého vyplývá, že dne 31. 12. 2010 bylo nařízeno ohledání FVE Saša-Sun. Na základě opatření předsedy ERÚ byla dne 16. 11. 2010 (č. l. 991), č. j. 13917-22/2010-ERÚ ustanovena jako oprávněná úřední osoba I.F.. Rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno a podepsáno I.F. dne 31. 12. 2010 (č. l. 992-993), č. j. 13917-23/2010-ERÚ, a nabylo právní moci stejný den. Protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu (č. l. 994), č. j. 13917-24/2010-ERÚ, převzal na základě plné moci (č. l. 995,996) K.H... Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 20. 12. 2010 (č. l. 997-998), č. j. 13917-26/2010-ERÚ, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 20. 12. 2010 a vyplývá z něj, že byly zjištěny nedostatky a elektrárna nesplňovala podmínky k udělení licence. Protokol o zajištění důkazů ohledáním ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 999-1000), č. j. 13917-25/2010-ERÚ, byl doručen na podatelnu ERÚ dne 31. 12. 2010. Dne 31. 12. 2010 bylo sepsáno vyjádření k protokolu o ohledání ze dne 31. 12. 2010 (č. l. 1001), ze kterého vyplývá, že elektrárna splňuje veškeré podmínky pro vydání licence. Dne 31. 12. 2010 (č. l. 1004) byl vytvořen Z.další návrh na provedení důkazu listinami, konkrétně fotografiemi výrobný, které prokazují způsobilost elektrárny k provozu. Součástí spisu je plná moc zmocnitele společnosti Zdeněk-Sun zmocněnci Z.ze dne 22. 12. 2010 (č. l. 965, 968, 970, 1002, 1003, 1005).

134. Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení o povolení obnovy řízení sp. zn. 03104/2011-ERÚ, společnosti Saša-Sun (č. l. 4736-4875) za období od 1. 7. 2011 do 13. 2. 2012. Popis dokumentů je uveden v rozsahu řazení ve spise, tedy v opačné časové řadě (začíná převzetím rozhodnutí o zastavení a končí podnětem ÚOKFK).
135. Z Protokolu o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4736), č. j. 03104-46/2011-ERÚ, vyplývá, že P.G. převzal rozhodnutí a za účastníka řízení se vzdal práva podání rozkladu. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4739), byli na základě opatření předsedy ERÚ pověřeni jako oprávněné úřední osoby M.S. a M.. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4740-4748), č. j. 03104-4632011-ERÚ, bylo prokázáno, že M.S. zastavila řízení o nařízení obnovy z důvodů splnění všech podmínek pro zrušení řízení o obnově podle § 94 odst. 4 správního řádu. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4749-4756) byl na ERÚ doručen opakovaný návrh účastníka G. na zastavení

řízení, který byl odůvodněn nedůvodností zahájení obnovy. Ze sdělení G., které bylo dne 16. 11. 2011 (č. l. 4760), č. j. 03104-37/2011-ERÚ, doručeno na ERÚ vyplývá tvrzení účastníka, že není důvod pro zahájení obnovy řízení. Bylo prokázáno, že dne 10. 11. 2011 (č. l. 4763), č. j. 03104-34/2011-ERÚ, převzal zmocněnec G. Vyrozumění o možnosti seznámení s podklady rozhodnutí. Dne 30. 9. 2011 (č. l. 4767-4773), č. j. 03104-30/2011-ERÚ byl na ERÚ doručen návrh účastníka na zastavení řízení pro neexistenci důvodu obnovy řízení. Součástí tohoto spisu je i zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace ze dne 30. 12. 2010 (č. l. 4774-4791) revizního technika L.H., ze které vyplývá, že revidovaná elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti schopna provozu. Komisi ve složení Z., technik Š. a L.H. vypracovala dne 21. 12. 2010 (č. l. 4792) Protokol č. 1/10 o určení vnějších vlivů prostředí. Návrh účastníka na doplnění dokazování vypracovaný G. byl na ERÚ doručen dne 20. 9. 2011 (č. l. 4794-4795), č. j. 03104-28/2011-ERÚ. Ze znaleckého posudku č. 2/2011 zpracovaného znalcem M.K. dne 30. 8. 2011 (č. l. 4796-4811) ve věci posouzení revizních zpráv elektro zpracovaných revizním technikem V.Č. vyplývá, že se závěry těchto zpráv ztotožňuje a posuzované revizní zprávy nebránily vydání licence. Dne 26. 8. 2011 (č. l. 4812-4814) zpracoval znalecký posudek č. 044/Ele/07/2011 znalec Mgr. Miloslav Wainer., který se týkal expektace revizních zpráv elektro k provedené technologii FVE Saša-Sun včetně zhodnocení podmínek určujících finální ukončení předmětné akce. Součástí spisu je i stanovisko ENA ze dne 25. 7. 2011 (č. l. 4815), ve kterém J.J. uvedl, že technické nedostatky měly pouze marginální dopad na celkový výkon FVE, licence ke dni 31. 12. 2010 byly uděleny oprávněně a není důvod ke zpochybnění. Z Protokolu o výsledku svědka V.Č. dne 15. 9. 2011 (č. l. 4817-4820) bylo zjištěno, že revizní zprávy ze dne 27. a 28. 12. 2010 nedělal a o jejich existenci nevěděl. Dne 13. 9. 2011 (č. l. 4838-4841) byla na ERÚ doručena žádost G., aby mohl klást otázky svědkům (K., Č.) při výsledku dne 15. 9. 2011 a bylo rozhodnuto usnesením o námitce vůči panu K.. Dne 12. 9. 2011 (č. l. 4842-4844) bylo na ERÚ doručeno prostřednictvím B. vyjádření V. Č. ze dne 31. 8. 2011, ze kterého vyplývá, že revize nebyly zpracovány od stolu na základě projektové dokumentace. Dne 7. 9. 2011 (č. l. 4846-4847) bylo na ERÚ doručeno vyjádření G. ohledně výsledku osoby K. jako svědka v předmětné věci. Předvolání k výsledku bylo zasláno K. (č. l. 4848) i V.Č. (č. l. 4849) dne 31. 8. 2011, přičemž bylo v obou případech dáno na vědomí Saša-Sun. Plná moc udělená společností Saša-Sun a Zdeněk-Sun G. ze dne 25. 7. 2011 byla na ERÚ doručena dne 12. 8. 2011 (č. l. 4850). Dne 26. 7. 2011 (č. l. 4855) byl V.Č. předvolán k podání svědecké výpovědi na den 18. 8. 2011, ovšem ze sdělení a kopie Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti V.Č. na ERÚ doručené dne 12. 8. 2011 (č. l. 4851-483) bylo prokázáno, že byl pan Č. od 10. 8. 2011 v pracovní neschopnosti. Stejně tak byl V.Č. předvolán dne 12. 7. 2011 (č. l. 4870) na den 26. 7. 2011, ale ze spisu bylo zjištěno, že byl v pracovní neschopnosti od 25. 7. 2011, jak vyplývá z kopie rozhodnutí o pracovní neschopnosti na ERÚ doručené dne 29. 7. 2011 (č. l. 4856-4859). Z interního sdělení A. a K. ze dne 25. 7. 2011 (č. l. 4860) pak bylo zjištěno, že na den 26. 7. 2011 nebylo možné V.Č. uvolnit ani kvůli pracovním povinnostem. Z plné moci J. P. ze dne 13. 7. 2011 (č. l. 4863-4864) bylo zjištěno, že byl zmocněn, aby jednal jménem Saša-Sun, stejně jako G. kterému byla téhož dne (č. l. 4867) udělena plná moc k zastupování společnosti Saša-Sun. Ze záznamu o nahlédnutí do spisu bylo prokázáno, že A.P. dne 15. 7. 2011 (č. l. 4865) nahlédl do části trestního spisu týkajícího se výsledku V.Č.. Dne 12. 7. 2011 (č. l. 4869) byl ke spisu jako součást podkladů připojen spis č. j. 13917/2010-ERÚ. Dne 1. 7. 2011 (č. l. 4872) byla na základě opatření předsedy ERÚ určena jako oprávněná úřední osoba R.M. a J.V.. Z Oznámení zahájení řízení o obnově řízení o žádosti společnosti Saša-Sun bylo prokázáno, že dne 1. 7. 2011 (č. l. 4873) zaslal ERÚ společnosti Saša-Sun toto Oznámení, a to na základě podnětu Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, který byl na ERÚ doručen dne 21. 6. 2011 (č. l. 4874-4875). Z protokolů o nahlédnutí do spisu vyplývá, že G. do spisu nahlížel dne 11. 7. 2011 (č. l. 4866), dne 8. 9. 2011 (č. l. 4845), dne 20. 9. 2011 (č. l. 4793), dne 6. 10. 2011 (4766), dne 19. 10. 2011 (č. l. 4765), dne 4. 11. 2011 (č. l. 4764), dne 10. 11. 2011 (č. l. 4762), dne 23. 11. 2011 (č. l. 4759), dne 13. 12. 2011 (č. l. 4758), dne 30. 12. 2011 (č. l. 4757), dne 13. 2. 2012 (č. l. 4737-4738), kde požádal o stejnopis rozhodnutí. JUDr. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

na základě protokolu o nahlédnutí do spisu (č. l. 4871) nahlížel dne 11. 7. 2011, byla jím přiložena i plná moc ze dne 26. 6. 2011.

136. Kopie správního spisu ERÚ týkající se řízení o povolení obnovy řízení sp. zn. 03103/2011-ERÚ, společnosti Zdeněk-Sun (č. l. 4877-5028) za období od 1. 7. 2011 do 13. 2. 2012.
137. Co se týče obnovy řízení u elektrárny Zdeněk-Sun, tak dne 1. 7. 2011 (č. l. 5027-5028) zaslal ERÚ společnosti Zdeněk-Sun Oznámení o zahájení řízení o obnově řízení o žádosti společnosti Zdeněk-Sun, č. j. 03103-1/2011-ERÚ, a to na základě podnětu Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality ze dne 20. 6. 2011 (č. l. 5023-5025), který zjistil, že první revizní zpráva ze dne 5. 12. 2010 byla vyhotovena na základě projektové dokumentace s vědomím, že elektrárna nebyla dokončena a druhou revizní zprávu pan Č. netvořil, neboť byl nemocen. Z Opatření předsedy ERÚ vyplývá, že dne 1. 7. 2011 (č. l. 5026) byli oprávněnými úředními osobami určeni R.M. a J.V.. Dne 12. 7. 2011 (č. l. 5020-5022) ERÚ předvolal na den 26. 7. 2011 svědka V.Č.. Z úředního záznamu ze dne 12. 7. 2011 (č. l. 5019) vyplývá, že ke spisu jako součást podkladů rozhodnutí byl připojen spis č. j. 13916/2010-ERÚ. Z plné moci G. ze dne 12. 7. 2011 (č. l. 5016-5017) bylo zjištěno, že byl G. zmocněn, aby jednal jménem Zdeněk-Sun, stejně jako JUDr. P., kterému byla dne 13. 7. 2011 (č. l. 5013) také udělena plná moc k zastupování společnosti Zdeněk-Sun. Ze záznamu o nahlédnutí do spisu bylo prokázáno, že A.P. dne 15. 7. 2011 (č. l. 5012) nahlédl do části trestního spisu týkajícího se výsledku V.Č.. Z kopie rozhodnutí o pracovní neschopnosti V.Č. a dalších vyjádření (č. l. 5007-5011) vyplývá, že se V.Č. nedostavil k výsledku, ke kterému byl předvolán. Dalším předvoláním ze dne 26. 7. 2011 (č. l. 5006) byl V.Č. předvolán jako svědek na den 10. 8. 2011, ke kterému se ovšem, jak vyplývá ze spisového materiálu opět z důvodů pracovní neschopnosti, nedostavil (č. l. 5000-5003). Dne 31. 8. 2011 (č. l. 4997-4998) byl společně s K. opět pan Č. předvolán a to na den 15. 10. 2011. Dne 7. 9. 2011 (č. l. 4994-4996) bylo na ERÚ doručeno vyjádření G. ohledně výsledku osoby K. jako svědka v předmětné věci. Dne 12. 9. 2011 (č. l. 4988-4991) bylo na ERÚ doručeno prostřednictvím B. vyjádření V. Č. ze dne 31. 8. 2011, ze kterého vyplývá, že revize nebyly zpracovány od stolu na základě projektové dokumentace. Dne 13. 9. 2011 (č. l. 4983-4987) byla na ERÚ doručena žádost G., aby mohl klást otázky svědkům (K., Č.) při výsledku dne 15. 9. 2011 a bylo rozhodnuto usnesením o námitce vůči panu K.. Z Protokolu o výsledku svědka V.Č. dne 15. 9. 2011 (č. l. 4967-4970) bylo zjištěno, že revizní zprávy ze dne 27. a 28. 12. 2010 nedělal a o jejich existenci nevěděl. Ze znaleckého posudku č. 2/2011 zpracovaného znalcem M.K. dne 30. 8. 2011 (č. l. 4951-4966) ve věci posouzení revizních zpráv elektro zpracovaných revizním technikem V.Č. vyplývá, že se závěry těchto zpráv ztotožňuje a posuzované revizní zprávy nebránily vydání licence. Součástí spisu je i stanovisko ENA ze dne 25. 7. 2011 (č. l. 4949), ve kterém J.J. uvedl, že technické nedostatky měly pouze marginální dopad na celkový výkon FVE, licence ke dni 31. 12. 2010 byly uděleny oprávněně a není důvod ke zpochybnění. Ze znaleckého dobrozdání K.ulovaného (č. l. 4948) vyplývá, že se znalci Kulovaný a Mgr. Wainer účastnili obhlídky dne 31. 12. 2010 a shodně konstatovali, že elektrárna Zdeněk-Sun splňovala potřebné předpoklady nutné k udělení licence. Dne 26. 8. 2011 (č. l. 4945-4947) zpracoval znalecký posudek č. 044/Ele/07/2011 znalec Mgr. Miloslav Wainer., který se týkal expektace revizních zpráv elektro k provedené technologii FVE Saša-Sun včetně zhodnocení podmínek určujících finální ukončení předmětné akce. Návrh účastníka na doplnění dokazování vypracovaný G.. byl na ERÚ doručen dne 20. 9. 2011 (č. l. 4943-4945) a vyplývá z něj návrh na provedení důkazů, a to znaleckého posudku Kulovaného, Mgr. Wainera, znaleckého dobrozdání a stanoviska ENA. Dne 29. 9. 2011 (č. l. 4935-4940) a dne 30. 9. 2011 (č. l. 4914-4920) byl na ERÚ doručen návrh účastníka G. na zastavení řízení pro neexistenci důvodu obnovy řízení. Komisí ve složení Z., technik Š. a L.H. vypracovala dne 21. 12. 2010 (č. l. 4934) Protokol č. 2/10 o určení vnějších vlivů prostředí. Součástí tohoto spisu je i zpráva o mimořádné revizi elektrické instalace ze dne 30. 12. 2010 (č. l. 4921-4933) revizního technika L.H., ze které vyplývá, že revidovaná elektrická instalace je z hlediska bezpečnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

schopna provozu. Bylo prokázáno, že dne 10. 11. 2011 (č. l. 4911) převzal zmocněnec G. Vyrozumění o možnosti seznámení s podklady rozhodnutí. Ze sdělení G. ze dne 14. 11. 2011 (č. l. 4908-4910) vyplývá tvrzení účastníka, že není důvod pro zahájení obnovy řízení. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4890-4904) byl na ERÚ doručen opakovaný návrh účastníka G. na zastavení řízení, který byl odůvodněn nedůvodností zahájení obnovy. Dne 2. 2. 2012 (č. l. 4889), byli na základě opatření předsedy ERÚ pověřeni jako oprávněné úřední osoby M.S. a M.. Z Protokolu o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4886), vyplývá, že P.G. převzal rozhodnutí a za účastníka řízení se vzdal práva podání rozkladu. Z rozhodnutí ERÚ ze dne 13. 2. 2012 (č. l. 4877-4885), bylo prokázáno, že M.S. zastavila řízení o nařízení obnovy z důvodů splnění všech podmínek pro zrušení řízení o obnově podle § 94 odst. 4 správního řádu. Z protokolů o nahlédnutí do spisu vyplývá, že G. do spisu nahlížel dne 11. 7. 2011 (č. l. 5015), dne 8. 9. 2011 (č. l. 4992), dne 20. 9. 2011 (č. l. 4941), dne 6. 10. 2011 (4913), dne 19. 10. 2011 (č. l. 4912), dne 4. 11. 2011 (č. l. 4912), dne 10. 11. 2011 (č. l. 4911), dne 23. 11. 2011 (č. l. 4907), dne 13. 12. 2011 (č. l. 4906), dne 30. 12. 2011 (č. l. 4905) a dne 13. 2. 2012 (č. l. 4887-4888), kde požádal o stejnopis rozhodnutí.

138. Dalšími důkazy jsou zajištěné záznamy e-mailové komunikace, kdy tyto z hlediska jejich významu lze rozdělit do skupin vztahujících se k žádostem o vydání licence a vydání licencí, k okolnostem vyhotovení nepravdivých dokumentů a k okolnostem zastavení řízení o nařízení obnovy řízení.
139. E-mailová komunikace vztahujících se k žádostem o vydání licence a vydání licencí:
Z e-mailu A.P. zasláného dne 22. 12. 2010 v 17:45 hod. (č. l. 636) L.P. vyplývá, že P. navrhl postup směřující k zamítnutí žádosti a podání trestních oznámení na osoby, které vytvořily nepravdivé dokumenty. E-mail L.P. R.K. ze dne 23. 12. 2010 v 09:04 hod. (č. l. 637) prokazuje, že P. navrhl K. u elektráren Saša a Zdeněk-Sun další postup ze strany ERÚ, neboť na něj měl jiný názor než pan P.. E-mail předsedovi úřadu J.F. zaslal L.P. dne 30. 12. 2010 v 15:53 hod (č. l. 646-647), ve kterém F. sdělil, že v případě elektráren Saša, Zdeněk a VT-Sun je třeba provést další ohledání na místě a žádal o sdělení, zda je možné takto postupovat a pokud by se takto nekonalo, uvedl, že by dále nebylo možné, aby vykonával funkci ředitele odboru. Odpověď zaslal P.F.. prostřednictvím I.J. dne 31. 12. 2010 v 10:21 hod (č. l. 648), kde konstatoval, že názor, který uvedl v e-mailu je v rozporu s tím, co bylo dohodnuto na poradě dne 28. 12. 2010, které byl přítomen, ale nemá jinou možnost, než respektovat jeho názor, neboť je ředitelem odboru licencí a oprávněnou úřední osobou. Dne 31. 12. 2010 v 19:46 hod (č. l. 654-662) zaslal L.K. I.F. e-mail s protokoly ERÚ o zajištění důkazu ohledáním věci, a to elektráren Saša, Zdeněk a VT-Sun, společně s vyjádřeními k protokolům Z.Z... Ve složce koncept se u F. našel rozepsaný e-mail L. P. (č. l. 663), ve kterém F. uvedla, že se jí nelíbí zápisy na Zdeněk a Saša-Sun, ani negativní vyjádření ze strany ERÚ, ani fakt, že nebylo možné vše zkontrolovat, a že považuje obhajobu Z.Z. za irelevantní. Dne 31. 12. 2010 v 20:18 hod (č. l. 664) zaslala F. e-mail P., ze kterého vyplývá, že po P. chtěla jednoznačný pokyn, zda má licenci vydat. Z e-mailu R.K. P.F. ze dne 31. 12. 2010 v 20:18 hod. (č. l. 665) pak vyplývá, že elektrárny Saša a Zdeněk-Sun nespĺňují předpoklady pro vydání licence. Tento e-mail byl doručen jak do schránky F., tak i do schránky P., F. ho i tak přeposlala P. dne 31. 12. 2010 v 20:43 hod. (č. l. 668) obdržela od P.. odpověď. V e-mailu P. konstatoval, že se jedná o drobné nedostatky a případné negativní stanovisko ERÚ by zřejmě neobstálo a přiklonil se k udělení licence.
140. Z obsahu těchto listin dle názoru soudu vyplývá jednoznačná snaha L.P. dostat od předsedy úřadu F. povolení k nařízení opakovaného ohledání na místě v první fázi, a ve druhé fázi dosáhnout vydání licence, kdy přenechal rozhodování na F. a na její dotazy, jak má rozhodnout, jak se má postavit k názoru pracovníků kontroly, jí naznačil, že on by rozhodnutí vydal, že nevydání by mohlo mít negativní následky a omluvil se jí, že ji do této situace dostal a vzápětí podotkl, že by věc ani rozhodovat sám nechtěl, jelikož mu předseda naznačil, že je ovlivněn žadatelem. F. tedy

byla postavena do situace, kdy byla „nucena“ rozhodnout ve prospěch elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun, i vzhledem k jí vnímaným negativním následkům, které mohly v případě negativního rozhodnutí nastat.

141. Zde nelze přehlédnout, že dalšími důkazy byly prokázány vazby mezi L.P. F.T. a na toho navázaným Z.Z..
142. Při domovní prohlídce u L.P. tak byly mj. zajištěny ručně psané deníky A.P. z let 2010, 2011 a 2012. Z deníku z roku 2010 bylo zjištěno, že se ve čtvrtek 23. 12. 2010 po 21:00 hod. u P. doma zastavil pan Z., v pondělí 27. 12. 2010 v 21:30h. pan T. se synem (s poznámkou pozvání na Kvildu), ve středu 29. 12. 2010 večer přijeli pan T. a pan Z., ve čtvrtek 30. 12. 2010 večer přijeli pan T. a pan Z. a v pátek 31. 12. 2010 pan T.. Dále ze zápisů vyplývá, že v roce 2010 před tímto obdobím F. T. nebo Z.Z.nikdy L.P.v jeho trvalém bydlišti nenavštívili. Z uvedeného deníku jsou tedy patrné zcela nestandardní vztahy L.P.s F.T. a Z.Z. v situaci, kdy ERÚ dne 20. 12. 2010 fakticky zjistil podvodné jednání žadatelů - společností Saša-Sun a Zdeněk-Sun o vydání licencí, přičemž ještě navíc Z.Z.byl na základě plných mocí společnosti Saša-Sun a Zdeněk-Sun zmocněn jednat v těchto správních řízeních za uvedené společnosti a tyto písemné plné moci byly založeny ve správních spisech. Konečně je z deníku patrné, že L.P. dne 31. 12. 2010 e-mailem z domova odpovídal I.F. s doporučením licence vydat v okamžiku, kdy u něj doma slavil Silvestr F.T., který se předčasně vrátil z opakovaného ohledání obou FVE společností Saša-Sun a Zdeněk-Sun v Chomutově, kde jménem žadatelů o vydání licencí doprovázel skupinu ERÚ při ohledání.
143. E-mailová komunikace vztahující se k okolnostem vyhotovení nepravdivých dokumentů:
Dne 9. 12. 2010 proběhla e-mailová komunikace mezi J.K., K.Š.a dalšími (č. l. 3108-3109), kdy J.K. v 8:52 hod. odeslal e-mail s revizemi Saša a Zdeněk-Sun. Následně mu bylo K.Š. odpovězeno s tím, že u Saša-Sun byly uvedeny chybně panely a výkon opraven na 3 desetinná místa. V e-mailu ze dne 9. 12. 2010 12:20 hod. (č. l. 3111-3125) zaslal V.Č. J.K. opravené revizní zprávy, které následně téhož dne J.K. v 16:16 hod. (č. l. 2997-3010) přeposlal K.Š., J.H.. a dalším. E-mail J.H. J.K. ze dne 22. 12. 2010 12:10 hod. (č. l. 3126) prokazuje, že H. požádal pana K. o nové revize VN, NN a DC na elektrárny Saša-Sun a Zdeněk-Sun s datem 27. 12. 2010 z důvodu kontroly ERÚ. V e-mailu byl vznesen požadavek, aby byly zprávy zabezpečené v PDF formátu. Revizní zprávy na obě FVE odeslal M. H. J. K. dne 23. 12. 2010 v 7:00 hod. (č. l. 3128-3140). Z e-mailu J.K. J.H. ze dne 23. 12. 2010 v 8:55 hod. (č. l. 1389), (i č. l. 3142) vyplývá, že panu H. byly odeslány tyto revize NN pro úpravu. J.H. tento e-mail poté dále přeposlal dne 23. 12. 2010 v 18:39 hod. (č. l. 3142) K.Š., K.H.a M.Š.. E-mail J. H.J. z 30. 12. 2010 v 20:55hod. (č. l. 3169) dokazuje, že revize VN zůstaly původní, změna nastala u revizí NN, kdy byl změněn datum a obsah zůstal stejný.
144. Z výše uvedeného je zřejmé, že revizní zprávy s datem 27. a 28. 12. 2010 netvořil revizní technik V.Č. a nevěděl ani o jejich pohybu v rámci e-mailové komunikace. Tyto závěry korespondují jak se skutečností, že byl od 18. 12. 2010 na nemocenské, tak zejména se záznamy odposlechu tohoto obžalovaného a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností (č. l. 3675-3677) k revizním zprávám „V. Č.“ doručeným ERÚ ve dnech 29. 12. 2010 a 30. 12. 2010, které potvrzují, že otisk razítka a také podpis V. Č. byly vyhotoveny na zařízení pracujícím na principu inkoustového tisku (za použití tiskárny či kopírky), když obě revizní zprávy byly několikrát sešity a rozešity sešivací sponkou.
145. E-mailová komunikace vztahující se k okolnostem zastavení řízení o nařízení obnovy řízení:
Z e-mailu A.P. M.S., J.V., R.M. ze dne 1. 2. 2012 (středa) v 13:55 hod. (č. l. 676) bylo prokázáno, že P. zaslal rozhodnutí o obnově elektrárny Saša-Sun s tím, že v pátek žádal o vydání rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Dne 2. 2. 2012 v 13:47 hod. (č. l. 676) mu S. odpověděla, že obnova řízení nebude nařízena do doby vydání pravomocného rozsudku o spáchání trestného činu. Dne 2. 2. 2012 v 13:50 hod. (č. l. 677) zaslala e-mail i M., ze kterého vyšlo najevo, že do doby než dostane stanovisko pana P.k dotazu týkajícího se pravomocného rozsudku, se nebude rozhodnutí o obnově odesílat. V e-mailu ze dne 4. 2. 2012 v 18:34 hod. (č. l. 715-727) poslala M.S. A.V. návrh rozhodnutí o zastavení obnovy o žádost o licenci pro společnost Saša-Sun a konstatovala, že napíše paní B., ať do rozhodnutí neprojde nic od společností Saša a Zdeněk-Sun. Uvedla, že v případě jejího souhlasu může rozhodnutí dne 13. 2. 2012 podepsat. Dne 4. 2. 2012 v 20:15 hod. (č. l. 6484) pak zaslala M.S. e-mail R.M.a J.B., že rozhodnutí o řízení o obnově společností Saša a Zdeněk-Sun se nebudou odesílat do doby, než o nich rozhodne předsedkyně ERÚ s tím, že o tomto je bude informovat. Z e-mailu M.S. M. dne 13. 2. 2012 9:31 hod. (č. l. 6485) vyplývá, že mu zaslal návrhy rozhodnutí obou elektráren. Dne 13. 2. 2012 v 14:55 hod. (č. l. 691) zaslal P. M.S. e-mail, ve kterém žádal o urychlené vydání rozhodnutí o nařízení obnovy u společnosti Saša-Sun a vytvoření analogického u společnosti Zdeněk-Sun (v kopii doručeno v 14:56 hod. i M.č. l. 6486), načež mu téhož dne v 21:43 hod. M.S. odpověděla, že nepostupovala dle jeho pokynů, neboť e-mail obdržela v odpoledních hodinách a rozhodnutí bylo vydáno v hodinách dopoledních. Z reakce P. ze dne 14. 2. 2012 11:46 hod. vyplývá, že se podle něj nejedná o nedorozumění a že vydané rozhodnutí nevzešlo z její hlavy.

146. Z této komunikace nalézací soud v původním řízení dovodil jasný záměr M.S. zabránit vydání rozhodnutí o řízení o obnově pro společnosti Saša-Sun a Zdeněk-Sun a zároveň vydat rozhodnutí zcela opačné, a to o zastavení řízení.
147. E-mailová komunikace vztahující se ke vztahům mezi M.S., A.V.a Z.Z.:
- Z e-mailové komunikace mezi M.S. a A.V. vyplývá rozsah kontaktů M.S. a Z.Z... V e-mailu ze dne 4. 2. 2011 8:41 hod. (č. l. 728) poslala V. informace o společnosti Z- group a uvedla, že do 14 dní mu mají připravit nabídku. Na to dne 5. 2. 2011 14:52 hod. (č. l. 729) V.. reagovala s tím, že může zaslat nabídku na analýzu. Z e-mailu V. asistentce D.J. ze dne 12. 2. 2011 11:36 hod. (č. l. 731) vyplývá, že na zasedání Klubu dne 24. 3. 2011 měl být pozván i Z.. Z další e-mailové komunikace je pak zřejmé, že M.S. měla o účast Z.Z. na setkání velký zájem. Osobní setkání a povědomost V. o těchto setkáních M.S. s Z. prokazuje e-mailová komunikace ze dne 13. 3. 2011 21:20 hod. (č. l. 739), 16. 3. 2011 9:40 hod. (č. l. 740), 17. 3. 2011 6:23 hod. (č. l. 741), 1. 4. 2011 11:31 hod. (č. l. 745) a dalších. E-mail ze dne 27. 3. 2011 12:43 hod. (č. l. 743) M.S. V. pak potvrzuje, že Z. se setkání Klubu dne 24. 3. 2011 ve Zlaté huse skutečně zúčastnil. Zájem o členství Z.Z. v Klubu pak vyplývá z e-mailu ze dne 2. 5. 2011 22:10 hod. (č. l. 746), kdy M.S. o tomto informovala V... Součástí spisového materiálu je i faktura s přiloženým rozpisem, kterou ke schválení M.S. zaslala dne 16. 3. 2011 9:35 hod. (č. l. 770-772) V., kdy za únor 2011 z celkových 18 hodin odvedených prací je 11 hodin fakturováno za osobní jednání s Z.. Dne 6. 6. 2011 22:33 hod. (č. l. 756-757) zaslala M.S. Z. podklady na vypracování nabídky, kdy jeho společnost projevila zájem o zpracování nabídky dodavatele zemního plynu v období od 1. 1. 2012.
148. Tyto kontakty pak dále potvrzují i Dohoda o provedení práce mezi společností XXXXX a M.S. z 5. 5. 2010 (č. l. 4004), Smlouva o poskytování konzultačních služeb – manažerské řízení mezi společností XXXXX a M.S. z 1. 11. 2010 vč. Dodatku č. 1 (č. l. 4005-4008), Faktura M. na XXXXX č. 2011/007 ze dne 27. 6. 2011 včetně přílohy (č. l. 4013-4016) a Faktura M.S. na XXXXX č. 2011/010 ze dne 1. 6. 2011 včetně přílohy (č. l. 4021-4022).
149. Dalšími důkazy jsou zajištěné údaje v elektronické podobě získané v rámci prohlídek jiných prostor a pozemku společností Actherm, Železářny Veselí, a.s., Zdeněk-Sun, Saša-Sun a Z-holding, a.s., kdy byly zajištěny data ze serverů, PC a notebooků, flash disky (tvořící přílohu posudků z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika znalce Ing. Zaňky), kdy tyto mají

vypovídací hodnotu zejména k rozsahu prací a tedy dokončenosti jednotlivých FVE a "pohybu" falešných revizních zpráv údajně V. Č. s daty 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010. Tyto důkazy byly provedeny v rámci výsledku tohoto znalce v hlavním líčení dne 31. 3. 2015, kdy tento podrobně popsal vlastní činnost zálohování dat a jejich export (tisk) a vysvětlil mechanismus ukládání pomocných metadat. Zde zejména popsal, za jakých podmínek vzniká autor, či osoba, která provádí poslední úpravu souboru.

150. V počítači užívaném J. K. tak byly zajištěny zejména revizní zprávy V. Č. s daty 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 se zfalšovanými podpisy a razítky, přičemž dle informací o dokumentech je autor M.H., naposledy upravil v 6/2011 K.; dále protokoly o předání částí díla FVE většinou z února 2011, tabulkové přehledy stavu dokončenosti FVE Saša-Sun a Zdeněk-Sun k 26. 12. 2010 (některé sekce zapojení 0 %, soubory naposledy změnil K. a Č.). V počítači užívaném K.Š. byly zajištěny zejména revizní zprávy V.Č. z 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 se zfalšovanými podpisy a razítky, přičemž dle informací o dokumentech je autorem M.H., naposledy upravil 29. 12. 2010 Š.). V počítači užívaném J.H. pak byly zajištěny revizní zprávy V. Č. ze dnů 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 se zfalšovanými podpisy a razítky, přičemž dle informací o dokumentech je autorem M.H. a dokument naposledy upravil 31. 12. 2010 H.. Dále pak tabulkový přehled nainstalovaných panelů na obou fotovoltaických elektrárnách, podle kterého k 5. 12. 2010 nebylo nainstalováno 26.280 panelů a k 9. 12. 2010 nebylo nainstalováno 21.276 panelů z celkem cca 65 tisíc. K průběhu výstavby obou FVE a tedy aktuálním stavům dokončenosti, mají vypovídací hodnotu i záznamy e-mailové korespondence např. e-mail z 5. 12. 2010, ve kterém A. K. D.Z. zasílá souhrnný přehled stavu dokončenosti fotovoltaických elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun vypracovaný společností Actherm (V.Č. a schválená J. K.) včetně fotodokumentace k 4. 12. 2010 (např. na fotovoltaické elektrárně Saša Sun na bloku B osazeno 40 % panelů, blok C 43 %, blok D + E + F 0 %, u Zdeněk-Sun - není vůbec vybudován blok B, C ...) případně e-mail J.K. z 9.1.2011 obsahující harmonogram dokončení fotovoltaických elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun - oprava zapojení stringů a DC kabeláže a uvedení do provozu rozvaděčů na všech blocích ve 2. polovině ledna 2011; jakož i e-mail J.K., podle kterého u FVE Zdeněk-Sun v sekci G zbývá nainstalovat cca 1.400 panelů.
151. Přehlédnout pak nelze ani záznamy odposlechů, které mají výraznou vypovídací hodnotu k vlastnímu jednání původně spoluobžalovaného Č. (fakticky doznává neúplnost FVE v době, kdy měl dělat revizi), obžalovaného K. (kdy z jeho reakcí je zjevné, že o nedostatcích věděl a je tak zpochybněna jeho obhajoba pouze o nevhodném vyjádření ve vztahu k jeho podílu na dalších revizích), i obžalovaných H. či Š. a stejně tak i vazby F. T. a L.P.(kdy tito spolu hovořili i o spisech, šetření policajtů, kontaktech, podpisech atd). Ze zajištěných odposlechů je však především evidentní, že došlo ke koordinaci vysvětlení obžalovaných vůči policejnímu orgánu v průběhu prověřování a jasně je dokumentováno podvodné vylákání licencí na obě elektrárny. Obžalovaného V. Č. před jeho podáním vysvětlení v několika telefonátech instruoval obžalovaný J.K. „...“opravdu je to vo tom, revizní zprávy byly vydaný nebo zpracovaný šestýho prosince, jo... a v tu dobu bylo zařízení tak jak jsem ho viděl, vnímal... vyhni se i takovému tomu že jsi byl nemocnej...nenech se rozpovídat dění po tom šlo mimo tebe“. Volali si i po podání vysvětlení, kdy V.Č. uvádí „No hrozný, katastrofa, všechno věděj, úplně všechno maj natočený, ukazovali mi video... prázdný výkopy...27. a 28., to někdo zfalšoval, přepsal to a použil moje razítko...on věděl že jsem byl nemocnej...je to jak obrovskéj podvod...v tý době od 18. 12. do 18. 1. jsem byl nemocnej“; na to J.K. odvětil „No dobře, tak si to zatím nech pro sebe.“ V.Č. pak uvádí „...no to je prostě falzifikát, což je pravda“. Následně volal V.Č. J.P.a sdělil mu mj., že „...revizní zpráva byla vlastně napsaná, když to ještě není hotový“. I další hovory, kdy zástupce společnosti Monest sděloval V. Č. „to zase úplně na rovínu pane Č., sice to bylo z prosince ale víte moc dobře, že se ty akce dodělávaly Ještě v lednu a v únoru jako jó letošního roku“, na což Č. odvětil „tak tak přesně, nó“ svědčí evidentně pro nemožnost reálného stavu ve verzi

tohoto obžalovaného Výmluvný je pozdější telefonát J.K. s K.Š.ohledně jiných pozdějších revizních zpráv, ve kterém K. Š. navrhl: „To bysme udělali tak, že je vytiskneme a schováme to razítko a natiskli bysme tam nové razítko a podpis a všechno.“ Na to J.K.: „No tohleto už jsme jednou udělali a víte, co je z toho za průser...“

152. Obhajoba pak v rámci hlavních líčení doložila značné množství fotodokumentace, která by měla zpochybnit závěry o neúplnosti FVE k zejména datu první revize. Takto byla rozporována zejména dokumentace ERÚ z 8. 12. 2010 (arg. zachycuje jiné FVE, či nelze určit přesné místo). Pokud by byla důkazní situace (zde ovšem ve vztahu k již pravomocně skončenému skutku) výlučně na příslušných záznamech, bylo by možné přiznat této obhajobě relevanci. S ohledem na výše uvedené ohledně postojů obžalovaných, jejich jednání (viz Č. další) ve spojení s dalšími listinami, které sice nemusí mít zcela přesnou hodnotu, ale dokumentují zjevnou neúplnost FVE dospěl nalézací soud k závěru, že toto zpochybnění nemá na skutkové závěry vliv. Navíc je nutno připomenout, že FVE jako výrobní musely být pro revizi kompletní a je povinností žadatelů o licenci tento stav doložit, takže ani případná argumentace dokončeností k 31. 12. 2010 (byť je v rozporu s dalšími důkazy - jistá forma kamufláže jak vyplývá z e-mailů) na těchto závěrech nic nezmění.
153. V rámci hlavních líčení pak byly jako listinné důkazy (částečně i znalecké posudky) předkládány doklady vztahující se k jiným řízením či trestním věcem. Z těchto důkazů tak bylo možné pouze v teoretické, obecné rovině dovést jistou vazbu. Vzhledem ke konkrétnu, této trestní věci, však tyto důkazy neměly vliv na ustálení skutkového děje. Tento závěr v původním řízení učinil nalézací soud i ve vztahu k formálně obdobným rozhodnutím ERÚ, kdy z nich dle něj nebylo možno dovozovat, to co prezentovala obžalovaná M.S., tedy zažitou praxi, když každé řízení je individuální a i v případě obdobně "špatného" rozhodnutí (pokud by se o takové jednalo), toto nemůže představovat důvod pro vyvinění. S ohledem na závěry Nejvyššího soudu (hodnocení důkazů) je ovšem nyní nalézací soud nucen konstatovat, že nesprávné (takto i Nejvyšším soudem hodnocené) závěry obžalované M.S. nejsou jejím excesem, ale vyjádřením názoru, který na ERÚ převládl (a to i při zohlednění dále popsanych nově provedených listinných důkazů).
154. Ze znaleckého posudku znalce Ing. Milana Kulovaného (č. l. 2363-2372), který byl za splnění podmínek § 213 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení dne 20. 1. 2015 čten (jedná se formálně o listinu) bylo prokázáno, že revize obžalovaného Č., týkající se kabelových přípojek a revizí s daty 5. a 6. 12. 2010 odpovídají právním předpisům.
155. Ze znaleckého posudku znalce Mgr. Miloslava Weinera (č. l. 2229-2233), který byl za splnění podmínek § 213 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení dne 20. 1. 2015 čten (jedná se formálně o listinu) bylo prokázáno, že tento se vyjadřoval mimo jiné k úplnosti revizí FVE Saša-Sun s tím, revize obžalovaného Č. týkající se kabelových přípojek a revizí s daty 5. a 6. 12. 2010 (odkaz na znalce K.ulovaného) kdy nenašel pochybení.
156. Znalec J. Fiala, slyšený v hlavním líčení dne 1. 12. 2015 se vyjádřil ke svým posudkům č. 24/14, 4/15a 12/15, kdy setrval na závěrech, že v listopadu a prosinci roku 2010, kdy se FVE dokončovaly, docházelo prakticky denně ke klimatickým změnám. Na elektrárnách docházelo postupnému dokončování výstavby, odstraňování následků vandalizmu, doplňování nedokončených částí stavby. Z toho důvodu nelze považovat snímky ERÚ bez pořízeného data za použitelné pro zhodnocení stavu FVE. Znalec zde uvedl, že od připojení FVE z prosince 2010 k distribuční síti FVE pracují již 4 roky zcela bez závad bezpečným způsobem. Revizní zprávy V. Č. ze dne 5. a 6. 12. 2010 nejsou revizními zprávami na celé FVE. U těchto elektráren bylo prováděno více samostatných revizí tvořící v souhrnu celek, ověřující bezpečnost elektroinstalace. Obžaloba tedy nesprávně přisoudila revizních zprávám V. Č. význam výchozích a primárních

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

revizních zpráv celé FVE. Revidoval pouze izolační odpory na části elektrárny. Tvzení o nepravdivosti revizních zpráv by bylo možno dovodit pouze na základě zjištění, že výsledky měření izolačních stavů revidovaných kabelů by neodpovídaly skutečnému stavu. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že V.Č. měřil pouze izolační stavy revidovaných kabelů, což neprobíhá za stavu, kdy je kabel pod napětím, a impedance byly změřeny jiným revizním technikem pod napětím po prvním paralelním připojení. Z fotografií a videozáznamu, které byly pořízeny kontrolory ERÚ nelze dovodit neproveditelnost revize V. Č..

157. Závěry jeho posudku pak potvrdil znalec Richard Chalupa slyšený v hlavním líčení dne 1. 12. 2015, který v rámci posudku č. 76/44/2012 dělal jeho revizi, který přitom v hlavním líčení tvrdil, že obsahem revize byla pouze strana AC, nikoli DC. Když byl konfrontován s vlastní revizí, tak uvedl, že toto neviděl. Jeho další posudek v jiné věci pak byl dne 2. 12. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten.
158. Ze znaleckých posudků č. 1884-7/15/2015 znaleckého ústavu PROSCON, s.r.o. (podepsán RNDr. Václav Šubrt, CSc.), které byly provedeny jako listiny, vyplývá možná nedokončenost FVE. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1887/15/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 31. 12. 2010 činí 21.000 Kč a představují 0,0037 % nákladů na pořízení celé FVE. Proto zpracovatel znaleckého posudku považuje elektrárnu Zdeněk-Sun ke dni 31. 12. 2010 za dokončenou. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1886/14/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 31. 12. 2010 činí 31.000 Kč a představují 0,0063 % nákladů na pořízení celé FVE. Proto zpracovatel znaleckého posudku považuje elektrárnu Zdeněk-Sun (ani v tom znaleckém posudku nevyměnil název na Saša-Sun, které se týkal) ke dni 31. 12. 2010 za dokončenou. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1885/13/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 20. 12. 2010 činí 21.000 Kč a představují 0,0037 % nákladů na pořízení celé FVE. Tato nepatrná výše nedostatků v poměru k nákladům na celou FVE doplňuje správnost závěru znalce Ing. Pavla Střelečka, kdy posuzované elektrárny byly ke dni 31. 12. 2010 připojitelné do sítě. Ze závěrů znaleckého posudku č. 1884/12/2015 ze dne 30. 3. 2015 vyplývá, že náklady na odstranění nedostatků uvedených v protokolu ERÚ ze dne 20. 12. 2010 činí 34.000 Kč a představují 0,0068 % nákladů na pořízení celé FVE. Tato nepatrná výše nedostatků v poměru k nákladům na celou FVE doplňuje správnost závěru znalce Ing. Pavla Střelečka, kdy posuzované elektrárny byly ke dni 31. 12. 2010 připojitelné do sítě. Ze závěrů znaleckého posudku č. ZP č. 1911/39/2015 ze dne 2. 7. 2015 vyplývá, že závěry posudku zpracovaného znaleckým ústavem PricewaterhouseCoopers ČR, s.r.o. č. 152-06/2015 ze dne 1. 6. 2015, které odpovídají primárně na jiné otázky, než jsou předmětem znaleckých posudků č. 1886/15/2015 a 1887/15/2015 ze dne 30. 3. 2015. I přesto lze konstatovat na základě tohoto znaleckého posudku, že závěry znaleckého posudku č. 152-06/2015 jsou v souladu se závěry znaleckých posudků č. 1886/15/2015 a 1887/15/2015. Dále se znalecký posudek zabýval otázkou, zda informace z dokumentů Inventarizace dodávek a montáží FVE Saša-Sun a Zdeněk-Sun ze dne 23. 11., 30. 11., 4. 12. 2010 mají vliv na dříve zpracované posudky tohoto znaleckého ústavu, kdy ze závěrů vyplývá, že žádný vliv tyto informace nemají. (Ze závěru znaleckého posudku č. 152-06/2015 ze dne 1. 6. 2015 znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. přitom vyplývají celkové náklady na výstavbu obou FVE, náklady na hlavní komponenty. Dále ze závěrů posudku vyplývá, že k 31. 12. 2010 byly elektrárny z 99% dokončeny. Faktury datované k roku 2011, u nichž není možné určit, zda se týkaly dokončení elektráren, odstraňování drobných vad nebránících provozu a optimalizaci, tvoří 1% nákladů na výstavbu elektráren.
159. Ze závěru znaleckého posudku č. 164-10/2015 ze dne 26. 10. 2015 znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. vyplývají celkové sumy vyjadřující možnou

potenciální újmu společnosti Saša-Sun v případě odejmutí licence a to v částce 292 milionů Kč, rozsah odvodů v případě ponechání licence do konce předpokládané životnosti FVE ve výši 207 milionů Kč, s tím, že dosud odvedla cca 136 milionů Kč.

160. Ze závěru znaleckého posudku č. 165-10/2015 ze dne 26. 10. 2015 znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. vyplývají celkové sumy vyjadřující možnou potenciální újmu společnosti Zdeněk-Sun v případě odejmutí licence a to v částce 289 milionů Kč, rozsah odvodů v případě ponechání licence do konce předpokládané životnosti FVE ve výši 208 milionů Kč, s tím, že dosud odvedla cca 140 milionů Kč.
161. Oba tyto posudky byly dle § 213 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení dne 2. 12. 2015 čteny. Jejich závěry bezpochyby jsou určeny pro posouzení tzv. veřejného zájmu, ovšem v tomto (trestním) řízení nemají zásadní relevanci.
162. V závěrech znaleckého posudku č. BP2015-01 ze dne 25. 5. 2015, který byl v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten, se se znalci Dr. Ing. Jana Maturová, LL. M. a Ing. Bc. Miroslav Valta, MBA, vyjádřili k právním předpisům a technickým normám z hlediska bezpečnosti, které v období listopadu až prosince roku 2010 upravovaly problematiku výchozích revizí elektrických zaměření, dále se vyjádřili k účelu výchozí revize, k tomu zda byly FVE k datům 5. 12., 6. 12., 20. 12., 31. 12. 2010 schopné bezpečného provozu, k nutnosti revize před zahájením zkušebního provozu, k oprávnění z hlediska odbornosti přezkumu obsahu výchozí revizní zprávy. Vyjádřili se i k mimořádné revizní zprávě L.H., kdy tato zpráva obsahuje všechny údaje požadované právními předpisy a normovými hodnotami.
163. Z údajů znalce Ing. J. Táborského, slyšeného dne 20. 10. 2015 ke znaleckému posudku č. 07-08-2015 ze dne 20. 4. 2015 vyplývá, že na základě zjištěných skutečností dle něj splňovaly FVE ke dni 31. 12. 2010 podmínky pro udělení licence na výrobu elektrické energie a byly bezpečné a provozuschopné.
164. Znalec Květoslav Mikulenka, slyšený v hlavním líčení dne 31. 3. 2015 se vyjádřil ke svému posudku č. 7/2013 ze dne 4. 7. 2013, kdy setrval na závěrech, že FVE Saša-Sun a Zdeněk-Sun byly k datu 31. 12. 2010 schopny bezpečného provozu, elektrárny byly ve zkušebním provozu a splňovaly požadavky na bezpečnost práce, byly tudíž ve vyhovujícím technickém stavu a bylo možné je provozovat. Z revizních zpráv ze dne 5. 12. a 6. 12. 2010 vyplývá, že tyto zprávy zpracované revizním technikem V.Č. obsahují všechny části stanovené normou. Jinak doplnil, že podmínkou výchozí revize je kompletní instalace.
165. V závěrech znaleckých posudků č. 9 a 10/2013 ze dne 12. 9. 2013 FEI-VŠB TU Ostrava, provedených jako listiny, se znalecký ústav vyjádřil k dokumentům uvedených ve znaleckém posudku, kdy došel k závěrům, že revizní zprávy ze dnů 27. - 28. 12. 2010 vykazují nedostatky, pro které není možné považovat tyto zprávy za dokument ověřující bezpečnost. Ovšem ze závěrů těchto posudků jinak vyplývá, že revizní zprávy vypracované V.Č. ze dne 26. 10., 2. 12., 5. 12., 6. 12. 2010, revizní zpráva vypracovaná A.R. ze dne 15. 11. 2010, a revizní zpráva vypracovaná H. ze dne 30. 12. 2010 obsahují všechny náležitosti vyžadované právními předpisy, prokazují ověření bezpečnosti a skutečnost, že revidované elektrárny byly schopny bezpečného provozu ke dni vypracování daných revizních zpráv.
166. Znalec Ing. P. Střeleček, slyšený v hlavním líčení dne 31. 1. 2015 se vyjádřil ke svému posudku č. 02-13-2013 ze dne 20. 6. 2013, kdy setrval na závěrech, že elektrárny Saša-Sun a Zdeněk-Sun byly ke dni 31. 12. 2010 připojitelné do sítě a splňovaly k tomuto dni veškeré technické podmínky k vydání licence na výrobu elektrické energie. Dále došel znalec k závěru, že současný stav těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

elektráren odpovídá požadavkům pro splnění technických podmínek pro výkon licencované činnosti. Domnívá se, že výchozí revizní zprávy revizního technika V. Č. ze dne 1. 12. - 6. 12. 2010 jsou bez závad, splňují legislativní náležitosti, jsou platné.

167. Znalec Doc. Ing. J. Plch, CSc., slyšený v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 se vyjádřil ke svému posudku č. 283/2015-Pl ze dne 15. 5. 2015, kdy setrval na závěrech, že nelze z podaných revizních zpráv revizního technika V.Č. ze dne 5. 12., 6. 12. 2010 odvodit primární příčinnou souvislost s licenci na výrobu elektrické energie obou výroben, a že rozhodujícím kritériem je splnění technických požadavků, vyplývajících z energetického zákona, což bylo prokázáno prvním a bezpečným připojením obou elektráren v rámci zkušebního provozu k lokální distribuční soustavě na napěťové úrovni 22kV, a úspěšným vyvedením elektrické energie, byť v omezeném množství, do elektroenergetické soustavy.
168. Ze znaleckého posudku č. 588 ze dne 16. 4. 2015 Ing. Vladimíra Šefrny, CSc. MBA znalce v oboru strojírenství, ekonomika, který byl v hlavním líčení dne 20. 10. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten, vyplývá, že konstrukce panelů pro uvedenou FVE byla v dostačující míře pro vydání licence k provozování této FVE. Kontrolu dne 20. 12. 2010 dle videozáznamu charakterizoval znalec jako nekonceptní, zmatečnou a nahodilou. Z daného záznamu lze určit pouze některé sekce, neboť prohlídka byla z části provedena za jízdy z automobilu. Na základě záznamu a fotografií znalec konstatoval, že konstrukce celé FVE byla dokončena a byla provedena řádně a kvalitně s dobrou nivelací.
169. Ze závěrů znaleckého posudku FEI-VŠB TU Ostrava – 16/2015 ze dne 25. 3. 2015, proveden jako listina, vyplývá, že FVE Saša-Sun a Zdeněk-Sun byly prokazatelně ve zkušebním provozu, který byl zahájen prvním paralelním připojením k distribuční soustavě dne 22. 12. 2010, a splňovaly všechny zákonné podmínky, stanovené energetickým zákonem a příslušnými prováděcími vyhláškami, určující zásady spolehlivého a bezpečného připojení výroben FVE k elektrizační soustavě na úrovni VN, o provozním napětí 22 kV, k rozhodnému dni 31. 12. 2010.
170. Závěry ostatních znaleckých posudků znalce Ing. Sokanského (jak znalce jako osoby, tak i v rámci ústavních posudků FEI-VŠB TU Ostrava zůstaly bez významu ke skutkovému ději, když tento se zjevně vyjadřoval zcela mimo své znalecké oprávnění. Takto mimo jiné v revizním znaleckém posudku č. 18/2015 ze dne 30. 9. 2015 na základě požadavku advokátní kanceláře Bakeš & Partneri "aproboval" znalecké posudky č. 07-08-2015 Ing. J. Táborského, č. BP2015-01 Ing. Bc. Miroslava Valty, MBA a Dr. Ing. Jany Maturové, LL.M., znalecký posudek Ing. Milana Tomeše, CSc., a znalecký posudek č. 12/15 znalce J. Fialy. Z jeho (ústavních) závěrů by mělo vyplývat, že předložené znalecké posudky jsou obsahově i věcně správné a jejich zpracovatelé jsou na vysoké profesní úrovni. Znalecký ústav se tedy ztotožnil se všemi závěry těchto znaleckých posudků a konstatoval jejich relevantnost v předmětné věci elektráren Saša-Sun a Zdeněk-Sun a to za situace, kdy znalecké oprávnění ústavu je ve zcela odlišném rozsahu.
171. Obecně lze shrnout, že na žádost obhajoby znalci podali znalecké posudky, které relativně shodně tvrdí, že první revizní zprávy obžalovaného Č. jsou řádným dokladem prokazující bezpečnost daného zařízení, a tedy jednu z podmínek pro získání licence. Toto je i důvodem proč je soud opětovně zmiňuje s ohledem na způsob argumentace obžalované M.S. v rámci jejich rozhodnutí. Pomine-li soud, že je problematické vyjádření k dřívějšímu stavu, když k datu kontroly (revize) přítomní nebyli, tak stále platí, že se jedná o formální závěr o charakteru dokladu, nikoli o reálném stavu, který nelze dovozovat z toho, že do současnosti na předmětných FVE nedošlo k úrazu. Mezi znalci pak jsou zásadní rozdíly ve vlastním popisu těchto konkrétních revizí (výchozí, dílčí výchozí apod.) a s tím spojeným významem těchto.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

172. K otázce revizí je pak nutno poukázat na absurdnost daných úvah o řádném provedení revizí, když obžalovaný Č. sám doznal, že vůbec se nezabýval FV panely (ani jejich propojením). V jejich případě je sice možno uvažovat o jejich bezpečnosti, viz prohlášení o shodě (CE), ale toto nebylo nikdy předloženo ERÚ, dovedeno ad absurdum, fakticky tak žadatel nedoložil doklad o bezpečnosti části FVE a nemá nárok na licenci. Zásadní pro skutečnost, že výše citované posudky, které měly deklarovat správnost revizí obžalovaného Č. ze dnů 5. a 6. 12. 2010, nemají fakticky žádnou relevanci, jsou skutkové závěry, ze kterých vyplývá, že tento obžalovaný neprováděl revizi, tak jak je prezentována, tedy za stavu jisté dokončenosti, když navíc výchozí revize (jak zprávy nazval) mohou být učiněny, až po faktické kompletaci zařízení (výrobní). V opačném případě by nemohl být tak zděšen záznamy policistů při podání vysvětlení.
173. K otázce výše škody bylo provedeno obsáhlé dokazování listinnými důkazy (účetními doklady) a zejména odborným vyjádřením Ing. Josefa Michálka.
174. Z vyjádření P. ze dne 14. 4. 2011 (č. l. 841-843) vyplývá, že vzhledem k povaze fotovoltaických elektráren nelze stanovit škodu přesně, jelikož FVE jsou zcela závislé na přírodních zdrojích. Škoda pak byla vypočtena z tzv. technicko-ekonomických předpokladů, které ERÚ stanovil ve vyhlášce č. 475/2005 Sb. Na základě pravomocných licencí na výrobu elektřiny společností Saša-Sun a Zdeněk-Sun ze dne 31. 12. 2010 a zároveň na základě provedeného tzv. prvního paralelního připojení v roce 2010 vznikl společností Saša-Sun a společností Zdeněk-Sun tehdy všemi subjekty akceptovaný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let (která se každý rok navyšuje) oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500 Kč (také se tato cena každý rok navyšuje) za vyrobenou MWh po dobu 20 let. V případě elektrárny Zdeněk-Sun byl předpokládaný výnos za dobu životnosti výrobní elektřiny při uvedení do provozu v roce 2010 stanoven na 1876,3 mil. Kč, při uvedení do provozu v roce 2011 863,1 mil. Kč. V případě elektrárny Saša-Sun s uvedením do provozu v roce 2010 byl stanoven celkový výnos na 1608,3 mil. Kč, při uvedení do provozu v roce 2011 na 739,8 mil. Kč. Rozdíl v uvedení do provozu tedy u elektrárny Zdeněk-Sun činí 1013,2 mil. Kč, u elektrárny Saša-Sun 868,5 mil. Kč.
175. Z odborného vyjádření č. OV 03-269/13 Ing. Josefa Michálka ze dne 31. 5. 2013 (č. l. 4673-4701) z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, jehož podkladem byly příslušné zákony, cenová rozhodnutí a především účetní doklady společností Actherm a ČEZ Prodej, bylo (k výši neoprávněného prospěchu) prokázáno, že společnosti Saša-Sun a Zdeněk-Sun fakturovaly neoprávněně cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 a jen za vyrobenou elektřinu v období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve vztahu ke společnosti Saša-Sun byla způsobena primárně společností Actherm, škoda ve výši 83.651.335,06 Kč (rok 2011 – 41.453.054,10 Kč + rok 2012 – 42.198.280,96 Kč), (č. l. 4682), kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Saša-Sun o částku nejméně 44.568.027,06 Kč (č. l. 4683), (22.084.262,10 Kč + 22.483.764,96 Kč, zbylou část způsobené škody činí tzv. solární daň odváděná distribuční společností Actherm, přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013, což je také důvod, proč prospěch za první léta provozu fotovoltaických elektráren neodpovídá průměrné částce na 1 rok z předběžného vyčíslení škody ERÚ pro celých 20 let); dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, s.r.o., IČ: 29203481, se sídlem Duhová 1/425, Praha, a v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2013 ve vztahu ke společnosti Saša-Sun byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, škoda ve výši 4 430 979,04 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Saša-Sun o částku nejméně 2 360 650,37 Kč (zbylou část

způsobené škody činí tzv. solární daň odváděná společnostmi ČEZ Prodej přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013), a také jen za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve vztahu ke společnosti Zdeněk-Sun byla způsobena primárně společností Actherm, škoda ve výši 90.415.702,70 Kč (rok 2011 – 43.738.320,30 Kč + rok 2012 – 46.677.382,40 Kč), (č. l. 4692), kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Zdeněk-Sun o částku nejméně 48.172.032,70 Kč (č. l. 4693), (23.301.745,30 Kč + 24.870.287,40 Kč, zbylou část způsobené škody činí tzv. solární daň odváděná distribuční společností Actherm, přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013, což je také i v tomto případě důvod, proč prospěch za první léta provozu fotovoltaické elektrárny neodpovídá průměrné částce na 1 rok z předběžného vyčíslení škody stanovené ERÚ pro celých 20 let); dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného společnost ČEZ Prodej, a v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2013 ve vztahu ke společnosti Zdeněk-Sun byla způsobena primárně společností ČEZ Prodej, škoda ve výši 5.438.512,54 Kč, kdy z této částky se neoprávněně obohatila společnost Zdeněk-Sun o částku nejméně 2.897.424,36 Kč (zbylou část způsobené škody činí tzv. solární daň odváděná společnostmi ČEZ Prodej přímo České republice ve výši 26 %, která je však stanovena jen na přechodné období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013).

176. Z historie tvorby těchto cen v rámci jejich stanovování cenovými rozhodnutími ERÚ je nutno uvést, že v cenovém rozhodnutí ERÚ č. 8/2008 ze dne 18. listopadu 2008, které nabylo účinností dnem 1. ledna 2009 byl výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření věnován bod č. 1.9. a pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu po 1. lednu 2009 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.790 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.810 Kč/MWh (fakticky dochází k postupnému mírnému poklesu podpory). Toto cenové rozhodnutí bylo zrušeno s účinností od 1. ledna 2010 cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009, které však konkrétní výkupní ceny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření neobsahovalo. Tento nedostatek byl odstraněn cenovým rozhodnutím ERÚ č. 5/2009 ze dne 23. listopadu 2009, které nabylo účinností dnem 1. ledna 2010, kdy došlo k doplnění bodu č. 1.15., kdy ve vztahu k výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní ceny elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.180 Kč/MWh (fakticky dochází opět k mírnému snížení podpory). Podle čl. 1.9 cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009 s účinností od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 se u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění formou výkupních cen.
177. Cenová rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009 a č. 5/2009 ze dne 23. listopadu 2009, kterými se stanovovala podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, byla zrušena s účinností od 1. ledna 2011 cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. listopadu 2010, kterými se stanovovala podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů. Ve vztahu k výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření (nyní opět bod č. 1.9.) pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní ceny elektřiny dodané do sítě částkou 12.400 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.400 Kč/MWh (fakticky dochází k mírnému navýšení oproti původnímu stavu danému zrušeným cenovým rozhodnutím). Pro zdroje s instalovaným výkonem

nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 dochází ke snížení výkupní ceny elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč/MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč/MWh. Toto cenové rozhodnutí pak v bodě 1.10. obsahuje i podmínky, které určují den uvedení do provozu, kdy u nově zřizované výrobní připojené do distribuční soustavy nebo přenosové soustavy musí nabýt právní moc licence na výrobu elektřiny, a být ze strany provozovatele distribuční soustavy nebo provozovatele přenosové soustavy provedeno paralelní připojení výrobní k distribuční nebo přenosové soustavě. Je zjevné, že oproti předchozí úpravě platné do konce roku 2010 došlo k zásadní změně podmínek, když dosavadní úprava za den uvedení do provozu považovala den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Je zjevné, že tato změna reflektovala reálnou situaci (neschopnost zajistit reálné připojení množství nových subjektů) a aprobovala pouhé „paralelní připojení“, a nikoli faktické dodávání energie do elektrizační soustavy. Fakticky obchodním společnostem provozujícím FVE byl přiznán nárok na výkupní cenu za výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, ačkoliv do 31. 12. 2010 nedošlo ze strany výrobce k (obchodní) dodávce elektřiny do distribuční soustavy.

178. Na základě těchto důkazů soud dospěl v původním řízení k závěru, že při odečtení výkupních cen za rok 2011 bude za 20 let čerpání garantované ceny činit celková škoda téměř 1,9 mld. Kč (1013,2 mil. Kč + 868,5 mil. Kč), když zohlednil pro obžalované nejpriznivější variantu (předpokládaný nárok na cenu roku 2011). Soud si byl a i nadále je přitom vědom jisté teoretické roviny této škody, když faktická souvisí s vývojem právní úpravy či reálným stavem. Při daném typu trestné činnosti je však nutno zohlednit záměr pachatele a ten evidentně směřoval k podmínkám v době spáchání. V nyní projednávané věci, s ohledem na učiněné závěry (zproštění z jiných důvodů) pak otázka škody zůstává ryze akademická. Výše škody je přitom rozdílem cen mezi uplatněným nárokem při zohlednění formálního splnění podmínek roku 2010 a soudem presumovaným předpokladem vzniku oprávněného nároku až za rok 2011.
179. K právní subjektivitě zúčastněných subjektů jsou obsahem spisového materiálu i výpisy z obchodního rejstříku společností (č. l. 6814-6869), ze kterých vyplývá postavení jednotlivých obžalovaných či dalších osob v orgánech těchto subjektů.
180. Po vrácení věci k novému projednání soud provedl k návrhu státního zástupce další listinné důkazy k vyvrácení některých tvrzení, na kterých postavil Nejvyšší soud svoji argumentaci, kdy se jedná zejména o rozhodnutí Rady ERÚ č. j. 09803-3/2019-ERÚ a 09802-3/2019-ERÚ ze dne 8. 10. 2019 (č. l. 11956-11961) a tvrzení ohledně převládajícího názoru ERÚ. V těchto rozhodnutích po obsáhlém popisu procesních postupů ve věci, včetně povolení obnovy řízení a nového udělení licence (zpětně k datu 31. 12. 2010), následných rozhodnutí ve správním řízení, ERÚ pak mimo jiné v polemice s rozhodnutím Nejvyššího soudu uvedl, že není jasné, co tento myslí nepravdivostí revizní zprávy, v kontextu pouhého rozmazání podpisu a razítka v elektronickém podání, kdy tato snížená čitelnost sama o sobě nemusí znamenat, že revize nebyla řádná. V navazující otázce, zda toto musel správní orgán odhalit, pak poukazuje na faktickou nereálnost daného tvrzení. I tento orgán tak považuje až zprávu Policie ČR ze dne 20. 6. 2011 za relevantní doklad potvrzující manipulace a tedy onu novou skutečnost, kdy fakticky navazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, sp. zn. 9 As 145/2016-450 (č. l. 11973-11986) a usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 7. 2018, sp. zn. II. ÚS 2038/17 (č. l. 11968-11972). V obou těchto rozhodnutích, primárně v rozhodnutí NSS se soud podrobně zabýval validitou předložených revizních zpráv z hlediska jejich možné pravosti. Přestože v daných rozhodnutích se příslušné orgány zabývají obdobnou či shodnou problematikou jako nynější řízení a fakticky potvrzují závěry nalézacího soudu, je nutno konstatovat, že jejich využitelnost v tomto řízení je

mizivá, když obecně platí, že se jedná o formálně jiné řízení a v tomto je soud vázán právními názory v hierarchii příslušnosti vyšších soudů.

181. Na základě těchto důkazů považoval nalézací soud po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech jednání obou obžalovaných za bezpečně a spolehlivě prokázané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, když dospěl k následujícím závěrům ohledně geneze daného jednání, když se primárně jedná o popis objektivních, doklady dokumentovaných, stavů či jednání, ve vztahu ke kterým, ani v rámci tohoto řízení, nemohlo dojít k zásadní změně.
182. Vlastnímu jednání obou obžalovaných, primárně obžalované M.S., předcházelo podvodné vylákání licencí ERÚ osobami původních spolupachatelů, při jejich podílu na jednání, který je obsahem již pravomocného rozhodnutí a soud jejich popis v tomto rozhodnutí nebude opakovat, když na ně pouze odkazuje. V souvislosti s výraznými pochybnostmi o správnosti daných rozhodnutí o vydání licencí se tehdejší vedení ERÚ rozhodlo tuto situaci řešit mimo jiné i formou vlastního (správního) řízení.
183. Dne 20. 6. 2011, s ohledem na zjištěné skutečnosti ohledně „tvorby podkladů“ pro získání licencí, zaslal policejní orgán podnět ERÚ k zahájení řízení o nařízení obnovy řízení ohledně udělení licencí na výrobu elektriny společnosti Zdeněk-Sun a Saša-Sun, neboť bylo zjištěno, že revizní zprávy V.Č. z 5. a 6. 12. 2010 vydal revizní technik pouze na základě projektové dokumentace s vědomím, že elektrárny nebyly dokončeny a druhé revizní zprávy z 27. a 28. 12. 2010 jsou padělky, které vůbec V.Č. nevyhotovil. ERÚ oznámením ze dne 1. 7. 2011 zahájil řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádostí společnosti Saša-Sun a společnosti Zdeněk-Sun o vydání licencí.
184. V mezidobí došlo ke změně v čele ERÚ, kdy od 1. 8. 2011 se předsedkyní stala obžalovaná A.V., která s sebou následně na úřad přivedla i M.S., osobu, se kterou do této doby spolupracovala, a která se stala od prosince 2011 ředitelkou odboru licencí.
185. Následně v průběhu řízení o nařízení obnovy řízení se poprvé objevila tvrzení společnosti Saša-Sun a společnosti Zdeněk-Sun o tom, že v prosinci roku 2010 čelili krádežím na fotovoltaických elektrárnách společností Saša-Sun a Zdeněk-Sun a z tohoto důvodu při jednotlivých ohledáních obou FVE provedených zaměstnanci ERÚ ve dnech 20. 12. a 31. 12. 2010 byly nalezeny nedokončené části FVE. Až do zahájení řízení o nařízení obnovy řízení jak ve věci žádosti společnosti Saša-Sun o vydání licence, tak i ve věci žádosti společnosti Zdeněk-Sun o vydání licence, nebyly totiž ze strany žadatelů zmíněny krádeže na FVE kromě jediného případu na bloku A FVE společnosti Zdeněk-Sun, který byl popsán ve vyjádření společnosti Zdeněk-Sun ke zjištění z opakovaného ohledání z 31. 12. 2010. Taktéž o krádežích nepadla žádná zmínka při osobním jednání Z.Z., Z.Z. a A.Z. s L.P. na ERÚ dne 21. 12. 2010 ani při jednání Z.Z. s J.F., tehdejším předsedou úřadu na konci prosince 2010.
186. K možné relevanci takto uplatněné obhajoby bylo provedeno šetření v databázích policie se zaměřením na krádeže provedené na obou uvedených FVE na přelomu let 2010 a 2011 a připojeny kopie částí příslušných spisů (č. l. 3720-3810). Z tohoto bylo prokázáno, že ve skutečnosti došlo prokazatelně v roce 2010 pouze ke dvěma krádežím, přičemž je evidentní, že drobná krádež z 30. 10. 2010 neměla na stavbu obou FVE žádný vliv a důsledky druhé krádeže byly ERÚ odhaleny při opakovaném ohledání provedeném dne 31. 12. 2010. Nelze přehlédnout, že v tomto spise oznamovatelka Z. dne 18. 12. 2010 uvedla, že momentálně probíhá výstavba FVE, A.H. uvedl, že se staví FVE. U všech ostatních nedostatků zaznamenaných v protokolech, na fotografiích a v případě ohledání z 20. 12. 2010 i na videozáznamu se jednalo o zjevnou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

nedokončenost díla. S ohledem na míru nedokončenosti elektráren tak mohly popsané krádeže hrát jen zcela zanedbatelnou roli. Zásadnější krádež měla proběhnout v blíže nezjištěné době od 20. 12. 2010 do 10. 1. 2011, kdy mělo být odcizeno 64ks střídačů na Saša-Sun bez poškození s tím, že byly odborně demontovány nebo nebyly ještě vůbec nainstalovány (oznamovatel H. krádež nahlásil až 12. 1. 2011). Další krádeže pak probíhaly v roce 2011. I pokud by soud akceptoval údaje, že část krádeží nebyla hlášena, nemohlo se jednat o zásadní zásahy do struktury FVE.

187. J.V. , který od 26. 1. 2011 do 30. 11. 2011 řídil odbor licencí ERÚ, a jeho zástupce R.M.dospěli k závěru, že jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ERÚ o nařízení obnovy řízení ve věci společností Saša-Sun a Zdeněk-Sun, neboť provedené důkazy se ukázaly nepravdivými ve smyslu § 100 odst. 3 správního řádu s odkazem na ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, protože bylo prokázáno, že původní revizní zprávy na FVE Saša-Sun z 5. 12. 2010 a na FVE Zdeněk-Sun z 6. 12. 2010 vyhotovené V.Č. neodpovídaly skutečnosti, kdy ERÚ dne 20. 12. 2010 provedl ohledání obou FVE podle správního řádu a zjistil, že obě nejsou dokončeny a že zjištěné skutečnosti při ohledání neodpovídají těmto předloženým revizním zprávám. U dalších revizních zpráv z 27. 12. 2010 a 28. 12. 2010 pak ERÚ dodatečně až po udělení licencí zjistil, že se jedná o padělky. J.V. připravil koncept rozhodnutí ERÚ o nařízení obnovy řízení ve věci společnosti Saša-Sun a zaslal jej svému nadřízenému A.P.. Zde je nutno zmínit ve vztahu k ujasnění si podmínek povolení obnovy, že tento závěr, tedy minimálně v rozsahu, že ERÚ až následně (po vydání licencí) objektivně zjistil padělání „druhých“ revizních zpráv, byl pro nalézací soud v původním řízení zásadní v kontextu hodnocení podmínek povolení obnovy řízení. Vzhledem k závaznému právnímu názoru na hodnocení tohoto konkrétního důkazu v tomto řízení (viz konec prvního odstavce strany 105 usnesení Nejvyššího soudu) je nutno ovšem vycházet z toho, že z těchto listin bylo natolik zjevné, že se jedná o padělky, jak naznal Nejvyšší soud, že toto měl ERÚ zjistit již v původním řízení.
188. Dne 1. 12. 2011, tedy v době, kdy ERÚ mělo být rozhodováno o obnovení řízení a odebrání licencí oběma FVE, však obžalovaná A.V. jmenovala obžalovanou M.S. novou ředitelkou odboru licencí úřadu. M.S. byla jmenována do této funkce, ačkoli postrádala jakékoliv zkušenosti se správním řízením a aniž by měla jakékoliv znalosti s řízením oddělení nebo odboru státní správy. Zde je nutno konstatovat, že tato skutečnost, která byla následně nalézacím soudem společně s jejími osobními vazbami na spoluobžalovanou A.V. vnímána, a to i v kontextu její žádosti ve vztahu ke spoluobžalované, jako skutečnost tuto zjevně limitující v možnosti řádně rozhodovat a fakticky tak potvrzující její závislost na spoluobžalované A.V., je Nejvyšším soudem vnímána jako skutečnost prakticky exkulpační (viz strana 108 usnesení Nejvyššího soudu o její nedostatečné orientaci v problematice dané krátkou dobou jejího působení na ERÚ).
189. Ke kontaktům obžalovaných M.S. a V. s Z.Z. (otcem obžalovaných A. a Z. Z.) bylo prokázáno, že A.V. před 1. 8. 2011, tj. před okamžikem, kdy začala vykonávat funkci předsedkyně ERÚ, byla jediným společníkem a jednatelem společnosti XXXXX, a M.S. vykonávala práci pro tuto společnost jako podnikající fyzická osoba a používala vizitky manažerky této společnosti. Z e-mailové korespondence zajištěné v soukromé e-mailové schránce M.S. bylo zjištěno, že se v období 1. poloviny roku 2011 seznámila s Z.Z. za účelem získání zakázek od společností ovládaných Z.Z. pro společnost XXXXX. Opakovaně měli mít vzájemné kontakty, kdy Z.Z.měl zájem stát se členem společnosti XXXXX, a byl osobně pozván M.S. na základě pokynu A.V.na oficiální setkání klubu, které se uskutečnilo ve Zlaté Huse v Praze. M.S. pracovala na získání zakázek od společností ovládaných Z., a to na zpracování analýzy současného odběru plynu a na výběr dodavatele zemního plynu. Všechny své kroky M.S. konzultovala s A.V. prostřednictvím e-mailů, které se podařilo zajistit, a řídila se jejími pokyny. Obžalovaná A.V. věděla, že Z.Z.má velký zájem na zachování licencí společnosti Saša-Sun a Zdeněk-Sun z 31. 12. 2010, neboť si na

25. 8. 2011 sjednal schůzku s A.V. na ERÚ, což bylo zjištěno z ručně psané poznámky nalezené u Z.Z.v kanceláři při prohlídce společnosti Železářny Veselí, a.s. Této schůzky se zúčastnili Z.Z., A.V. a na základě jejího pokynu po část jednání i A.P... Na schůzce Z.Z.obhajoval výstavbu obou FVE společností Saša-Sun a Zdeněk-Sun a ptal se na další průběh řízení o nařízení obnovy řízení.
190. Obžalovaná M.S. neinformovala A.P., ředitele Legislativněsprávní sekce ERÚ a místopředsedu úřadu a zároveň svého přímého nadřízeného, o předchozích osobních kontaktech s Z.Z.. I zde z hlediska hodnocení této skupiny důkazů, přestože její význam soud nalézací nepovažoval za zásadní, ve vztahu ke kontaktům mezi obžalovanou M.S. a Z. je ovšem nutné poukázat na právní názor vyjádřený v rozhodnutí Nejvyššího soudu, který tyto kontakty popsal slovy „několik málo pracovních setkání, při kterých si vykali“, a uzavřel, že z těchto nelze vyvozovat nic nadstandardního.
191. A.P., souhlasil s navrženým postupem J.V., nicméně obžalovaná M.S. nechtěla jakékoliv rozhodnutí vydat s odkazem, že nebylo zatím rozhodnuto o tom, že by původní rozhodnutí ERÚ o udělení licencí společnosti Saša-Sun a Zdeněk-Sun bylo dosaženo trestným činem (jedná se o jeden z možných důvodů obnovy řízení podle § 100 odst. 4 správního řádu, jehož aplikace by opodstatňovala vyčkávání pravomocného rozhodnutí soudu v trestním řízení). M.S. i přes vysvětlení A.P. zcela přehlížela skutečnost, že existuje i další důvod pro obnovu řízení, a to, že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, který vyčkávání úřadu na rozhodnutí trestní věci neopodstatňuje. Navíc tento důvod obnovy řízení byl výslovně uveden v podrobně zpracovaném odůvodnění konceptu rozhodnutí o nařízení obnovy, který M.S. obdržela již 1. 2. 2012. A.P. totiž tohoto dne dokončil úpravu původní verze usnesení ERÚ o nařízení obnovy řízení ve věci společnosti Saša-Sun a zaslal jej elektronickou poštou M.S. s pokynem, aby uvedené rozhodnutí vydala v pátek dne 2. 2. 2012. Předchozí činnost ERÚ tak prokazatelně směřovala k vydání rozhodnutí o obnově řízení a odejmutí licencí oběma elektrárnám. Usnesení bylo připraveno V. a jeho podoba byla konzultována s dalšími zaměstnanci úřadu M. a P..
192. Obžalovaná M.S. dne 2. 2. 2012 elektronickou poštou zakázala svému zástupci R.M. výše uvedené rozhodnutí odesílat. Od 4. 2. 2012 do 12. 2. 2012 M.S. čerpala dovolenou a v průběhu dovolené nejprve elektronickou poštou dne 4. 2. 2012 v 18:34 hod. ze své soukromé e-mailové schránky zaslala předsedkyni ERÚ A.V. do její soukromé e-mailové schránky zprávu, ve které v příloze zaslala Rozhodnutí úřadu o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci žádosti jedné z elektráren - společnosti Saša-Sun, které bylo zcela opačné než dříve připravené rozhodnutí. V samotném e-mailu resp. v jeho úvodní zprávě A.V. sdělila, že „...další P. chystá na příští týden, je třeba to zastavit, ještě napíšu paní B., že do rozhodnutí neprojde nic od těchto dvou společností“. Součástí přílohy tohoto e-mailu bylo nejen již zmiňované přepracované Rozhodnutí ERÚ M.S.s tím, že řízení o nařízení obnovy se zastavuje, ale na dalších stranách dokumentu i část původního odůvodnění rozhodnutí ERÚ o nařízení obnovy řízení včetně precizně uváděné argumentace s odkazem na důkazy ve správním spisu, proč se má nařídit obnova řízení v dané věci. Obdobné rozhodnutí přitom bylo možné očekávat i ve vztahu k elektrárně Zdeněk-Sun, neboť důvody obsažené v odůvodnění nástinu rozhodnutí byly plně aplikovatelné i ve vztahu k ní. Obžalovaná A.V. zde popřela, že by e-mail ze dne 4. 2. 2013 četla. Z vyjádření společnosti Seznam.CZ a.s., u které byla e-mailová schránka evidována, je patrné, že není možné zjistit informaci, kdy byl e-mail poprvé přečten.
193. Zde v rámci prvotního rozhodnutí, ve vztahu k trestné činnosti kladené za vinu obžalované A.V., nalézací soud dovodil, že je evidentní, že v okamžiku, kdy M.S. před vydáním rozhodnutí kontaktovala předmětným mailem obžalovanou A.V., bylo by zcela v rozporu se zásadami formální logiky, aby předmětem jejich konverzace nebyla podoba vydaného rozhodnutí a souhlas

obžalované s jeho vydáním, když o tento žádala M.S. v e-mailu, který současně obsahoval koncept rozhodnutí. Z dalších vět předmětného e-mailu resp. v úvodní zprávě (srov. „Pokud by jste souhlasila s návrhem, mohla bych jej podepsat dne 13. 2. 2012, hned v pondělí.“) lze a contrario pak dovodit, že pokud by nebyl souhlas obžalované A.V. dán, k vydání rozhodnutí dne 13. 2. 2012 by nedošlo. M.S. v něm také uvádí mj., že „... nebude problém řízení zastavit již na úrovni ředitele licencí...“ a avizuje také budoucí podjatost A.P. („...ve spise je uveden protokol o nahlížení do spisu na útvaru pro odhalování korupce...pro P., že tento se nemůže účastnit rozkladové komise.“). Obžalovaná M.S. pak v mailu uvedla i informace k možnosti ji kontaktovat: „V ČR budu už ve čtvrtek 9. 2. 2012. Do té doby nebudu na telefonu, ale každý večer na mailu.“

194. Tyto závěry učiněné z obsahu předmětného e-mailu vedly soud v původním řízení k závěru, že lze jasně dovodit, do jakých podrobností byla obžalovaná A.V. o celé věci od M.S. informována a jak detailně byla mezi oběma celá věc probírána – vedle níže uvedeného e-mailu R.M.a J.B. lze zejména z dikce tohoto e-mailu usuzovat dokonce i na předcházející komunikaci obžalovaných M.S. a A.V. mj. o nutnosti či možnostech zastavení řízení a procesním stádiu, ve kterém tak lze učinit, případně o možnostech vyloučení A.P. z následných fází rozhodovacího procesu. Tento e-mail tak dle názoru soudu I. stupně vylučoval, že by jednání M.S.v podobě zastavení obou řízení bylo jejím osamoceným individuálním krokem (vedeným dobrou vírou, jak prezentovala), ale že se jednalo o pokračování předchozí komunikace. Bez obdržení vyžádaného souhlasu obžalované A.V. by si M.S. nedovolila vydat rozhodnutí zcela opačné, než bylo připraveno, zvláště pak v rozporu s důkazy ve správním spisu, v rozporu s názory kolegů J.V., R.M., kteří dospěli k opačnému názoru a v rozporu s názorem a pokynem jejího přímého nadřízeného A.P. bez toho, že by jej o tomto kroku vůbec informovala, zvláště pak, když ještě 2. 2. a 4. 2. 2012 ve své e-mailové korespondenci uváděla, že se nebude žádné rozhodnutí odesílat. Navíc při doznané komunikaci s V.. před vydáním těchto rozhodnutí, by dle názoru soudu těžko bylo možné danou problematiku pominout.
195. Tyto původní skutkové závěry soud zmiňuje i s ohledem na skutečnost, že jiný možný logický výklad daných kroků (a to i v kontextu kroků navazujících) nepovažoval v dané době za možný. V rámci rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci (strana 108-113 citovaného rozsudku) jako soudu odvolacího však tento soud, po provedení či opakování klíčových důkazů, zaujal odlišné stanovisko, když dospěl k závěru, že soud nalézací se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a toto rozhodnutí je v rozporu s logickým obsahem důkazů. Tedy odvolací soud sám interpretoval zejména obsah e-mailové korespondence a akcentoval, že byla jednostranná (ze strany obžalované M.S.) a zůstala bez (známé) odezvy, kdy závěr soudu I. stupně je fakticky dedukcí a nikoli hodnocením (neexistujícího) důkazu. I přes zjevnou nepravdivost tvrzení obžalované M.S.o obsahu a významu tohoto konkrétního e-mailu, nelze pouze na tomto důkazu ustálit skutkový děj tak, jak učinil soud I. stupně, když není známa (chybí důkaz) objektivní reakce spoluobžalované A.V. a okruh (nepřímých) důkazů tak není uzavřen. Lze sice uzavřít vysokou pravděpodobnost jednání v rozsahu výroku rozsudku, ale tato jistota není v rovině dostatečné spolehlivosti a za této situace musí soud za použití procesní zásady „in dubio pro reo“ rozhodnout o zproštění obžaloby. Obdobné závěry přitom učinil i Nejvyšší soud (viz strana 110, druhý odstavec citovaného usnesení), když jakákoli forma souhlasu obžalované A.V. s rozhodnutím M.S. nebyla prokázána, kdy soud I. stupně je těmito právními názory vázán.
196. Obžalovaná M.S. následně vyhotovila rozhodnutí ERÚ a ještě tentýž den v sobotu 4. 2. 2012 v 20:15 hod. zaslala pokyn R.M. a J.B. s tím, že zakázala odeslat rozhodnutí o nařízení obnovy, než o něm rozhodne A.V., předsedkyně úřadu (mail byl později smazán). Zapojení předsedkyně úřadu do daného rozhodování tak před spolupracovníky nikterak netajila. Na úplnost, ve vztahu k vydání rozhodnutí je nutno zmínit, že obžalovaná M.S. na svoji obhajobu uvedla, že dne 12. 2.

2012 telefonicky kontaktovala A.V., která jí sdělila, že musí urychleně v pondělí tj. 13. 2. 2012 vydat rozhodnutí, ale že jí nebylo sděleno jaké rozhodnutí má vydat.

197. Po návratu z dovolené M.S. v pondělí 13. 2. 2012, za situace, kdy její nadřízený A.P.. odjel na poradu užšího vedení ERÚ na dislokované pracoviště do Prahy, nechala zkontrolovat již připravené rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci společnosti Saša-Sun svému zástupci R.M.a následně mu zadala úkol vyhotovit obsahově stejné rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení ve věci společnosti Zdeněk-Sun. Ještě dopoledne obě rozhodnutí jménem ERÚ vydala a podepsala a M.je nechala zaevidovat do informačního systému úřadu. Poté byl M. telefonicky kontaktován G., právním zástupcem společnosti Saša-Sun a Zdeněk-Sun s tím, že G.požadoval nahlédnout do správních spisů. G.se následně dostavil na ERÚ a převzal obě rozhodnutí, kdy se na místě vzdal práva na podání rozkladu proti uvedeným usnesením. A.P.. o situaci nevěděl, neboť ještě téhož dne v 14:56 hod. elektronickou poštou zaslal pokyn M.S. a R.M., aby urychleně vydali rozhodnutí o nařízení obnovy řízení ve věci Saša-Sun, a to nejpozději do 15. 2. 2012 a poté připravili analogické rozhodnutí ve věci společnosti Zdeněk-Sun, a to nejpozději do 20. 2. 2012. Když jej následně R.M. telefonicky informoval, že není možné jeho pokyn provést, protože již byla vydána a doručena zcela opačná rozhodnutí, A.P.. okamžitě inicioval setkání s předsedkyní úřadu A.V. a s M.S.. Na tomto jednání A.V. omlouvala postup M.S.a M.S. nedokázala svůj postup věrohodně vysvětlit. M.S. ze strany A.V. nebyla za svůj postup nikterak postižena a naopak celý Odbor licencí ERÚ byl následně vyňat z pravomoci A.P.. Následně na základě iniciativy A.V.k 31. 3. 2012 ukončil dohodou pracovní poměr k ERÚ A.P. a poté i R.M.. Pracovní poměr pak byl postupně ukončen i v případě dalších zaměstnanců úřadu, kteří mj. zastávali názor o neoprávněnosti udělení licencí oběma elektrárnám, v neposlední řadě s J.V., který byl v roce 2013 odvolán z funkce ředitele sporných řízení a následně ukončil pracovní poměr na úřadu dohodou.
198. Z obou rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy řízení vydaných dne 13. 2. 2012 jménem ERÚ obžalovanou M.S. je evidentní, že tato obsahují zásadní rozpory se zjištěnými skutečnostmi ve správních spisech. Obžalovaná M.S. v nich rozhodla, že revizní zpráva obžalovaného V.Č. z 5. 12. 2010 (na FVE Saša-Sun) a revizní zpráva z 6. 12. 2010 (na FVE Zdeněk-Sun) jsou řádným prokázáním technické způsobilosti provozoven, ačkoli z Protokolů ERÚ o zajištění důkazu ohledáním věci nemovitě - obou FVE z 20. 12. 2010 je evidentní pravý opak. Oba dva protokoly jednoznačně uvádějí, že zjištěný stav obou FVE je v rozporu s předloženými revizními zprávami a popisují nedokončené části obou FVE. Dále oba správní spisy obsahují Protokol o ústním jednání z 21. 12. 2010 o jednání mezi L.P. Z.Z., A.Z. a Z.Z. mladším, ve kterém zástupci společností uvedli, že dokončení prací v termínu nebylo možné pro mrazivé počasí, což bylo z důvodu ohebnosti vodičů na závadu při konečné fázi montáže kabelových propojení. Protokol byl podepsán všemi zúčastněnými. Tedy už tento podklad vylučuje reálnost jí prezentovaného řádného doložení podkladů a v souladu s rozhodnutími v rámci správního soudnictví je předložení „falešných“ dokladů v rámci řízení i důvodem pro následné „odebrání licence“. Zásadní pro soud nalézací z hlediska trestní odpovědnosti obžalované M.S., však je otázka novosti podkladů, zde, že v rámci řízení o povolení obnovy řízení byly prezentovány dokumenty dokazující padělání „druhé“ skupiny revizních zpráv, kdy tyto samozřejmě by musely vést k jinému výsledku řízení, při zohlednění nepoužitelnosti „první“ skupiny. Proto soud v rámci původního rozhodnutí dospěl k závěru, že obžalovaná M.S. svým jednáním v rámci řízení o povolení obnovy řízení porušila ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu (obecnou zásadu hodnocení důkazů), podle kterého měla při rozhodování pečlivě přihlížet ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Tedy z hlediska podmínek obnovy řízení minimálně v tomto rozsahu mít k dispozici novum (podklady policie), na základě kterého doklad, do té doby vnímaný jako zákonný podklad pro rozhodnutí se ukázal nepravdivým (minimálně druhé revizní zprávy) a v kontextu dalších podkladů nebyl (nemohl být) nahrazen (ani další revizní zprávou navazující na

zprávy z 5. - 6. 12. 2010) a toto novum tak bylo způsobilé po povolení obnovy řízení vést k jinému rozhodnutí (neudělení licence). Tento závěr, odůvodňující vlastní odsuzující rozsudek, tak byl v tomto rozsahu postaven na skutečnosti, kterou dovolací soud v rámci svého hodnocení důkazů fakticky vyloučil (když uvedl, že skutečnost, že tyto podklady jsou padělané, musela být ERÚ zjevná z jejich charakteru už v době jejich doručení, tedy před rozhodnutím o udělení licence a na toto upozorňující doklady tak nelze v rámci řízení o obnově řízení chápat jako novum), kdy i tímto, ve své podstatě právním závěrem, je soud nalézací nyní vázán. Z hlediska podmínek obnovy řízení tak lze uzavřít, že při tomto hodnocení důkazů, kterým je soud nalézací vázán, byly ERÚ již v době rozhodování známy skutečnosti, že všechny předložené doklady dokumentující podmínku bezpečnosti jsou nepravdivé (minimálně problematické) a licence být vydána neměla, ale toto pochybení nebylo možné následně napravovat formou tohoto procesního postupu. Postup obžalované M.S., spočívající v nepovolení obnovy řízení, byť s odlišnou argumentací, tak nelze považovat za nesprávný. Pokud tedy daný postup je nutno chápat jako formálně správný, je vyloučena trestní odpovědnost, a to i případně za nedbalostní jednání a nadbytečné by byly případné další rozbory možné právní kvalifikace. S ohledem na tuto skutečnost soud tuto obžalovanou obžaloby dle §226 písm. b) trestního řádu zprostil, když sice skutek se minimálně v části stal, ale tento není trestným činem.

199. Na základě shora provedeného dokazování ve vztahu k obžalované A.V., při vázanosti právními názory soudů vyššího stupně, dospěl nalézací soud k jednoznačnému závěru, že za situace, kdy ve vztahu ke spoluobžalované M.S. došlo ke zproštění s argumentací výše uvedenou, je vyloučeno, aby možné jednání této obžalované mohlo být trestné (těžko lze trestně právně pomáhat k jednání, které samo o sobě není trestné). Ovšem i v případě odlišného závěru (o vině spoluobžalované), není soudu k dispozici žádný nový důkaz, který by dokumentoval vědomí a reakci A.V. na e-mail M.S., a není tak možné rozhodnout o vině této ve vztahu k této části skutkového děje. Obdobný závěr přitom, i s ohledem na předchozí rozhodnutí nalézacího soudu, kterým tuto část popisu jednání ze skutkové věty vypustil, v kontextu se závěry soudu dovolacího (viz strany 111-112 citovaného usnesení Nejvyššího soudu), učinil i ve vztahu k té části jednání obžalované V., která se týkala její vědomosti o kontaktech spoluobžalované M.S. a Z.Z... Zde lze zejména odkázat na závěr o aplikaci ustanovení § 14 odst. 7 správního řádu, při možné vědomosti rozsahu jejich kontaktů. Skutečnost, že část ve skutku popsaného jednání se stala, pak našla výraz v užitém ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, kterým byla tato obžalovaná obžaloby zproštěna, když toto jednání nenaplnuje znaky žádné skutkové podstaty trestného činu.
200. V případě obou obžalovaných tak došlo ke zproštění v celém rozsahu skutku popsaném v podané obžalobě.
201. Soud pak neprováděl další dokazování a to za situace, kdy strany návrhy na doplnění dokazování neměly a teoretická možnost provedení důkazů naznačená v usnesení Nejvyššího soudu je s ohledem na výše uvedené skutkové závěry nadbytečná (soud navíc provedl nikoli rozhodnutí ERÚ z roku 2014, ale z roku 2019, které obsahují právě i argumentaci rozhodnutí předchozích).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Odvolacím soudem bude zamítnuto odvolání, které bylo podáno osobou, která se odvolání výslovně vzdala.

Brno 13. listopadu 2019

Mgr. Aleš Novotný v. r.
předseda senátu